

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Amores

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

☉ Heclore pro vita certantibus: Carmen integrum sic habet:

— ἰσὰ ἐχ' ἰσθίων, ἔδδ' ἰσάτω

Ἀπρὸ δ' ἴω, ὅτε ποσσὶ ἀέθλια γίγνεται ἀδρῶν,

Ἀλλὰ ἀεὶ ψυχῆς ἴσων ἐκτοῦ ἐκπρόδαμοιο. id est,

Neque enim illis victima siue bucula captabatur, quippe hæc præmia cursus: verum de vita certabant Heclores. Virgil. libr. 12. Aeneidos hoc ita interpretatus est:

— nec enim leuia aut ludicra petuntur

Præmia, sed Turni de vitâ & sanguine certant,

Vsurpantur à Luciano, contra philosophos usurpiter apud Iudices de salario contendentes. d. Poëta.] Appellatum est, loco proprij, per excellentiam. Iustinianus in principio libri primi Institutionum suarum: Sed quoties, inquit, non addimus nomen cuius sit civitatis, nostrum ius significamus: sicut cum poetam, nec addimus nomen, subauditur apud Græcos egregius Homerus, apud nos Virgilius. e. Primum complures.] Modus & personæ. f. Βαρῶς.] Barbara lingua significat eunuchum, quo nomine Luciano philosophum quendam inducit, qui vultus corporisq; figura eunuchum præ se ferret. Quin Ouid. de Amoribus, seruum puellæ custodem Bagoum appellat:

Quem penes est dominam seruandi cura Bagoum.

g. Tandem autem.] Defensio ab exemplis. h. Cæterum.] Accusatio ab accidentibus. i. Eius rei.] Defensio à sine & officio. k. Deinde quæ ille.] A sequentibus. l. Atqui lud.] Noua obiectio, & occasio suspensæ sententiæ.

ΕΡΩΤΕΣ.

AMORES.

ΑΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ

ΛΥΚΙΑΝΟΥ ΕΤ

Θεομνήστου.

Theomnestus.

Incerto interprete.

ARGVMENTVM.

HOec dialoگو de Amoribus & eorum voluptate disputatur, introductis Charidis & Callicritidæ personis: quorum alter amorem mulierum vt antiquiorem, & naturæ magis consentaneum, deinde & diuturniorem, magisq; mutuum, & vtrinque oblectantem defendit:

defendit: alter autem turpem istum in pueros affectum, sed honesto tamen & philosophico nomine palliatum commendat, confutato eo quod alter de naturâ ductu opposuerat, & proposita muliebrium vitiorum insolentia ac fœditate. Occasio dialogi ex repetitione & memoria antehabiti sermonis sumitur, inuitante ad hoc etiam temporis opportunitate. Exordium autem & præparatio disputationis ab attentione, & rei magnitudine, quam longa deinde narratio sequitur, continens causam & quasi fundamentum totius negotij: in qua illa quoque non iudigna lectu sunt, descriptio templi Gnidie Veneris, & exemplum impotentis amoris, quo quidam ipsam deę statum noctu aggressus est: cuius commemoratio contentioni ac disputationi principium & ingressum facit. Ceterum haud sceto an & hic philosophos tacite perfringat Lucianus, dum pederastas esse, solis illis permittit.

Βατικῆς βα-
διας, ἐταίρῳ μου
Θιόμυθῳ, ἐξ ἐπι-
θινῶν περιλήρω-

κας ἡμῶν τὰ λεπτικώτα πῆς
τὰς συνήκεις σπουδαῖς ὄτα.
καὶ μοι σφόδρα διψῶντι ζι-
αῦτις ἀνίστασ, ὄκαρ & ἱ
ἰλαρῶν σε λόγων ἐρῶν χα-
εις. ἀδοξῆς ἴδῃ ψυψῆ ἄλως.
κῆς σπιδῆς ἀνίχιδ, ποδῶσι δ
οἱ φιλότητι μοι πόνοι, μικρὰ τῶν
ἐπαχθῶν φροντίδων χαλα-
σθῆσθ, ἄς ἡδονὰς ἀνίχιδαι.
πάν

Maorio quod-
dam lusu, amice
Theomneste,
summo statim

mane impleuisti nobis aures,
continuo serioq; studio iam
defessas. Ac mihi vehemens-
ter sitienti talem aliquam re-
laxationem, in tempore adeo
iucundorum istorum sermo-
num tuorum gratia affluxit.
Infirmior enim animus est,
quàm ut studia continua su-
stinere queat. Desiderant au-
tem labores paulò conten-
tiores, ut curis grauioribus
Admo-

πάντων δὲ μὲν, τὸ δ' ὄρθρον, ἢ τ'
 ἀπολάσσω σε λόγων ἀμύλη
 ἢ γλυκῆα πρὸς ἀκαλόφραν.
 ὡς ὁλίγη δὲ μὲν, Αἰεθέδης ἐνό-
 μισον ἔσθ', τοῖς Μιλησιακοῖς
 λόγοις πρὸς Ληλέμην. ἄχθος
 μὰ τε, ἢ τὸς ἐὼς ἔρωτας, οἷοι
 πλατὺς εὐρέθη σκοπὸς, ὅτι πῆ-
 κωσσαι Διηγόμην. καὶ σὲ
 πρὸς αὐτῆς ἀντιβολῆμην Αφρο-
 δίτης, εἰ πρὸς ἡμῶν μελέτων ἰοί-
 κας, εἴ τις ἄρρηλον, ἢ καὶ ἢ Δία
 θῆλυς ἐφ' αὐτῶν τοῖ πόθῳ, ἢ ἔ-
 μα τῆ μνήμῃ ἐκκαλέσθαι. καὶ
 γὰρ ἄνω ἑορταστικῶν ἄγορῶν
 ἢ μέρων, Ἡράκλεια θύοντων ἐκ
 ἀγνοῆς δὲ Διῆ πον τῶν θύων,
 ὡς ὁξὺς λῶ πρὸς Αφροδίτην.
 ἢ Δία οὐδ' ἰδοῦ μοι τῶν λό-
 γων τὰς θυσίας πρὸς σέοιδα.
 Θε. θάλλον ἄρ μοι, ὦ Λυκίης,
 θακάστῃς κνύματα, ἢ πικρὰς
 ἀπ' οὐρανῶν νιφάδας ἀειμυ-
 στας, ἢ τὸς ἐμὸς ἔρωτας. ἔγω-
 γ' οὐδ' ἄπαθρον αὐτῶν ἑρῶν
 ἐπικλήσθαι φέρον νομίζω,
 κτῆν ἐπ' ἀλλότῃν ἡλίω θηλῆ
 missurus esse. THEO. Citiùs verò mihi, Luciane, maris
 fluctus, & densas è cælo delabentes niues numeraveris, quàm
 meos amores. Ego itaque totam ipsorum vacuum reddidisse
 pharetram me puto : ac siquando ad alium aliquem auola-

Admodum igitur me sub au-
 roram hodie lasciuorum i-
 storum verborum blanda ac
 dulcis suadela exhilarauit.
 Quare parùm absfuit quàm
 Aristides ille viderer mihi
 esse, Milesis sermonibus su-
 præ quàm delinitus. Doleoq;
 per amores equidem tuos,
 quibus latus adeò scopus in-
 uentus est, quòd narrare des-
 sisti : ac te per ipsam obse-
 cramus Venerem ; si abun-
 dè mihi dicere videris siue
 masculum aliquod, siue e-
 tiam per Iouem muliebrem te
 incessit desiderium, ut id
 paulatim memoria repeten-
 do excitare velis. Nam alio-
 qui festum & solennem ce-
 lebramus diem, Herculi sa-
 cra peragentes. Cæterùm
 haud ignoras scilicet deum
 hunc, quàm acer & procliuus
 erga Venerem fuerit. proins
 de lubentissimè videtur mihi
 sermonum hæc sacrificia ad-

ὄσσοι, ἀνοπλῶ χυτῶν ἢ δι-
 ξιά γλαυκῶσι. οὐκ ἔστιν ἔν-
 ἐν τῆς ἀντιπῶσθ' ἡλικίας ἄς
 τὸς ἐφ' ἑβδὸς κελεύεις, ἀπὸ αὐτῶν
 ἀπὸ πρὸς ἐπιθυμίας βυκολῶμα.
 Διάδοχοι ἔρωτος ἀπ' ἡλίου, ἢ
 πρὶν ἢ λῆξαι τὸς πλεῖστους, ἀρ-
 χονται λούτροι. κάρλιω Δβ-
 νῶα τῆς παλιμφύς Ὑδρας πο-
 λυπλοκάτερα, μὴδ' Ἰόλιω
 βοκθῶν ἔχην διωάδω. πω-
 ρί ἔν' οὐδ' ὀβύνηται πῦρ, οὐ-
 τω τὸς ὑγρὸς ὄτις ὀμμασιμ ἐ-
 νοικῆ μὴ ψ, ὃς ἄπαρ κελ-
 λος ἄς αὐτὸν ἀρπάξω, ἢ ὀ-
 λῆνι λόρω πᾶντα κή σω-
 χίς ἀπρ' ἄν ἐπ' ἔρχεται μοι, τίς
 οὐτ' ἔσθ' Ἀφροδίτης ὁ χόλ' ἔ. ὃ
 ἔν' Ἠλιάδης ἐζώτις, οὐδ' Ἠμ-
 νιάδωρ ἔεις, οὐδ' Ἰππολυ-
 τασθ' ἀγροικίαν ἄφρυνάμ-
 ν' ἔ, ὡς ἐρεθίσαι τῆς θεοῦ τῶν
 ἀπαυσθ' τᾶν τῶν ὀργῶν. Λυ-
 πραιαυτῶ τῆς ἐπισηλῶσθ' κή
 Δυσχεροῦς τᾶν τῶν ἰποκεί-
 σιως, Θεόμνησε. ἀχθῶ ἔν', ὅτι
 ἴετ' ὡ βίφ' ἢ τῶν προσηκῆ.

illud supercilium induus, ut ob id irritare Deæ inexple-
 bilem hanc iram in me debeam. LVCIAN. Omite ficti-
 tiam hanc Theomneste & difficilem responsonem. An-
 tu enim

revolent, inermis ipsorum
 dextera ridebitur. Prope-
 modum enim ex eo cum à
 prima pubertatis ætate e-
 gressus, inter adolescentes
 receptus sum, alijs atque alijs
 subinde concupiscentijs de-
 lusus pereo, alijsq; amores =
 lijs succedunt: ac priusquam
 desinant priores, incipiunt
 sequentes, capita prorsus
 Lernæa rediuius istius Hy-
 dræ longè magis multipli-
 cia, neque etiam Iolaum a-
 liquem auxiliatorem reci-
 pere sustinentia. Neque enim
 igne ignis extingui solet. Ad
 eò humidus quidam oculis
 inhabitat meis asilus, qui o-
 mnem formam ad sese rap-
 piens, nulla satietate exple-
 tur. Ac assidue dubitare in
 mentem venit mihi, quenam
 hac Veneris ira sit. Non
 enim ex Heliadis quispiam
 ego sum, neque Lemniadum
 contentio, neque etiam Hip-
 polytium agreste ac durum

ρωσὶ σι. ἢ χαλιπὸν εἶναι νο-
 μίσεις, ἢ ζωοξίμωράνας, καὶ
 μεταπώδωρον τὸ λαλὸν ἀν-
 θεούτων ὀμιλήεις ἀκρίβι καὶ
 καθαρσίαν τὰ χα ἀκίσα πῶς
 τὸ δυσχερὲς ἔστω νόσημα. ἀλ-
 λὸν γὰρ τὸ πῶς, ἀλλ' οὐχὶ
 τὸ πῶς ἔστω καὶ ἐκείας ἡρώων.
 ἂν δ' ἀμύμονα σαυτὸν εἶναι νο-
 μίσεις, ὅτι σοὶ ὁ θεὸς ἐκ ἀρχῆς
 εἰς γαυρίαν ἐπέκλωσεν, ἵδι
 ἱμποικὰς βλάσ, καὶ σπῆτι-
 τῶν ἱερῶν βίον. ἀλλὰ ἡπα-
 ρὰ σαυτὸν μείδσοί σοι, καὶ
 φαίρῃ ἡψὶ ἰδύς, μέλει πο-
 δῶν πῶς πρὸς λαθαμῆς,
 ἀλακείδων δ' ἡσκημῆς ἡδ-
 μῆς ἱπιμέλεια ἔχει μὲν ἱρω-
 τικῶν ἡμέρων καὶ αὐτὸ τὸ βῆ-
 ἄνισον ἀφράνας, καὶ γλυκὺς
 ὁ δὲ ὁ τὸ πῶς ἀκίσα. παρῶ-
 ἄς γὰρ ἐκπίσης, τυχὼν δ' ἀ-
 πολίτευκας. ἴσθι δ' ἰδὼν τὸ
 παρῆνα, καὶ τὸ μέλλον. ἔσ-
 ναλλ.

tu enim grauius fers, quod
 per fortunam talem vitam
 fortium es: & acerbum esse
 putas, si cum mulieribus for-
 mosis, & cum pueris suauiter
 efflorescentibus subin-
 de conuersaris? An tibi e-
 tiam purgationibus forsam
 opus erit contra difficilem
 adeo hunc morbum? Gra-
 ue enim malum hoc scili-
 cet est. Quin tu potius mul-
 ta hac dementia abs te pro-
 iecta, beatum esse te ipsum
 existima, quod tibi Deus
 non squalidam agriculturam
 exereendam sortitio assigna-
 uit, aut mercatorum erro-
 res ac peregrinationes, aut
 etiam militarem in armis de-
 gendam vitam: sed tibi pin-
 gues ac mitide palestra eua-
 ra sunt, ac splendida quibus
 dem vestis usque ad pedes de-
 licate demissa, compositio
 autem comae discriminatim
 exercita & apparatus. Amatoriarum vero oblectationum etiam
 ipsa tentatio inuat, ac dulcis desiderij dens mordet.
 Nam interim dum periculum facis, speras: ubi vero voti
 compos factus es frueris eo quod optasti. Aequali autem vol-
 uptate afficiunt, & quod adest iam, & quod futurum spera-

ναρχῶ τοῦ διηγεμενοῦ σε ἔ
 ποιω, ὡς καὶ παρ' Ησίοδου,
 κατάλογον, ἢ ἀρχῆθεν ἠρά-
 δης, ἰλαρὰ δὲ τῶν ὀμμάτων
 ἀβολαὶ ταυρῶς ἀνογραύον-
 τ. τὼ φωνῶν δ' ἴσω τῆ Δυ-
 κέμεθε θυγατρὶ, διπλὸν ἀφη-
 δώσω, ἀπ' αὐτῶ τὸ σχήμα | Ὁ
 ἀνθὸς δ' ἦλ' ὅς, ἐκ' ἐκένωρ μό-
 νορ, ἀπ' ἀνῆ ἔπ' αὐτῶς μιν ἐ-
 ρῆς τῶν ἀπ' ἑ τὶ ὄϊ, τὸ τα-
 τὰ τῶν Αφροδίτῶν, ἠρίπλῶ
 λέειαν ἄφραται, μηθὲν ἄφρ-
 κρῖψῃ, τὸ δ' Ηρακλεῖ τῶν θυ-
 σίαν ἐν ἡλῆ πρᾶσχε. Οἱ βος
 φέρος μὲν ὁ δαίμων, ὡ Δυκί-
 νι, καὶ τοῖς ἀκάπνοις, ὡς φα-
 σι, τῶν θυσιῶν ἠέτα τερωό-
 μῃ | ἐπὶ δ' αὐτῶ τῶν ἐπὶ
 διορ ἐορτῶν λόγῳ γεραιόμῃ,
 αἰ δὲ μὲν ἀνιγύσας, ἐξ ἐωθινῶ
 πρᾶτα ἤσασι, κόρον ἔχουσιν ἢ
 δ' ἢ Μῆδ' ἔσωθὸς μεταρ-
 μοσαμένη σπῆδῶς, ἰλαρῶς
 τὸ θεῶν στωδιμηρασοῦτω.

καὶ

ratur. Paulo ante igitur cum
 narrares longum istum, per-
 inde ut Ὁ apud Hesiodum
 est, catalogum eorum quos
 ab initio inde amasti, sua-
 ues quidem oculorum iuo-
 rum ielus molliet subinde
 liquecebant Vocem autem
 ad modum Lycambe illius
 filie tenuem ac dulcem es
 mittens, ex ipso statim habi-
 tu præ te ferebas, quod non
 illos solum, verum etiam i-
 psam illorum memoriam a-
 mares. Sed si quid tibi ex ea
 quam secundum Venerem
 nauigationem perfecisti, re-
 liquum relictum est, nihil
 quaeso illius nos cæla: Her-
 culi autem sacrificium hoc
 absolutum atque perfectum
 præbe. THEO. ^a Tauri-
 uorus quidem, Luciane, deus
 iste est, Ὁ sacrificijs illis quæ
 sine nidore perficiuntur, ut
 aiunt, minime delectatur.

Sed postquam annuam ipsius
 festiuitatem sermone celebramus, meæ quidem narratio-
 nes à summo statim mane in medium allatæ, ad satietatem
 iam peruenere. Tua verò Musa à consueto resoluta atque
 dimissa studio, hilarem cum deo diem hunc totum pera-

καί μοι γυνὴ Δικαστὴς ἴσθ',
 ἰσὲς μὲν δ' αἰς ἑτέρωθεν τοῦ
 πάλαιους, ῥέπουτα δ' ὄρω. ποσ
 τέρους ἀμείμονας ἢ ἤ, τοὺς
 φιλόπαυδας, ἢ τοὺς γυναι-
 οῖς ἀσπύσοντας; ἐγὼ μὲν
 γὰρ ὁ πηλὴς ἐκατέρωθεν, καὶ
 θαλάσσιον ἀκαθὴς πρυτανῆν,
 ταῖς ἐπ' ἀμφοτέρωθεν πάλαι-
 σιγῆν ἰσορρόπως ταλαν-
 τίσουμαι. οὐ δ' ἐκτὸς ἄν,
 ἀδικαίως καὶ, ὡς νομισμῶν
 τὸ βέλτιον ἀρέσκειν, πάντα δὲ
 πεισιπλάτων ἀκκισμῶν, ὃ φιλό-
 τος, ἢ πεισιπλάτων ἐπιφορ-
 ῆς ἀπὸ τῶν ἰμῶν ἐρώτων κεί-
 σις, ἢ δὴ φέρει. Λυ. πει-
 σίως, ὃ Θ. ὁμνησε, καὶ γί-
 λωτ' ἢ γὰρ πλὴν ἀγνοίῃ. ἢ
 δ' ἐπαγγέλλεται τι καὶ σπου-
 δασίον. ἔγωγ' οὐκ ἐξ ἑποχῆς ἢ
 ἐπιχερῆσιως ἢ ψάμω, ἀλλὰ
 ὅτι νῆσαν, ἀπ' οὐ σαλακῆς,
 ἐξ ὅτου δλοῖν ἀνθρώπων ἀκχε-
 ποῶς, περὶ τοῦτοῦ σωτή-
 ρως, ὡς ἀμιγῶς μόνον, ἔτι πλὴν
 μὲν.

gat. Ac mihi quæso æquus
 iudex esse velis, quoniam in
 neutram adeo partem huius
 cupiditatis inclinatum aut
 pronum te video, utrum meli-
 us habere putes eos qui ma-
 sculos amant, an qui femi-
 nis delectantur. Nam ego
 quidem, qui utrinque æquè
 inclisus sum, perinde atque ac-
 curata ac proba aliqua trus-
 tina, ambabus ex utraque
 parte lancibus æqualiter
 huc atque illuc inclinor. Tu
 verò, qui extra hanc fortem
 es, incorrupto iudice, ratio-
 ne videlicet, quod melius
 fuerit, dignoscas ac secera-
 nes. Proinde omni recusanz
 di prætextu ac simulatione
 deposita, o amice, calculum
 quæ tibi commedavit ac eres-
 didit illud de meis amoribus
 conuocatum iudicium, iam
 tandem feras. LVC. Lu-
 dum, Theomneste, aut risum
 putas narrationem hanc. Ea
 verò etiam serium quoddam

promittit. Ego itaque nuper adeo eius rei periculum facere
 cœpi, fat scio, nimium, & non olim, ex quo duos quosdam vi-
 ros audiui de hac re contentiosè admodum quasi dimicantes.

memo

μνήμην ἔναυλον ἔχω. Διήρη δὲ
 αὐτῶν ἅμα τοῖς λόγοις τὰ
 πάθη, καὶ οὐχ ὡς περ οὐ κατ'
 ἀκοχίαν ψυχῆς αὐτῶν ὦρ,
 Διήρης ἀρνεύσαι μιν ὄσ, τὸν μὲν
 βροχότων, ἢ δὲ ἄργυρα μῆλα
 νομάων. ἀπ' ὃ μὲν ἔπρηνθε
 παιδικοῖς ἡδύς, τὴν δὲ κεναν
 Αφροδίτην βάρβαρον ἔχθ.
 μῦθος δὲ δὲ ἀγνώων ἔρωτος ἀρ-
 ῆτος, ἄς γυναικας ἐπλόγῳ. δὲ
 οἶρ οὐ μαχομφοῖρ παθοῖρ,
 ἀγνωστικῆς ἀμικαν, δὲ δὲ
 ἄν ἔπρ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 φράνθῳ, καὶ μοι τὰ τῶν λό-
 γων ἔχνη τοῖς ἀκοῦς ἐνδρά-
 ρισαι σχεδόν, ὡς ἀρτίως ἀρ-
 μήα πᾶσιν οὐ ἐπιτιμῆσως
 ἀφορμὴν ἐκ ποδῶν ἀφθίμ-
 νος, ἀ παρ ἀμοῖρ ἡκῶ λ-
 γόντοῖρ, κατὰ τὸ ἀκρίδες ἐπὶ
 ξημί τοι. Οἱ. καὶ μὲν ἔχω
 ἀπανας ἀς ἐνθῶν, ἀπαυτικὸν
 καθ' ὅμοῖον δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 κίλλω, ὁπότῃ λῆξεν ἀείδων,
 τὴ δὲ

memoriam adhuc recentem,
 & paulò ante facta repeten-
 tem habeo. Diuisi autem co-
 rum erant cum orationibus
 etià ipsi affectus, & non per
 inde ac tu, qui facilitate qua-
 dà ammi peruigil & insom-
 nis duplicem capis mercedè:

Hanc armenta regēs pe-
 cora illam cādida pascens.

Sed alter quidem in puerum
 amore supra modum oble-
 scabatur, muliebrem vene-
 rē tanquam barathrū quod-
 dam ducens: alter autem à
 masculo amore purum se ge-
 rens, in fœminas quasi atto-
 nitus ferebatur. Duobus igitur
 inter se pugnantiibus af-
 fectibus, instituto certamine,
 haud facillè dixero quantum
 voluptatis ex ea recepi. At
 mihi verborum illorum ta-
 men vestigia propemodum
 auribus impressa herent, ut

pote quæ nuper ad eò dicta
 sunt. Omnem igitur obiur-
 gationis pretextum & causam è medio submouendo, illa
 quæ tum ambos audiui dicere, quàm accuratè fieri potest,
 tibi commemorabo. THE. Atqui ego quidem hinc surgens,
 exaduersum tibi sedebo, Atacidem expectans, dum carmi-

mmmm

afhniat

τὸ δ' ἡμῖν τὰ πάλα κλία
 τῆς ἐράτικῆς ἑξαφορᾶς, με-
 κῶδ' ἴα πρῶταίνεμ. Λυ. ἐπ'
 Ἰταλίαν μοι πλεῖν ἑξαγούμει-
 νω, ταχέως αὐτοῦ σκαφῶ
 ἀντρέσις, τούτων τῶν λι-
 κρότων, οἷς μέδισσι χεῖρα
 Διθύροισι Διοκούσιμ, ἔθμ
 Ἰονίῳ λόπῳ παρωκισμῶν.
 ὡς δ' ἐν τῷ, πάλιν ἐπιχῶ
 εἶους θεοῦ πεσοκωῖας, καὶ
 Δία ξηριον ἴλω σλεναφᾶ
 ὄσα τ' ἀπ' ἀμύνου στρατιᾶς ἐπι-
 καλιεσάμην, ἀπ' ἄλλο δ' εἰ.
 πῶ λῶν ἡατῆσιν ἐπὶ θάλασσα
 ἔσ. ἔτα τὸς παραπίμπον ἴε
 με δεξιῶσάμην (ἡκοδοθε δ'
 πωαδέας λιπαρὸς ὄχλῳ, οἷ
 σωεχέσ ἡμῖν ἐντυγχάνουτῶ,
 ἀνιάρῶς λι(δ)γιωῶ) τ' ἀπ'
 μιν ἡσ γοῦν ἐπιθᾶς, ἐγγὺς ἰμαῶν
 τὸν ἴδην τῷ λυβερύτῳ. καὶ
 ῥοβίῳ τῷ τῶν ἐλατῆρων μετὰ
 μικρὸν ἀπ' τῆς γῆς ἀναχθεῖ-
 τῶν, ἐπειθ' ἡ μάλα καὶ λατόε
 σιμ ἡμᾶς ἐκλυμαινον αὔρα,
 τὸν ἴδῳ ἐκ τῶν μελοκόλων,
 ἀκα.

na finiat ille. Tu vero nobis
 veterem gloriam amatorie
 perage differentia canen-
 do. LVCIA. Instituenti
 mihi in Italiam nauigare,
 velox atque citatum nauis
 gium apparatus erat, ex his
 remibus istius quoddam, qui-
 bus maxime Liburni, que
 gent ad Ionium sinum habi-
 tat, videntur vii. Postquam
 autem iam nauigandi tem-
 pus erat, vniuersos deos pa-
 trios comprecatus, ac loue
 hospitali, ut propitius expes-
 ditionem peregrę susceptam
 coadiuuare veller, inuocato,
 ab vrbe vehiculo iumenta-
 rio ad mare descendi. Dein-
 de valere iussis ijs qui nos
 deduxerant. (Sequebatur au-
 tem eruditorum turba sedu-
 la ac frequens: qui cum affi-
 duè nobiscum versati fuiss-
 sent, agrę atque inuicò à no-
 bis segregari se patiebantur)
 conscensa puppi, iuxta gu-
 bernatorem assedi. Atq; in
 petu remigum paulatim à

terra in altum prouecti, postquam admodum & à tergo ex-
 citando fluctus prosequabantur nos autē, malo ex medio
 nauis

θαρρῆ κῆρυσιφῶ ἴο κίρας πέν-
 τάλανθρον. ἔτ' ἀδρός κατὰ τ'
 ἡλῶν τὰς ὀθόνας ἐκχάσῃς,
 ἤρέμα πιμπλάμεν τὸ λίνον,
 κατ' ὄθρον, οἶμα, βέλος ἐλάτ-
 τον ῥοίση δινιλάμεθα, βρῦν τ'
 ἡματ' ὀπδὲρ χομίζε, πρὶ
 τῶ σκίθουθεν αὐτὸ πρῶρα μ'
 ἀμ' ἀρεμὴν ἐν τῷ μεταξὺ
 πρῶτα πω σπουδῆς ἢ παυσιῶς
 ἐχόμενα σωλὼ ληθῆ, καρδὸς οὐ
 πάν μυχκώειν. ὅς δ' τῆς Κι-
 κίας τῶ ἔρανον ἀμύσαν-
 τῶν, ἀχόμενα τ' Ἰαμφυλίου κόν-
 τος, Χιλιθόνας ὑπερθεύουσαν
 οὐκ ἀμοχθῆ τὸς ἀτυχῆς τῆς
 παλαιῆς Βριάδ' ὄρες, ἐκά-
 σῃ τῶν Λυκτικῶν πόλιων ἐ-
 πὶ ξημέμεθα, μύθοις τὰ ποτὰ
 χαίρουσαν. οὐδὲν ἔπ' ἐν αὐτῶ
 τῆς Ἐφῆς ἀδραμονίας ὄρεα.
 ται λείψανον, ἄχει τῆς Ἠλιά.
 Ἄτ' ἀψάμφοι ῥόδου, τὸ σω-
 χίς τῶ μεταξὺ πλοῦ Ἰαονα-
 παῶσαι πὲρ ὀλίγον ἐκείνα-
 μῶ. οἱ μὲ οὐδ' ἐρέται τὸ σκαῖ-
 ρ' ἔξαλον ἰς γῆν ἀνασπο-
 ρῆντο,

navis erecto, summo carche-
 sio antennam adstrinximus.
 Deinde conferta per funes
 vela effundentes, sensim im-
 pletis vento lineis, nihilo
 minore cursu, opinor, quam
 sagitta peruolauimus, flucti-
 bus grauiter frementibus in-
 fra circa proficandem ipso
 proram. At verò que inter
 nauigandum seria vel etiam
 iocosa contulerimus, longius
 hic persequi tempus nō sinit.
 Postquam autem maritimā
 Cilicia orā præteruecti, Pā-
 phylum sinum coniigimus,
 vltra Chelidoneas felices il-
 los veteris Gracie terminos
 haud citra laborem cursu e-
 lati, ad singulas Lycie ciui-
 tates hospitio diuertimus,
 sermonibus ac fabulis ut plū-
 rimum nos oblectantes (neq̄
 enim vllum in ipsis manifesta
 stum prioris felicitatis cera-
 niur vestigium reliquum)
 donec ad Solis sacrā delati
 Rhodum, continuum nauig-
 andi laborem, quo huc vsq̄
 vs fueramus, interpellare aliquantisper decreuimus. Res
 miges itaque nauigio è mari in terram subducto, prope lit-
 tummm 2 tus

ἔνθεν, ἔγους ἐκλώσθη.
 ἐλάδ', ἀντροπισμὸς μοι ξηρῶ
 ὅτι ἀνανικρὸν τῷ Διονυσίῳ,
 κατὰ σχολῶν ἰδῶν ἴσον, ἡδὲ
 φυδὲς ἀπὸ αὐτοῦ ἐμωπλά-
 μῃ ὅτι. ἔτι ἢ οὗτος ἢ πό-
 λιν Ἡλίου, πρὶ πορῶν ἔχου τῶ
 θιῶ τὸ καλῶν ὅτι. ἐκπύδων δ'
 τὰς ἐν τῷ Διονυσίῳ σὰς, ἐκ-
 στω γραφῶν κατὰ πλοῦρον, ἄ-
 μα τῶ τέρποντι τῆς ὀφείας, ἡ-
 ραϊκοὺς μύθους ἀνανοῦς
 μῃ ὅτι. ὄνθ' γὰρ μοι δὴδ' ἢ
 καὶ πρὸς πρὸς ἀπὸ ἑρῶν ὄνθ'
 γον Διάφοροι, πᾶσιν ἴσο-
 εἶαν ἀφῆροδ μῃ. τὰ δ' ἰσο-
 λὰ καὶ αὐτὸς ἀκασίαν πρὸ ἀμ-
 βανον. ἢ δὲ τῆς θείας ἄ-
 λιν ἔχοντι, καὶ ἀγαθομίνα
 μοι βαδίσαν οἰκασθε, τὸ ἢ.
 Διονυσίῳ ξένους ἀπὸ τῶν μοι
 λέρδος, ἀνδρῶν ἐκ παλαιῶν χρό-
 νῶν οὐκ ἔσθαι, ἢ οὐδ' αὐτὸς ἀ-
 γνοῦν μοι δουκῆς, πομπῆς ἢ-
 μῖν ἰδῶν ἐπιφοιτῶντας ἐν-
 τῶνθα, ἢ ἐκ Κορίνθου Χαικίλια
 νεανίας, οὐκ ἀμορφον ἔχον-
 τά τι,

eum saepe ad nos itantes hinc videris, nempe Chariclem illum
 Corinthium, adolescentem haudquaquam deformem, de-
 ditum

tus tentoria fixerunt. Ego
 vero, parato mihi hospitio
 eregione templi Dionysii, o-
 ciosè per urbem incedebam,
 immensa adeò voluptate in-
 terimfruens. Est enim re is-
 psa civitas hæc Solis, conue-
 nientem huic deo pulchritu-
 dinem præferens. Obam-
 bulans autem Dionysii por-
 ticibus, vnanquamque pia-
 turam contemplantur, vna
 cum voluptate ea quam vi-
 dendo capiebam, Heroicas
 quoque fabulas memoriare-
 petens. Statim enim mihi
 duo, vel etiam tres propes-
 modum præcipui superuenē-
 re, qui mihi omnem historiam
 enarrabant. Pleraque au-
 tem ipse coniectura præ-
 cipiebant: cæterum cum iam
 contemplatione ista satiatius
 essem, ac domum ire cogita-
 rem, dulcissimum peregrinè
 obigit mihi lucrum, viri
 longo iam olim tempore mi-
 hi noti ac familiares, quos
 nec ipsam ignorare te puto,

τά τι καὶ κομμοτικῆς ἀσκή-
 σιας, ἄτε, οἱ μὲν γυναικῶν ἰσο-
 ραίσι μὲν, ἅμα δ' αὐτῶ καὶ
 Καλλικράτιδα ἢ Ἀθλιῶν,
 τὸν πρόπορ ἀπλοῖον. πένυ-
 μφως ἢ πολιτικῶν λόγων
 πείρα. καὶ ταυτησί δ' ἀγος
 ραῖς ῥηθωικῆς. ἡ δὲ καὶ τῶ
 σώματι γυμναστικῆς, οὐδὲ ἀν-
 λότι, μοι δοκεῖν τὰς παλαι-
 στας ἀγαπῶν, ἢ ἴσα τὸς παι-
 δικῆς ἔρωτας ὄλους ἢ ἄς τῶ
 ἐπιθύω. ὡ δὲ πῆς τὸ θῆλυ μί-
 σε, ποικίλ καὶ Προμηθεῖ λαίη-
 ρῶ, πῶρ ῥωθῶν οὐκ ἰδῶν ἐκεί-
 τῶς με, γύθως καὶ χηρῆς πηλοῖ
 πῆσι δρῆμον. ἔθ' ὄλοια φηλοῖ
 διξωσάμφοι, πῆς αὐτὸν ἰλε-
 θῆν ἐκείνῃ ἢ ἰξίω με. ἡ δὲ
 γὰ φηλονικοῦτας ὄρωρ, πῆ-
 ραίτερω τὸ μὲν τῆμερον ἔω-
 πορ, ὡ Καλλικράτιδα καὶ
 Χαείκλας, ἅμφω καλῶς ἔχορ
 δῆν ὑμᾶς παρ' ἐμοὶ φοιτῶν,
 ἴνα

ditum nonnihil comendi &
 fucandi corporis studio, ut
 qui mulieribus, opinor, for-
 ma atque elegantia ista com-
 mendari affectaret. Vnà au-
 tem cum ipso & Calliera-
 tidem istum Atheniensent,
 moribus ac habitu simpli-
 ciores. Nam se velut du-
 cem atque antesignantem in
 ciuilibus orationibus & in
 hoc forensi dicendi genere
 gerebat. Erat autem & cora-
 poris exercitationibus dedi-
 tus, ob nihil aliud, ut mihi
 videtur, palastras tantopere
 amans, quàm ob puerorum
 amores: prorsus enim in hoc
 quasi attonitus ferebatur.
 Od. odium autem quo fa-
 minas omnes prosequabatur,
 etiam Prometheo male im-
 precari solebat. Cum igitur
 à longè vterque me con-
 spicatus esset, gaudio atque
 lætitia pleni accurrunt. De-

inde, quemadmodum fieri consuevit, salutato atque exce-
 pto me, vterque ut ad se venire rogabant. Atque ego
 cum viderem ipsos de hac re inter se contendendo linguis
 procedere: Hodie quidem, respondens inquam, Calliera-
 tida & Charicles, ambos vos deest apud me frequentes esse,

ἵνα μὴ ἀπέω τῶν ἑπιγυμνα-
 τῶν. ταῖς δὲ ἑφεξῆς ἡμέραις
 (πᾶς γὰρ ἑνταῦθα ἢ τετρας
 ἡμέρας διέγνωκα μίσην) ἄμοι-
 βῶς ἀνθελῶσάν τε μετὰ τὴν
 ἀσπιδόθεν ὁ πρότερος. Ἄνε-
 ταῦτα ἡγήσαντο μὲν τὴν ἡ-
 μίσην ἀπάρχων ἐξω, τῆ δὲ
 ἐπισημῶν Καλλιρατίδας, ἄνα-
 κτωρ αὐτῶν ὁ Χαρίκλεις, ἐβ-
 ρων δὲ καὶ παρὰ τῶν ἰσθα-
 σίων, ἐν ᾗ τὸ ἱκανὸν ἔσθλε-
 στος τικμύεια, ὁ μὲν γὰρ Ἀθη-
 ναῖος ὁ ἀμόρφοις πασιῶν ἐξή-
 σκητο, καὶ πᾶς οἰκίτης αὐτῶν
 σχεδὸν ἀγῆσθαι, μίση τὸ
 πρῶτον ἡγοραζόντων αὐ-
 τοῖς γὰρ παραμύνοντες, ἐπα-
 δῶσιν, οἰκονόμοι, καὶ τῶν Ἀ-
 θηναίων χωρίων κνδ' ἄμονται ἄ-
 πιστομόνα. Χαεὶ κἄν γὰρ μὲν
 ποδὶς ὄρχησθαι δὲ ὄρχη μισση-
 τῶν χορὸς εἶναι, καὶ πᾶσι τὸ
 ἀμωδῶτον, ὡς ἐν ἑσθμοφο-
 ροῖς, γυμνασίων μισθὸν μὲν, ἀν-
 ῥῶς

ut ne cōtentionem maiorem
 inter vos exciteis. Sequenti-
 bus autem diebus nā tres autē
 quatuor etiam hīc commo-
 rari consiliuii per vices acci-
 pietis me mutuo, sorte inter
 vos missa vter id priore loco
 faciat. Hac ita cum placuē-
 re. Atq; illa quidem die con-
 iuiij praefectus ego fui: se-
 quenti autem Callieratidas,
 & post ipsum Charicles.
 Porro animaduvertebam etiā
 inter ipsos conuiuiorū appa-
 ratus, manifesta viriusq; af-
 fectionis indicia. Nam Athe-
 niensis quidē ille pueris per-
 quam formosis instructus e-
 rat, & propemodum omnes
 illius serui imberbes erant, nō
 amplius ab illo retineri soli-
 ti, quam dum prima lanugi-
 ne inficerentur: postquam au-
 tem barba frequentiore ge-
 ne illorum addensabantur,
 dispensatores, & fundorum
 quos ille Athenis habebat,
 procuratores amandaban-

tur. At verò Chariclem magnus saltatricum & psaltria-
 rum chorus sequebatur, ac tota illius domuncula, perin-
 de ut in Cereis sacris, mulieribus referta erat, viro ali-

ἄφ' οὗ δ' ἀκαρῆ πρόντ' ὅ, αἰ
 μί τι πονυπίου, ἢ γέρον ὅς
 πειρήλιξ, ὄψοποιὸς ὄσθαι, τῆ
 κρόνου (ηλοτυρίας) ἰοψίαρ
 οὐκ ἔχουτ' ὅ. λῶ μὲν οὐδ', ὡς
 ἔφλω, καὶ ταῦθ' ἱκανὰ ἔ' ἀμ-
 ποτέρων γυμνῶν δάγματα.
 πομπάνις γέ μιν, ἐπ' ὀλίγον
 ἀψιμαχίαι τινὲς ἐπ' αὐτοῖς ἐς
 κινύθειον, ἔχ' ὡς ἑτέρας ἔχων
 τι πλὴν (ἰτησιον, ἀμ' ἰπὰ λίας
 ρὸς λῶ ἀνάγειν, σδυπλούς
 ἐθειλίοντας αἰτῆς ἐπ' ὀμύλῳ.
 διενυθῶ ἦ ἄς Ἰταλίαν ἀ-
 ποάσειν ὁμοίως ἰμοί. καὶ δό-
 ξαρ ἡμῶν, Κνιδῶ πελορμίσαι
 κατὰ θείαν, ἢ τὸ Αφροδίτης
 ἰδέειν ποθέοντων ἱερῶν (ὑ-
 μνήται δὲ τῆτι τὸ ἔ' Πραξι-
 τέλους ἀρχείας ὄντας ἰπασ-
 φρόδιτον) ἠρέμα τῆ γῆ πε-
 σλωέχθην, αὐτῆς, οἶμαι, τῆς
 θεοῦ λιπαρῆ γαλιῶν πομπο-
 σολοῦς τὸ σκαφ' ὅ. ὅς μὲν
 οὐδ' ἄλλοις ἔμιλλον αἰ σων=

θας

nos incesisset (celebratur autem ibi Praxitelis facilitatis ac
 promptitudinis illud verè Venereum & amabile) paulatim
 ad terram subuecti sumus , ipsa opinor dea pulchra trans
 quillitate nauigium deducente. Cæteris igitur solita res

quo ne puncto temporis ibi
 apparente, nisi sicubi infans
 aliquis, aut senex decrepitus,
 coquus videlicet conspice-
 retur, in quem propter aia-
 tem zelotypia suspicio am-
 plius vlla cadere non posset.
 Erant igitur & hæc, ut di-
 xi, satis multa atq; aperta v-
 triusque animi documenta.
 Veruntamen aliquoties etiã
 breues quædam quasi futuri
 certaminis coitiones inter i-
 psos inceptabatur, tanquam
 finem aliquem quæstio hæc
 haudquam haberet. At
 postquam iam tēpus erat ut
 iterum in altum prouheres-
 mus, socios nauigationis, vo-
 lentes alioqui ipsos, abduce-
 re mecum studebam: confi-
 uebant enim in Italiã nauig-
 gare, ac quæ atq; ego. Et cum
 nobis visum esset in Cnidũ,
 appulsa ibi naue, spectandi
 causa ascendere, & Veneris
 templum videndi desiderium

θας παρασκευάσθαι, ἰσθὲ δ' ἐν
 ρατιπῶν ἱστῶν ἰκατέρωθεν
 ἐξαφάρμῳ, ἐν κλωσθῶν
 πλῶ Κνίδου, οὐκ ἀγλασι τῆς
 ἰεραμωτικῆς ἀπρασίας με
 τέχων, ὡς ἐν Ἀφροδίτης πόσ
 λη. σοῦς δ' Ἰωσράτου, καὶ
 τὰ μα, ὅθ' ἐτέρηρ ἡμῶς ἰδῶ
 νατο, πρῶτον ἐμπεριελθόν
 τος, ἐπιτόρ νῶν τῆς Ἀφρο
 δίτης βασιλοῦν, νῶ μῦ, ἰ
 γῶ τε καὶ Χαειλῆς, πῶνυ
 πῶθμωσ, Καμικρατίδας δ'
 ὡς ἐπὶ θῆαν θύλασιν ἄκων,
 ἡδιστορ ἄν, οἶμαί. τῆς Κυ
 δίας Ἀφροδίτης τὸν ἰρ. Ου
 σπιῶς ἀντικαταμαξόμῳ, ὅ
 ἔρωτα, καὶ πῶσ ἄνθῶς ἡμῶν,
 ἀπ' αὐτῶ τῶ τιμῆνους, Ἀφρο
 δίσιοι πῶσ ἐπὶ ὅθ' αὐραί.
 τὸ ἔρ ἄθειου, ἐν αἰ ἰλαφ
 ἄγονορ μάλισα, λίθων πρᾶξι
 νέας ἰσρωμίνορ ἀπ' ὡς ἐν
 Ἀφροδίτης, ἄπαν λῶ γόνιμου
 ἡμῶρων λαρπῶν, ἄ τῶς λιό
 μαισ ὀθαλίαισ ἄχει πῶρ
 ῶ Βρῶντα, ἔ πῶσ ἄρα οὐ.
 νῶρῶ.

fecundum mitibus ac frugiferis arboribus, quæ frondibus
 virentibus in longum vsque promanantibus, ætrem cir
 eum ciræ

atque arma cura fuere: ego
 verò amatorium istud par
 virinque suspensum habens,
 Gnidum circumcirca obam
 bulabam, non sine risu figu
 linæ istius proteruitatis par
 ticipem me prabendo, ut in
 Veneris ciuitate. Porticus
 autem Sostrati, ac cetera
 quæ nos oblectare poterant,
 principiò circumuendo vi
 sentes, mox ad templum Ve
 neris imus, nos quidem duo,
 ego videlicet Charicles
 admodum alacriter, Calli
 eratidas autem ut ad specta
 culum muliebre, inuitus, lia
 bentiùs, ut opmor, pro Vea
 nere Gnidia Thespisem il
 lum Cupidmem permutatio
 ne facta habiiturus. Ac sta
 tum quodammodo nobis ab
 ingressa luci Veneris aspi
 rarunt auræ. Serenitas enim,
 ac lumen illud supernum, nō
 in solum sterile maximè, ὅ
 lapideis tabulis constratum,
 excipiebatur: sed erat illud,
 utpote in Veneris templo,

γαρόφου. περιβόρι γὰ μὲν ἢ
 πικρὸν ἀρπύξιν ἔτι θάλα μὲν
 ῥίνη, παρὰ τὴν δασύτητα αὐ
 τῆς, λαψιδῆς πεφυκῆα, τῶν
 τριλοπῶν δένδρων ἕκαστον, ὅ
 & λάμπυς μετέληχεν. οὐδ' αὖ
 τὰ γέροντ' ἔδῃ χύνου πο
 λιὰ λαθαύων, ἀπ' ἰπ' ἀν
 μῆ σφρυγῶντα, νόοις κλωσῶν
 λῶ ὤεα τῶδ' ἰς ἀνεμίμικτο
 κῆ τὰ λῆπῶν μὲν ἅπασ ἄ
 γονα, τῶν δ' ἀμορφία μ' ἔχου
 τα λῆπῶν, λυπαρότων γὰ κῆ
 πλατανῶν αὐθίεα μύκη, κῆ
 σὺν αὐτῶν αὐτόμοδος Ἀφρο
 διτυς. ἢ πῆς θῆς πάλα φυγῆς,
 Δάφνη παύσι γὰ μὲν δένδρον,
 περιπλέξω δ' ἐπίβωσ πῆσ
 εἶρην κηλός. ἀμφιλαφῆς ἀμ
 πλοὶ πηκνοῖς κατέρπλω βό
 ρυσι τερπνοτέρα γὰ Ἀφρο
 διτη μετὰ Διονύσῃ, ἢ τὸ παρ
 ἀμφοῖν ἰδὺν, σὺν κρατῶν. εἰ δ'
 ἀρβυλῶν ἀλλήλων, ἢ πῆρ
 ἀφραίνουσι. λῶ δ' ἀπὸ τῶν ἄ
 γαρ παλινσηῖοις ἕλκυσ ἰλαρὰ
 λι.

cum circa quasi concamerat
 bant. Abundè verò illa fru
 gibus densa^b myrtus, apud
 dominam suam copiosa na
 scens, effloruerat: deinde &
 aliarum arborum singula,
 quæcūq; pulchritudine præ
 stant, neque ipsæ quanquam
 longa exacta iam etate ca
 nae arefcentes, sed præ vigo
 re quasi iuvenescentes, no
 uis subinde ramis formosæ
 atque integræ erant. His aus
 tem intermixta erant etiam
 illa fructuum genera, quæ a
 lioqui fructuum quidem feras
 cia non sunt: caterùm pro
 fructu pulchritudinem ha
 bent, cyparissorum videlicet
 & platanorū aëriæ pro
 ceritates: & inter ipsas trans
 fuga Veneris, deæ ipsius o
 lim fugiuiua facta, laurus.
 Cuius verò arbori circum
 uoluta studiosa illa amo
 ris^c hedera obserpebat, &
 vites sæcundæ crebris race
 mis dependebant. Est enim
 iucundior Venus cum Baccho,
 & temperatum illud dul
 ce quod ab virisque venit. Quod si autem à se mutuò dis
 iungantur, minùs exhilarant. Erant autem sub umbris istis
 m m m 5 opacis

iucundior Venus cum Baccho, & temperatum illud dulce quod ab virisque venit. Quod si autem à se mutuò dis iungantur, minùs exhilarant. Erant autem sub umbris istis m m m 5 opacis

λησίου, τοῖς ἐοικασίαι θάλασσαν
 σιρ, ἄς ἂ τῶν μὲν ἀσπύρων,
 σπανάς ἐπιφοίτων τινέσ' ἄ-
 θρόσ' ἢ ὁ ποσειδῶν ὄχλῳ
 ἐπαυροῦσιν, ὄντως Ἀφροδι-
 σιάζοντων. ἐπὶ δ' ἰκανῶς τοῖς
 φουδῖς ἐτέρφθημεν, ἔσω δ' ἐνὶ
 παρθεῖον. ἢ μὲν δ' ἐν θεοῖς ἐκ-
 μίσω λαθίστοτα, πασιὰς δ'
 νίθς ἀείδαντα καλίστονον, ὑ-
 πέρφανον, καὶ σισυρότι χε-
 νατι μικρόν ἰσομελιῶσ'.
 πᾶρ δ' τὸ λαθῶσ' αὐτῆς ἄ-
 κάλυπτον, οὐδ' ἐμῆς, ἐσθῆσ'
 ἀμπιχόσις, γυμνασια, πάλῳ
 ὅσ' ἢ ἐτέρῳ χερὶ πῶν ἄλλῳ
 πληθόντως ἐπιρρύθλαρ. Ἔσθ-
 ῆ δ' γὰρ μὲν ἢ ἀκμιστοῖς ἰσχυροῖς
 τὶ χυρ, ὡς τῶν ἀντίτυπον οὐ-
 τῶ, καὶ ἕτεράρ τῶ νίθς φε-
 σιρ ἐκάσις μέλλοιρ ἐπιπρί-
 περ. ὁ γοιῶ Χαικλῆς ἐμμοσ-
 νῆς τι καὶ παρὰ φρορ ἐμμοσ-
 ῆσ' ὄντι χεῖρσ' ἢ σπῆ, θεῶν
 ὁ ὄσ' τὰν πῶν διέθῆς Ἀρις, καὶ
 ἄμα πῆσ φραμῶν, λιπαροῖς
 τοῖς χεῖρσιν, ἢ ὄσ' πῶν ἀνα-
 νατόρ,

tunatissime, inquit, deorum, ^e Mars, qui propter hanc vin-
 ctus fuisti. Et simul accurrens plenis labijs, quoad feri poo-
 tuia

opacis & obscuris, amencæ
 quædam cella, eorum usus
 qui intus conuiuia agitare
 vellent, comparata: in quas
 vrbanoꝝ quidem rari cõ-
 meabant vlli, sed populi fre-
 quentes turba solemniter cõ-
 ueniebãt, re ipsa Veneris in-
 dulgentes. Postquam autem
 abunde plantis istis oblecta-
 ti sumus, intrõ in templum
 ingressi sumus. Ipsa igitur
 dea in medio posita est, ex
 Pario marmore, opus sanè
 pulcherrimum atq; præcla-
 rum, & risu quodam simu-
 lato ^d parùm subrigens. To-
 ta autem pulchritudo eius
 detecta, nulla veste ipsam te-
 gente, nuda conspicitur, ni-
 si quatenus altera manu pu-
 denda, quasi oblita sui, ab-
 seondit. Tantum verò arti-
 flex illa ars valuit, vt solida
 aded ac dura marmoris na-
 tura singula etiam membra
 deceret. Charicles igitur
 insanum quiddam & furia-
 bundum exclamans: O for-

ματῶν, ἐκένων τὸν ἀόχνηα,
 καὶ ἀνέβη. σιγῇ δ' ἐφίεός ὁ
 Καλλιπράτιδας, κατὰ νοῦν
 ἀπεθαύμασεν. ἔσι δ' ἀμφί-
 θυρ' αὐτῆς ὁ νόος, καὶ τοῖς
 θέλεισι πλὴν θεῶν ἰδέειν ἀκρι-
 βῶς καὶ κατὰ νότον, καὶ ἵνα
 μηδὲν αὐτῆς ἀθαύμαστον ᾖ.
 δὲ δ' ἄμαρτίας οὐδ' ὄντα, τῆ' ἐπέ-
 ρα πύλη παρελθεῖσι, πλὴν ὀπι-
 σθον ἀμορφίαν διαθεῖσθαι.
 δόξαν οὐδ' ὄντων πλὴν θεῶν ἰ-
 δεῖν, ἐς τὸ κατόπιον τοῦ σῆκ-
 περὶ ἠλομομφ. ἔπ' ἀνοιγείσης
 ἡ θύρας ἐκ τοῦ κλαδοφύ-
 λαου, ἔλασι πατισαμυθῶν
 γυναικῶν, θαμβ' ἀφνιδίον
 ἡμᾶς ἔχει τὸ κάκιστος. ὁ γοῦν
 Αθλωα' ἡσυχῆ πῶς μικροῦ
 ἐλίπων, ἐπεί τ' ἀπαδικὰ μίση
 ἡ θεῶν κατὰ πλοῦσον, ἀθρόας,
 πολὸν ἡ Χαερκίους ἱμμανέ-
 στρον ἀνέβησεν. Ἡρώκλας,
 ἡσυχῆ τῶν μεταφῶν ὄ-
 ρυθμία, πῶς δ' ἀμφιπαφῆς
 αἰλαρόντων, ἀγκάλισμα χερῶ
 πληθῆς ὡς δ' ὀπιείραφοι ἔ-
 γνε-

tuit extento collo, deoscula-
 batur illam. Tacite autem
 adsians Callieratides, secum
 in animo admirabatur. Est
 autem biforis ipsum ades, ut
 possint, qui volunt deam ip-
 sam diligentius inspicere,
 etiam tergo contemplari,
 et ut nihil ipsius cum admi-
 ratione non spectes. Facile
 itaque licet per alteram por-
 tam accedentibus, postero-
 rem quoque formositatem
 contueri. Proinde cum vi-
 sum nobis esset totam ipsam
 deam videre, in posteriorem
 templi partem circumiui-
 mus, ac reclusa ianua ab ex-
 dituo, qui et ipse creditur
 mulier esse, repente obstru-
 uimus ad pulchritudine il-
 lam. Atheniensis itaque iste,
 qui iacine paulo ante videra-
 bat, posteaquæ eas qua in pue-
 ris appetuntur partes aspe-
 xit, continuo loquens quàm Cha-
 ricles in saniore modo exclama-
 uit: Hercules, inquires,
 quanta scapularum concin-
 uitas? Ut autem extuberantes nitens lumbi, amplexantis
 manus implentis? Quàm scitè circumducta clunium pul-
 pa, in

ἄλλω τῶν αἰσάριον ἐπικυρτω-
 ται, μήτ' ἀγαρίπιδας, αὐ-
 τῶς ὁσίοις περὶ σαλευθῆαι, μή-
 τε αἰς ἀπυροκορ ἐκκρυμ-
 νασπίτητα. τῶν δὲ τοῖς ἰσχι-
 οῖς ἐνδύρασι μύρων ἕξ ἑκα-
 τήρων τῶν πορ, ὅκ ἀρ ἔσονται,
 ὡς ἰδὺς ὁ γέλως, μὴ δὲ τε καὶ
 λυήμης ἐπ' ὄνθ' τεταμῆς
 ἀρεῖ ποδῶς, ἠκείων μύρων ἑν-
 θμοῖ. τοῦτος ἀρα Γανυμήδης
 ἐν ἄραθ' Διὶ τὸν ἰκτῆρ ἤδιον
 ἐγγῆ. παρὰ δ' ἔρ μὴ ἔβης οὐκ
 ἀρ ἰδὸν ἰσχυροῦ μύρων ποτὸν
 ἰσχυρῶν. ἐνθισπῶς ταῦτα
 τὸ Καλλικρατίδης βοῶντι, ὁ
 Χαεικλῆς, ἐπὶ ἑσφόρα θάμ-
 βος, ὁλίγος ἀἴρ ἰππύγας, τὰ
 κρόν τι, καὶ ῥίον ἐν τοῖς ὄμ-
 μασι πρὸς ἄνυρανον.
 ἐπὶ δὲ τὸ θαυμάσιον ὁ λόγος
 ἠμῶς ἀπὸ πλάξιν, ἐπὶ θατέρου
 μύρων ὁ σπῆλον ἔσθον, ὡ-
 σπῆ ἰσχυρῶν κηλῆδ' ἠλλο-
 γῆ δ' αὐτῶν τὸν ἀμορφαν ἠπ-
 ρὶ τὰ πᾶσα τ' ἰδὸν λαμπρότης.
 ἐν δὲ μὴ πικραῦν τὰ ληθῆς ἀκα-
 οῖα

vt in veste asperginem luit aliquā. Arguebat autem deformatem ipsius, reliquus totius marmoris nitor. Ego itaq; verisimili coniectura veritatem colligendo, naturā lapidis, id quod
appa

*piæ, in se retundantur, neque
 tenues nimis ipsius osibus ad-
 strictæ, neque rursus in imo-
 mensam effusa pinguedine?
 Formarum autē quæ virin-
 que natibus infrâ coëmibus
 velut impressæ redduntur,
 dici non potest quàm suavis
 risus. Femoriūq; & tibie in
 rectum ad pedem vsque pro-
 tentiæ, accuratè seruata mo-
 dulatione. Talis igitur & Ga-
 nymedes in celo Iouineclar
 dulcius infundit. Nam ab
 Hebe equidem subministra-
 te potum haudquaquam ac-
 ceperim. Cum autem hæc
 quasi quodam numine cor-
 reptus Callicratidas exclamaret,
 Charicles præ nimio
 ac vehementi stupore parum
 adsuit quim diriguisset, hu-
 midum quendam & nianan-
 tem in oculis dolorem collis-
 quans. Caterum postquam
 ab admiratione satietas non
 auerit, in altero femore ma-
 eulam conspicimus, perinde*

δια τὸ πάθος, φλοισὺν ὄμιλῳ τῷ
 λήθῃ, τὸ βελτιώμενον ἔναυ. πᾶς
 Θ' ἦ δὲ ἑὸν ἄνδρα ἔξω.
 ποικίλ' ἂν τῶν κατ' ἄκρον ἔ-
 νοι δλωαμίνοισι καλοῖσι, ἢ τῆς
 γῆ παρεμποδίσῃ. μέλαιναρ
 οὐδ' ἰσπιλωδα φουσι κλύ τινα
 κηλὶ δα νομίω, καὶ κατὰ τ'
 ἑ τῆ Πραξιτέλης ἰδωμάσων,
 ὅτι τῆ λήθῃ τὸ δύσμορφον, ἢ
 τῶν ἡτέρων ἰδέσθαι δλωαμί-
 νοισι μέρσιον ἡτέρων ψφ. ἢ δὲ
 παρὰ τὸ πησίον ἢ μῶν ἰσδ
 κερ Θ', ὅτι τὸ νόστον κηλὶ πα-
 ρὶ δ' αὐτῶν ἰσοείαρ. ἔφη γὰρ, οὐκ
 ἀσῆμυ γῆτος νρανιαρ (ἢ πᾶ-
 ξις ἀνάνυμορ ἀντ' ἰσίησι)
 ποικίλ' ἰσπιλωδα τῶ τε
 μίνα οὐδ' ἀφάσθ' δάμοι ἰ-
 ραδὴν τ' θεῶ, καὶ παρήμφορ
 αὐτὸν ἰσδ' ἀφάσθ' οὐκ ἔναυ,
 κατ' ἄρχας ἔχθρ' ἰσδ' ἀφάσθ' οὐκ
 ἔναυ ἀρσιέας δλόησι. ἔκ τ' ἦ
 ἔναυ ἰσδ' ἀφάσθ' οὐκ ἔναυ
 θάνων τὸν ὄρθρον, ἰσπείτα,
 καὶ

apparebat, esse putabā Nam
 neq̄ huiusmodi rerum cas-
 sus alieni sumi. Multis autem
 quibus extreme, & oritur ad
 vnguem pulchris esse liceb-
 at, fortuna interim aliquid,
 quod in mora sit, obijcit.
 Proinde nigram quandam
 maculam natura aspersam
 marmorī esse existimans, e-
 tiam hac parte Praxitelem
 admirabar, quod eam lapi-
 dis deformitatem in illis po-
 tissimum partibus abscon-
 disse, quæ minus cogui ac
 deprehendi possent. At ea
 quæ nobis propè stabat tem-
 pli sinistra, incredibilis eu-
 iusdam orationis novam hi-
 storiam narrauit. Nam ado-
 lescentē quendā inquit haud-
 quaquā ignobili genere na-
 tum (nomen autem ipsa res
 gesta taceri fecit) crebrò ad
 delubrum hoc venitantem,
 infelici quodā genio impul-
 sum, deam ipsam amare cœ-

pisse: & quia totos plerunque dies in templo commorabas-
 tur, à principio sanctimonie cuiusdam religiosioris speciem
 de se præbuisse. Nam statim à lecto matutino, multò au-
 roram præuertentem, huc venire solium fuisse: ac post
 occasum

καὶ μετὰ διδου ἀκωρ ἐλάδω
 ζυοικαδω. τὴν θ' ὄλιω ἡμέ-
 ραν ἀπαιτηρὺν ἔθευ καθεζο-
 μένος, ὁρῶν ἐπ' αὐτὴν διλω-
 πῶς τὰς τῶν ὀμιμάτων βολὰς
 ἀπὲρ αἰσῶν. ἄσχυροι δ' αὐτῶν
 ψιθυρισμοί, καὶ λακτομοίης
 λαλιᾶς ἐρωτικῆς ἀνιπταίνου-
 μένψυξ. ἐπέδωκεν δὲ καὶ κικρῶ
 ἔπαθος ἰαυτὸν ἀπεθυνοῦσθαι
 θελήσει, πρὸς αὐτῶν, τῆ δὲ πρᾶ-
 τήν τετραπὰς ἀσπραχολῶς Λι-
 βυκῆς ἀορῆς ἀπαερωμένης,
 ἀνιπταίνου τὴν ἰκνίδα. καὶ
 βαλλῶν μὲν ἰωί σποδῆ, μολι-
 να δ' ἔπειτα τὴν ἐνδρὸν αὐτῶν
 ἀβελήθει, μηδὲν δὲ ἀσπραχ-
 ῶς πρὸς αὐτῶν ἰσοσχήματι, πρὸ
 σπικαίης τῆς ἐπιθυμίας τῶν ἐ-
 σθου νομίσων. ἃ δ' ὅποια φιλᾶ,
 φάσκει κατὰ τῆς τραπέζης ἐ-
 ψασθ, οἱ δ' ἐπὶ τὸ ἀνσημῶ-
 τερρον ἀνασῶσθ, ὅλην Κνιδῶν
 καταράμην, ὡς ἐπ' ἀνηκί-
 εθ συμφορᾶ καὶ καταφθῆ, καὶ
 δι' ὀλίγου σιωπαρήσθ, ἵτι-
 ρθ

occasum Solis inuitum e-
 gre domum redisse, atq; totū
 diem ex aduerso deos
 sedendo, rectos in ipsam
 perpetuū occulorū ictus dis-
 rexisse. Obscure autem, in-
 quit, interim secum ipse nea-
 scio quae susurrat, & sus-
 surante quodam sermone a-
 matorias peragebat queres-
 las. Caterum ubi iam pau-
 lisper affectus illius mole-
 stiam à se remouere volebat,
 affatus deam, in mensam au-
 tē quatuor talis Libyca ca-
 praē dinumeratis, ludendo
 spem experiebat. Ac quo-
 ties id quod intendeat, ier-
 cerat, maximeq; siquādo deā
 ipsam iactu feliciorē sorti-
 tus erat, nullo videlicet tā-
 lo eādē figura cum alio as-
 liquo cadente, adorabat il-
 lam: sperans se id quod ex-
 petebat, consecuturum es-
 se. Sim autem (quemadmo-
 dum solet) simplicius paulò
 per mensam iecisset, ac talē

id quod abominabilius erat, surgendo reddidissent, toti Cni-
 do malè imprecabatur, velut ob cladem aliquā inmedicabi-
 lem, & macore plenus erat: & paulò post correptis illis, alio
 iactu,

ἢ βόλο τὴν πρὶν ἀσοχίαν ἰ-
 θράπων, ἤδη δὲ πλείον ἐν-
 ῶ τῷ πάθει ἐριθιζομένου, ὁ-
 ρῶ ἅπας ἐκράσσει, καὶ πᾶς
 μαλακοῦ δένδρου φλοιὸς Α-
 φροδίτην καλῶν ἐκέρυσσεν,
 ἐτιμᾶτο δὲ ἕξιον Διὶ Πραξιτέ-
 λης, καὶ πᾶν ὅ, τι καμύλιον
 ὑπρὸ πῆτος οἶκοι φυλάσσειτο,
 τὸτ' ἰὼ ἀνάθημα τ' θείδ, πει-
 ρας, οὐ σφοδρὰ τῶν ἐν αὐτῷ
 πόθων ἐπιτελοῖσι ἀπυρόθιμα
 Ἐρ' ἐρέθη δὲ τόλμα τ' ἐπιθυ-
 μίας μετροπός. ἤδη γὰρ ἐπὶ
 ἄσιν ἡλὶς ἐκλίνοντ', ἠρέμα
 καθάμρτος παρόντας, ὅπως
 τ' ἄρας παρὰ σιρῆδῃ, καὶ σὰς
 ἀφανὲς ἰνδολάτῃ σκελὸν ὑδ-
 ῖ ἀναπνέων ἠπρέμει, σωήθως δὲ
 τ' ἰαπόρων ἕξωθεν τὴν θύραν
 ἐφελκυσσομένηων, ἰνδον ὁ ἕα-
 νός Αἰχίσιος καθέρετο, καὶ τί
 γὰρ ἀφ' ἑρέτου νυκτὸς ἐξ ὁ τὸν
 μαρ, ἢ ἄλλως ἐπ' ἀκείβης ὑ-
 μῶν διουρῆμα, τ' ἐρωτικῶν πε-
 ειπο.

quidem emitteret. Aedituis autem perinde ut consueverant,
 foris ianuam attrahentibus, intus nouus isse Anchises con-
 cludebatur. At quid ego arcana noctis audaciam accuratius
 vobis exprimā, aut etiam alius quisquam? Amatoriorum am-
 plexuum

iactu, quod male antea ceci-
 derat, emendabat. Iam verò
 ubi affectus atque animus il-
 lius magis accendebatur, o-
 mnis paries insculpebatur, o-
 ut quaeque arbor mollis erat,
 ita cortex illius formosam
 Venerem praedicabat. eodem
 autē in precio cū Ioue Pra-
 xitiles erat: & quicquid pre-
 ciosum ac pulchrum illi do-
 mi repositum inter ornāmē-
 ta fuerat, id omne donarium
 dea offerebatur. Postremo
 nimia in eo desideriorum ve-
 hementia, in insaniam versa
 est. Inuenta autem est concu-
 piscencia illius masculinariae
 quaedam audacia. Cū enim
 iam ad occasum Sol incli-
 naret, sensim ac tacitè, ita ut
 qui aderant, non animaduer-
 terent, post ianuam clam ir-
 repit, & stans ita ut cerni
 non posset, in interiore par-
 te adeò se tacitus contine-
 bat, ut propè ne anhelitum

εἰλοκῶν ἴχνη ταῦτα μὲν ἡ
 μίραρ ἄφθγ, καὶ τὸν σπῖλον
 ἄχρη ἡ θύος, ἄρ' ἔπαθεν, ἔ.
 λυχορ. αὐτὸν γὰρ μὲν τὸν
 νειανίαν, ὡς ὁ Δημόδωτος ἰσο-
 ρεῖ λόγῳ, ἢ κατὰ πειρῶν
 φασί, ἢ κατὰ πωλαγίω λω-
 μανῶν ἰσχυρότα, παντελῶς
 ἀφανῆ γένωσθαι, τῶν τε τῆς ἰα-
 κόρου διηγουμένης, μεταξὺ τῆ
 νόου Ἰαδοῦτος, ἔπειθ' ὁ Χαρι-
 κλῆς ἐκοῦν τὸ θῆλον ἀφ' ἡλίου
 νόμῳ Ἡλῆϊα. τί δ', εἴ τις
 ἔμψυχον εἶδεν τοῦτο ἡσπῆσθαι
 ἄρ' ἐκ ἄρ' ἡ μία νύξ τ' ἴδιος
 σκῆπτρον ἔτι μᾶλλον, μεδιολῆτος
 δὲ ὁ Καλλιρατίδας, ἐδ' ἔπαω,
 φησὶν ἴσθαι, ὃ Χαρίκλῆς, ἢ
 πονηρὸν ἀκροσόμεθα τοιούτων
 διηγουμάτων, ὅταν ἴρῃσι.
 πικρῶς γροῦμεθα. καὶ νῦν δὲ
 τῆς ἑαυτοῦ ἰσχυρομένης Ἀφρο-
 διτης ἰναργίᾳ δὴ τὸ δέξ-
 μα πῶς ἱερομνήσθαι Χρῆστί-
 ουσ, ἄγαρ πειθανῶς μοι ἔδοξε
 λέγειν ὁ Καλλιρατίδας. ἔσ-
 φη γὰρ, ὡς ὁ ἱεραδῆς νειανίας,
 παννύ.

plexuum vestigia hæc postri-
 die conspicta sunt, & mac-
 culam hanc habebat dea, in-
 dicem videlicet eorum quæ
 passa fuerat. Ipsum verò a-
 dolescentem, ut vulgo fama
 refert, vel de petris alicubi
 aiunt, vel in fluctibus marinos
 præcipitem datum omnino
 euanuisse. Atque hæc cum
 ministra templi ita narraret,
 interea exclamans Charic-
 les: Proinde femininum
 genus, inquit, etiam si sa-
 xeam fuerit, amatur. Quid
 autem si quis animatam vis-
 deret huiusmodi formam,
 annon una nox ipsis Iouis
 sceptris æquiparetur? Sub-
 ridens autem Callacratidas:
 Nondum, inquit, scimus
 Charicles, an multas audiu-
 ri simus huiusmodi narratio-
 nes, si quando Thespis quos
 que essemus. Et nunc sanè
 tuæ istius Veneris, cuius tan-
 ta æmulatione teneris, man-
 nifestum adè hoc iudicium
 est. Hic, quo pacto, inter-
 rogante Charicle: admodum
 verisimiliter dicere Calliera-
 tidas visus mihi est. Dixit enim,
 quòd cùm adolescens
 ille

ἑστρέχε σχολῆς παδόμῳ, ἡδ' ὅλκω τῷ πάθος ἔχρημίζῃ
 οἶον κοροδῶσα, πωδινῶς
 ὠδία πτωμαίησε, βυ-
 ληθῆς, οἶδ' ὅτι, μηδ' πρό-
 δῶν εἶν τὸ θῆλυ. ποικῶν ἔν
 ἀκείων ἀφουακτορῶν λό-
 γων, τὸν συμμιγῆ καταπαύ-
 σασ ἰδ' ὁρῶσθ, ἀνέρις (ἔσ-
 πορ) ἰτῶροι, τῆς κατὰ λόσ-
 μον ἔχουσι ζήτησις, ὡς ἰθ-
 πρῆς ἔα νόμῳ πωδῆας.
 ἀπαμαχῆτον ἔν τῆς ἀτάκῃς
 καὶ πῆρας ἔδρη ἔχουσι φειδῶ-
 νειας, ἰν μίρα ἄνερ τῆς αὐ-
 τὸς ἰαυτὸ ἀδῆς, ἰκάτηρ
 ἀπτεῖναδε. καὶ ἦ ἔδρη
 καρὸς ἐπὶ ναῦν ἀπῆρα. ἦ
 δ' σχολῆν ἡταχυσιον ἀσῆνα-
 εἶαρ, καὶ μετὰ τῆρψιως ἀφῆ-
 λῆσαι διωαμῆλο σπυδῶ.
 ἔπικσάντων οὐδ' τὸ νῆα (πο-
 δῆς ἦ ὁ κατ' ἠνῶσθαι ἐπι-
 φοιτῶν ὄχλῳ) ἀσῆν τι τῶν
 συμποσίων ἀπκῆνωσῃ, ὅ-
 πας δι ἠρῆμίας ἀνῶσθ τε καὶ
 λῆρῃ,

ille amator ocium ac spa-
 cium totius noctis conse-
 cutus fuisset, ut facile to-
 tam effectus istius exatians
 di facultatem haberet, qua-
 si cum puero tamen, mar-
 mori cohaesisset: illud nimi-
 rum volens, neque anteriore
 parte feminam valere. Mul-
 tis itaq; absque defectu ac tes-
 merè vtrique verbis effuti-
 tis, ego promiscuo eorum tu-
 multu ac turba compositis
 Viri: inquam, amici, mode-
 stam atq; ordinatam insiitite
 disputationem: quoniam dea
 edra ac decens lex eruditio-
 nis atq; doctrinae est. Subla-
 ta igitur in composita hac,
 nullum finem habente con-
 tentione, vicissim pro sua va-
 terque sententia iustam ac so-
 lidam orationem insiuitie.
 Neque enim etiam dum tem-
 pus est ut ad nauem redea-
 mus. Ac ocio hoc vrendum
 est ad hilaritatem, & ad
 ea studia quae cum delecta-

tione prodesse possint. Proinde abscedentes hinc è templo
 (multa enim religionis gratia turba huc ventitat) in vnū ali-
 quod istorum conuiuiorū accumbamus, ut per ocium & cum

nnnn

silentio

λήγην, ἀλλ' ἴω βρομοφόις,
 ἔξῃ, μιν ἔσθ' ἄς ὁ τῆμι-
 ρορ ἠπλοῦς, ἀλλ' ἔτ' αὐδὴς ἡ-
 μῖν περὶ τῶν ἴσων διοχλή-
 σα. καθὼς ἴδοξα ταῦτα λῆ-
 γην, καὶ συγκατανασάντων,
 ἔξῃ μιν ἔγὼ μὴ ἠδ' ὀμνῶ, ὁ-
 δεμίας μὲν πικρῶς φροντί-
 δ' ὅ, οἱ δ' ἐπίσω νότιας, μὲν
 γὰρ λῆγ' ἰανθὸς οὐκ ἔστιν ἄνω
 καὶ κατὰ λυκοῦδταν, ὡς περὶ
 εἰ τῆς πεπομπίας ἀγανί-
 μβου Πλαταῶν. ἐπεὶ δ' ἡ
 κομῆ ἥς τι σωχερῆς καὶ πα-
 λινσκορ, ὡρὸς ὄρεος, ἀγα-
 πευθῆσιον, ἡδ' ὅς, ἄνω, ὁ τό-
 π' ὅ, ἔγὼ καὶ γὰρ οἱ κατὰ λο-
 ρυφῶν λῆγ' ὀρ' ἐπιχῆσι ἱερί-
 γον, ἐν μίση πάντο δίκασ-
 κῶς καθ' ἑσόμεν ὅ ἀπὸ ἐπ'
 εὐτῶς ὁ φρόσι τῶν Ἡλιαίων
 ἔχωμ. πεθεῖς δ' ἀμφοτέρους
 ἀλλήρον πῆρ τῶ, τίνα καὶ πῶς
 τον ἄπειν, ἐπαθῆν Χαερκῆς
 ἐλελογχῆ πρότερον, ὡθὺς
 ἰνάρχιδαι τῆ νόγος ἡλικίας
 νεοάμω.

confidebam, ipsam illam supercilij pra me ferens Elieam.
 Proposita autem utrisque sorte super eo, virum priore los-
 co dicere oporteret, posteaquam Charicles priorem los-
 cum fortius est, continuo ut auspicaretur orationem, hor-

silentio & audire & dice-
 re quæ cuique licet, liceat.
 Illud autem memineritis, a
 quod qui hodie victus fue-
 rit, is in posterum nobis de
 ipsdem rebus amplius mo-
 lestus futurus non sit. Recte
 visus sum hæc dicere. Et edo-
 dem cohortantibus etiam il-
 lis, exiimus, ego quidem
 letus, nulla me premente
 cura: illi verò cogitabundi,
 magnam apud sese in ani-
 mis disputationem sursum
 ac deorsum versantes, per-
 inde ac si de principatu ac-
 ductu apud Platæas certatu-
 ri essent. Postquam autē veni-
 mus in deasum quoddam atq;
 vmbrosam pro aestatis tēpo-
 re receptaculum, ubi com-
 modè requiescere licebat:
 Suavis hic locus, inquit
 ego (nam & supra verti-
 cem canorum quoddam re-
 sonant cicade) in medio
 admodum iudiciali more

ἡδὲ σάκευ δὲ τῆ ἀρετῆ τοῦ πρό-
 σοπορ ἀναπίψας, ἡσυχῇ καὶ
 μικρὸν ἐπιχῶν, ἀρχεται τῆ
 διπυ. Σὲ δὲ σπῶναι τῶν ἡτέρ
 οὐ λόγων, Ἀφροδίτη, σὲ βοῶ.
 ἴδου αἰ ἐμοὶ δάσκει καλοῦ-
 σιν. ἅπαντι μὲ γὰρ ἔργῳ,
 ἡδὲν βραχὺ τῆς ἰδίας πα-
 θοῦς ἐπισάξῃς, τελευτατέρῳ
 ἔτιμ. οἱ δὲ ἐρωτικοὶ λόγοι
 πεισθῶς σου δέοντα, σὺ
 γὰρ αὐτῶν γνησιωτάτη μὲ-
 τηρ. ἴθι δὲ γυναιξὶ σωήσο-
 ρ. ἢ θύλακα χάρισσαι δὲ τῆ ὄρι
 ἀνδράσι μύσησ ἀφῆρισμ, ὡς
 ἐγνηθήσασιν. ἐγὼ γὰρ ἴδου ἄνδρ
 ἐν ἀρχῇ τῶ λόγου, πλὴν περὶ το-
 ρα, ἢ πάσης γνῆσιως πρωτόρ-
 φισορ ἄν ἀξίω μάρτυρα ἐπι-
 καλῶμαι. λέγω δὲ πλὴν ἱερὰν ἔ-
 δλων φύσιν, ἢ τὰ πρῶτα πη-
 ξαμύθῃ σιχθα ἢ ἡδὲ σμυ, γλῶ-
 ἀέρα, πῦρ, ὕδωρ, τῆ πῆς ἀπῆ-
 να τῶ τῶν ἡλικιόσιν, πᾶν ἡ-
 ζωογόνησιν ἐμφυχορ. ἐπιπα-
 μύνη δὲ ὅτι θνητῶς ἐστὶ μὲν ὕ-
 λης

tatus sum. Ille verò cùm
 dextera faciem paulùm at-
 trivisset cum silentio, &
 parumper susinivisset sese,
 mox ad hunc fermè mo-
 dum orditur: Te dominam
 orationi meæ, Venus, te au-
 xiliatricem preces mee vo-
 cant. Nam cùm omne opus,
 si velexiguum propriæ sua-
 delæ insillaueris illi abso-
 lutissimum esse solet, tum
 verò amatory sermones præ-
 ter cætera te indigent. Tu
 enim eorum germana aded
 mater es. Ades itaque mu-
 lieribus patrona, fæmina ni-
 mirum ipsa. Largire aua-
 tem & viris ut maneant
 mares, perinde atque ge-
 nerati sunt. Ego igitur sta-
 tim ab initio orationis pria-
 mam omnium matrem, &
 totius generationis radia-
 cem ac seminarium, eorum
 quæ propono testem aduo-
 co. Dico autem sacram il-

lam omniū forū naturam, quæ primis illis inter se con-
 glutinatis elementis mundi, terra videlicet, aère, igne, &
 aqua, mutua illorū & temperata commixtione omne
 procreavit animatum. Sciens deinde, quòd omnes mortā-

λης ἀμιτρογυμῆς, καὶ βραχὺς
 χρόνῳ τὸ πλὴν ἰκάζω καταεί-
 μαρται, πλὴν ἑτέρου φθορὰν
 ἄλλου γυναικῶν ἐμυχανήσαστο, ἢ
 τῷ θεῷ κοινῶν τὸ τιχτόειδον
 ἀντιμύθησεν, ἵνα τῶν παρ'
 ἀπάλλων ἀβδοχῶς ἕς τὸν
 ἀέχρονον ἰδῆται, ἐπὶ δ' ἡ
 ἄπορον ἐξ ἑνὸς τι γυνῶντα,
 ἀπὸ πλὴν ἰκάζω φύσιν ἐμυ-
 χανήσαστο, τοῖς μὲν ἀρρῶσιν
 Ἰθίλις καταβολὰς σπέρμα-
 των χαίσεσάμεν, τὸ δὲ πλὴν δ'
 ἄσπερ γονῆς τι δοχῶν ἀπ-
 φήσασα. λοιπὸν δὲ ἀμφοτέ-
 ρω γυνῆς πόδον ἐκχεύσεσάμε-
 ναι, σὺν ἐξουσίᾳ ἀπὸ τοῖς θεῶ-
 μὲν ἀνάγκης ὄσιον, κατα-
 γράψασα μὲν ἐπὶ τῆς οἰ-
 κίας φύσεως ἑκάτερον, καὶ
 μήτε τὸ δὲ πλὴν παρὰ φύσιν ἀρ-
 ρῶντα, μήτε τ' ἀρρῶν ἀπρι-
 πῶς μαλακῆσθαι. ἔξ τού-
 ται σὺν γυναικῶν ἀνδρῶν ὁ-
 μιλήσει, μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν ἀν-
 θρώπων βίον ἀθανάτοις

lis sumus materiae opificium,
 & quod breue adeo tem-
 pus viuendi unicuique fato
 praestitutum est: alterius in-
 teritum, ut alterius ortus
 esset, excogitauit: ac mo-
 rienti, id quod nascitur, edi-
 uerit appendit, ut matris
 successione in perpe-
 tuum tempus uiueremus.
 Postquam autem impossi-
 bile propè erat ex singu-
 lis seorsim aliquid pro-
 creari, duplicem in vno
 quoque genere naturam ef-
 finxit. Nam maribus qui-
 dem propria seminum quasi
 quaedam fundamenta lar-
 gita est, faminam autem
 perinde ut receptaculum
 quoddam genialis seminis
 esse fecit. Communi igitur
 utrique sexui desiderio in-
 dito, coniunxit inter se
 mutuo illos, lege necessi-
 tatis sancta quadam pra-
 scriptos ut manerent pro-
 pria uterque natura contenti, & neque femina praeter na-
 turam in marem transiret, neque mas indecorè ac turpiter
 emollescere. Atque hoc pacto virorum cum mulieribus con-
 uersationes, in hoc usque tempus hominum vitam immorta-

ἔδοξαίς φυλάττειν· ἔδ' αἰς
 ἀνδρᾶν· ἀνδρὸς αὐτῆς γυνί-
 στα· δυοῖν δ' ὀνομάτοισιν
 ἑκαμίοισιν, πῶσαι τιμὰ μέ-
 νουσιν, ἱξίος πατρὶ μητέρα
 πεσκυλωύτων. κατ' ἀρχὰς
 μὲν οὖν, ἔθ' ἠρωτᾷ φρονῶν ὁ
 βίβ', καὶ πλὴν γάτοια θείων
 αἰδῶν ἀριτλῶ, οἷς ἰνομοβί-
 τισιν ἢ φύσις, ἰαθάρχα,
 καὶ καθ' ἰδιότητος μίτρα γυν-
 νασξί ζουγύβουσι, γυνάων
 πατέρων ἐγγυνοτο τέκνων.
 κατὰ μικρὸν δ', ὁ χροῖν
 ἀπ' ἰκάνυ τῆ μεγέθους, ἰς τὰ
 τῆς ἡδονῆς καταβάων βιά-
 ραθρα, ξένος ὁδόν, καὶ πα-
 ρεπαγμένους ἀκλαύτων ἔ-
 τερθε. ἔθ' ἢ πάντα τοιμῶσα
 ηυφῆ, πλὴν φύσιν αὐτῶν πα-
 ρεωόμεσιν. καὶ τις ἄρα πρῶτος
 ἀφθαλμοῖς τὸ ἄρρην εἶδεν, ὡς
 θᾶλυ, δυοῖν θάτερον, ἢ τυραν-
 νικῶς βιασάμενος, ἢ πάσας πα-
 νέργας. σωῆθε δ' ἄς μία
 κοίτην μία φύσις αὐτῶν δ' ἰμ
 ἀπὸν.

est horum causa, aut quod vi tyrannica eò illum compule-
 rit, aut quod verbis dolosè ac fraudulentè induxit, Conue-
 nit autem in unum lectum vna eademq; natura: ac seipso

libus quibusdam successio-
 nibus conferuant: neque
 quisquam vir ex viro se na-
 tum esse gloriaur. Intra
 duo nomina venera-
 bilia omnis honor manet eo-
 rum qui ex æquo matrem
 ac patrem adorant. Ab ini-
 tiò igitur cum adhuc Hes-
 roica saperet vita, & vici-
 nam deorum coleret vir-
 tutem, legibus à natura con-
 stitutis obtemperabat: ac
 secundum ætatis mensuram
 cum mulieribus coniuncti,
 generosorum patres siebant
 liberorum. Postò autem
 post tempus à magnitudi-
 ne illa ad voluptatis de-
 scendendo voragine, nou-
 uas & commutatas fruen-
 di vias aperuit. Deinde,
 que nihil non audet, volu-
 ptas, naturam ipsam eòtem-
 pta lege violauit. Atq; ali-
 quis igitur primis oculis a-
 spexit matrè perinde vt fe-
 minam, ex alterutra videli-

ἀπάποις ὀρώντων, ἔθ' ἂν θρῶ-
 σιν, ἔθ' ἂν πάσχοισιν, ἢ δου-
 ῶ. κατὰ πικρῶν δειφασιν, ἀπ-
 γόνων σπέρματων, ὀλίγους ἢ
 δούσιν ἀντικατηγάξαντο μι-
 γάλῳ ἀδοξίαν. ἔποις γε
 μὲν, εἰς ἑοσῶν τυραννικῆς
 βίας ἡτόλμα πέλοψιν, ὡς
 μίχισι δέσφω πλὴν φύσιν ἐ-
 προσυλῆσαι· τῶν δ' ἀρρένων
 τὸ ἀρρενικὸν ἐκλήσαντων, ἔν-
 πορ ἰδούης παρέλκοντα μί-
 σρα. οἱ δ' ἄθλιοι καὶ δυσ-
 χεῖς, ἢ ἐπιπλήρωσι πάθει,
 ἔθ' ἢ τι μίνυσιν ἀνδρῶν, ἀμ-
 φίδορον ἀνιγμὰ διπλῆς φύ-
 σιος, οὔτ' εἰς ὀγκύνωτα,
 φουλαχθέντων, οὔτ' ἔχοντος,
 ἔφ' ὀμνίδησαν. τὸ δ' ἔν
 νιότητι παραμέναν ἀνθ' ὅ,
 εἰς γῆρας αὐτοῖς μαρῶν ἀπὸ
 βοῦ. ἀμα γὰρ ἐν παύσει ἀει-
 μοιῶτα, καὶ γυγκράσισιν, ἔ-
 θρ' ἀνδρῶν μιτῶμιον ἔχον-
 τος, οὔτως ἢ μιὰ, καὶ παν-
 τὸς κακῶν διδασκαλὸς πρὸς
 ἄλλῳ

marcescere ipsos facit. Stimul enim inter pueros nume-
 rantur, & iam consuevere, nullum virilitatis intervallum
 habentes. Ita scelesti illa, & omni mali magistra, mola-
 lities,

inter se mutuo aspicientes,
 neque eorum quae faciunt,
 neque quae patiuntur, pu-
 dore afficiuntur. Per ru-
 pes autem, ut dici solet, ste-
 riles proiecto semine, per
 mutationes facta, pro modica
 voluptate magnam acci-
 piunt infamiam. Dixeris ve-
 ro eousque tyrannica vio-
 lentia audaciam ipsam pro-
 gressam esse, ut iam & ferre-
 naturam sacrilego quodam
 modo depradentur, ac maris
 virilitate exhausta & exina-
 nita, inuenerunt voluptatis
 superuacaneos & appositi-
 tios modos. Nisi ferri autem il-
 li & infelices, ut eo magis
 pueri sint, iam ne viri quidem
 amplius manent, ambiguae
 naturae duplicis obscuras
 mentium, cum neque ad quod
 nati sunt, conferuntur, ne-
 que id ad quod transiere,
 habeant: flos autem ille qui
 in iuuentute adest ac ma-
 net, in senium praematurum

ἄλλω ἀπ' ἀμύσ ἰδονὰς ἀνα
 στήνους ἐπινοῶσα, μήχι τ' ἔδδ
 ῥηθλῶα δλωαμύσ ἀμπε-
 πὺς νόσσ λατῶλιόδρν, ἴνα μὴ
 δρν ἀννοῆ μέρϑ ἀσολγίας.
 εἰ δ' ἴψ' ἀρὶ πρόνοια θουμὲν
 ἔταξιν ἡμᾶς, ἕκασϑ ἴδρυτο,
 τοῖς μὲν τὰ γυναικῶν ἀρ ὀμι-
 λίας ἡρέμμεθα, καὶ παντὸς ὀ-
 νείδης ὀβίϑ ἕκαθάραυρ, ἀ-
 μίλα παρὰ τοῖς ἔδδρ ἐκ πονη-
 ρᾶς ἰσθθίσιος παραχαράξαι
 δλωαμῆνοῖς ῥαῖοῖς, ἀχραντϑ
 ἠτ' φύσιος νομοθροῖα φηλάτ
 τῆα δέουσαν ἐκ ἐπιμαίνουσαι
 δέουσιρ, ἀπ' ἡπάτᾳ κερδῶν Α-
 φροδίτη πῆς τὸ θῶλυ τῶν ὄ-
 ρξιν αὐτ' ἕκαλάττα. ταῦρος
 ἀχιδάρχης βοσίρ ἐπιθόρυν-
 ττα, καὶ λεῶς ὄλλω τῶν ποίμ-
 νῶν ἀρρῆνος πικροῖ σπέρμα.
 τϑ. τί δ', οὐ σὺν μῶ ὄννὰς
 μῆλαδ ἰάνουσι λάπροι; ἄνκαί-
 νας δ' ἡμῖν γυνῆα δύκοι; κα-
 θῶν δ' ἀπῆρ, ἔθ' οἱ ἀείρα ροί-
 ζοῦσ

rat. Taurus armenii dux eum bobus miscetur, & aries totum
 gregem masculo implet femine. Quid autem? An non suum
 cubilia sectantur apri? lupas autem ineunt lupi? Et ut
 in summa dicam, neque quæ aërem volatu persfirepunt

lities, voluptates impudicas
 aliam ex alia excoigitando,
 in eum morbum qui ne di-
 ei quidem amplius decorè
 potest, prolapsa est, ut nul-
 lam videlicet pariem pra-
 tulantia & obscœnitatis
 ignoraret. Quòd si verò
 in ijs de quibus ipsa Prouis
 denia legem sanciuir, v-
 nusquisque nostram sese fir-
 mare ac persisteret: conuers-
 sationibus ijs quæ cum mu-
 lieribus sunt, contenti es-
 semus, & ab omni conui-
 cio ac probro vita nos-
 tra pura atque integra for-
 ret. Cerè inter ea animan-
 tia quæ nihil ex mala at-
 que peruersa affectatione
 deprauare possunt, illiba-
 ta nature legilatura illa
 custoditur. Leones non in-
 saniunt in leones: sed quæ
 tempore suo accedit venus,
 in fœmineum sexum con-
 cupiscentiam illorum exci-

ζουῶν ὄρνεις, ἔθ' ὅσα πλὴν ὑ-
 γρὰν καὶ ὑδατῶν ἔλιχε λέ-
 ξιν, ἀπὸ ἑδ' ἐπὶ γῆς τι ἴδιον
 ἄρῶν ὁμιλίας ἐπαρέχθη.
 μέγα δ' ἀκίτητα ἰκνοίαι
 τὰ δόγματα. ὑμᾶς δ' ὁ μᾶς
 πλὴν ἐπὶ τῷ φρονεῖν ὀλογοῦ-
 νοι, θηρίων ὡς ἀκλιθῶς φασ-
 λογ, ἄνθρωποι, τινὶ καμψῷ
 νόσῳ παρανομίσαντων, ἐπὶ
 πλὴν κατ' ἀκλίτων ὑδρῶν ἢ
 ῥέθοι; τίνα τῆς ψυχῆς τυ-
 φλῶ ἀνασθοσίαν κατὰ
 χεῖαντων, ἀμοῖον ἠποχέκατε,
 φάγοντων ἂν δίκων ἐλα,
 καὶ δίκωντων ἀφ' ὧν ἐλα
 φάγον; καὶ κατ' ἕνα τοιαῦ-
 τα σπουδῶν πάλιν ἰλομένων,
 ἔθ' ἐπὶ ἕστα. ἀπὸ δ' ἐπὶ ταῦθα
 τοῖς Σωκρατικοῖς καὶ ὁ θεῶν
 μασὸς ἀναφύεται λόγῳ, ὃφ'
 οὐ καὶ δικὰ μὲν ἀκοὰ, τῶ-
 νδεῶν ἐνθεῶς νοτισμῶν φαι-
 ναίοντα. τὸ δ' ἕλα κατὰ
 φρόνησιν ἐς ἀκρον ἔχον, ἐν
 ἄν' ἠπαχθῆναι ἀλεύατο. ψυχῆς
 ἔθ' ἰρῶτα πλάθοντα, ἢ τὸ τῶ
 σώματι

adhuc carentes, decipiuntur: illud autem quod iam per pre-
 clemiam ad summum euasit, subduci facile nequit. A-
 nimi enim amorem quandam comminiscuntur: & eūm
 corporis

aues, neque qua humidans
 aquæ fortia sunt mansio-
 nem, neque etiam aliquod
 in terris animal congressum
 maris appetit, sed manent
 inter ea immota Providen-
 tia decreta. Vos autem,
 ô frustra sapientiæ nomi-
 ne iactati, animal, ut verè
 dicam, vile ac malum, hos
 mines, quònam nouo mor-
 bo delinquentes, in mutuam
 inter vos conumeliam ac-
 censis estis? Quònam ani-
 mi cæco stupore effuso,
 adeò ab utraque aberratis
 via, fugientes videlicet ea
 qua sectari vos decebat, &
 contra sectantes illa à qui-
 bus refugere oportebat? Ac
 singula talia amulari om-
 nibus volentibus, ne vnus
 quidem postremò reliquus
 erit. Atenim hie Socraticis
 istis etiam præclara illa o-
 ratio renascitur, qua puer-
 rorum quidem auditus, per-
 fecit ratiocinandi viribus

σώματος ἀμορφον ἀδύμι-
νοι φιλήν, ἀρετῆς καθόσει
αὐτὸς ἱρατὰς, ἰφ' οἷς μοι
πομπῆς καρχήσαν ἐπέχε-
ται, τί γὰρ παθόντων, ὁ ἀμφοῖ
φιλόσοφοι, τὸ μὴ ἴδω μακρῶ
χρόνῳ διδωνὸς ἑαυτῷ πᾶ-
σαν, ὁ ποτόν δ' ἐν, ὅτι πονία
προσέκοσα, καὶ γῆρας ἀρετῶν
μαρτυρεῖ, δι' ὀλιγορίας πα-
ραπέμπει; πᾶς δὲ ὁ σοφὸς
ἴσως ἐπὶ τὸ νέον ἐπιόγεται,
μυδιπῶ τ' λογιμῶν ἐν αὐτῷ,
πῶς ἀπραπίσοιται, ἡρίοισιν ἰ-
χόντων ἢ νόμῳ δ' ἐπὶ, πᾶσαν
μὲν ἀμορφίαν πονηρίας εἶν
κατάκειλον, ὅθεν δ' ἄς ἀγα-
θὸν ἰπτανεῖσθαι τ' καθόρ; ἀλλά
ἔτι κατὰ τὸν μέγαν ἀληθείας
τεθνήτω Ομηρον, εἶδος τις
ἀκινδύτης ὅτι πῆλα ἀνὴρ, Ἀλ-
λά θεὸς μορφῶν ἔπει σίφθα,
οἱ δὲ τ' ἰς αὐτὸν Τερόμφοι
λάσσοισιν, ὅλ' ἀσφαλέως ἀγο-
ρῶσα, Αἰδοῖ μακίχης, μετὰ δὲ
πρὶν ἀγρομίνοισιν, Βερχόμυ.

corporis pulchritudinem ve-
reantur amare, virtutis vo-
cant sese amatores. Ob quæ
sepenumerò visu diffiue-
re, in mentem mihi venit.
Nam quid vobis accidit, ὁ
nimium graues philosophi,
quod id quod longo iam
tempore sui experimentum
de se quale sit, præbuit, cui
canities accedens & sene-
ctus, virtutis testimonium
dat, per negligentiam adeò
dimittitis: omnis autem ille
præclarus amor in iuuenem
concitatur, cum tamen in eo
ratio & vis colligendi nondū
habeant ad quæ iudiciū con-
uertant? An hæc velui lex
quædā est, ut omnis quidē deo
formitas malitiæ dānata sit:
pulchrū aut quod est, id reā
via ut bonū & honestū lau-
detur? At verò iuxta ma-
gnū veritatis interpretem
Homerum:

—alius pulchro minus enitet ore,
At formam Deus exornat virtute loquendi,
Quiq; vident illum, verbis mulcentur: at ipse
Intrepidus fatus suavi commixta pudore,
Et medius inter vultu supereminet omnes,

nnnn s Perç

πορ δ' ἀνὰ ἄστυ, θεῶν ὡς ἀ-
 πορώσει. καὶ ῥάτιν ἔπει πρὸ
 κίχων, Οὐκ ἄρα σοὶ γ' ἐπι-
 ἄδει καὶ φρέσιν ἴσασιν. Ἀμεί-
 να τοῦ ἡανῆ Νιρέως ὁ σοφὸς
 Οδυσσεὺς πλείον ἰπαινεῖται.
 πῶς οὐ φρονήσεως μὲν ἢ δι-
 καιοσύνης. ἤ τε νοτιῶν ἀρε-
 τῶν, αἱ τελέαισι ἀνδράσι ἀγ-
 κληροῦν ἀλῆχαι τάξιον, ἐδάς
 ἔρωσι ἐντρέχει, τὸ δ' ἐν πωδι-
 ἰάδῃ. ὁ δ' ἐντάτας ὁρμάς πα-
 θῶν ἐξείρα; πᾶν γοῦν ἐρεῖν
 ἔδει Φαίδρα, ἣ δὲ Λυσίαν, ὃ
 Πλάτων, ὅρ πρὸς δ' ἄλλους; ἢ πῶ
 ἀρετῶν φιλῶν Ἀλκιβιάδ' ἔα-
 κὸς ἴω, δίοτι ἡεροσηεῖα. τὰ
 θεῶν ἀγάλματα, καὶ πῶ ἐν Β.
 ἀποσῆνι κλητῶν αἰ παρὰ πό-
 λιν ἐξορχουῶται φωνά; τις ἐ-
 φασὶς ὁμοιογῆ ἡνέκῃ, πρὸ δι-
 δομίνων Ἀδλωῶν, καὶ Διαι-
 λίας ἰπιταχισομένης, καὶ βίω
 τυραννίδ' ἀβήποντος. ἀπ' ἄ-
 κρι μὲν ἐδέπω, κατὰ τὸν ἰερὸν

Πλά-

τα voces insultabant? Quis igitur amatorem illius fuisse se perhibet, cum Athena proderentur, & Deceleia munitionibus obsideretur, 'ac tota vita ad tyrannidem spectaret? At donec quidem barba nondum (iuxta sacrum illum

Perq; urbem aspicit pes
 nientem numinis instar.

Et rursus alibi dicens in-
 quit:

At tibi formoso sub cor-
 pore nulla fuit mens.

Certè formoso illo Nireo-
 cordatus Ulysses magis lau-
 datur. Quo pacto igitur
 sapientia quidem, aut iustitia,
 ac ceterarum virtutum,
 que cum perfectis vi-
 ris consortem & quasi hæc
 reditarum nacta sunt ordi-
 nem, nullus amor conue-
 niens vobis est, pulchritus
 do autem in pueris illa, ve-
 hementissimos affectum im-
 petus excitat? Profusus enim
 amari oportebat Phædrum
 propter Lysiam, ὃ Plato,
 quem prodidit? Aut vir-
 tutem Alcibiadis amari pro-
 babile fuit, quando ille deo-
 rum statuas amputando vio-
 labat, & sacris Eleusinijs
 illa inter potandum iacta.

illum

ἡμάτων, πάγανος ἐμπλήα.
 ὁ παῖς ἰπύρας ὁ ἴω μετα-
 τὰς δ' ἀπ' τοῦ παιδὸς εἰς τὸν
 ἄνδρα, καὶ ἴω ἡλικίαν ἡτέως
 ἀτιλῆς φρόνησις ὀλοκλήρον
 ἔχει τὸν λογισμὸν, ἰσὸ πάν-
 των ἰμισθῶ. τί δὲ πάθειαι
 ἑσθλοῖς ὀνομάτων ἐπιγρά-
 φουτὸν αἰδῶ, ψυχῆς ἀριτῶ
 λήσοι πλὴν τοῦ σώματος ὄν-
 πρίπταρ, οἱ φιλόνοιο μάλλον,
 ἢ φιλόσοφοι; καὶ ταῦτα μὲν ἔ-
 μῖν, ἰπὲρ ἢ μὴ δουρῆ ἰαισῶ-
 μων ἀνδρῶν φιλαπιδυμῶ-
 νας μυκμονόειν, ἐπὶ τοσούτων
 εἰρήδω. μικρὰ δ' ἀπ' τῆς
 ἄγαν σπουδῆς ἐπὶ πλὴν ὅμι-
 τήραρ, ὁ Κατωρατίδα, κα-
 ταδὸς ἡδονῶν, ἐπιθέξω ποα-
 δικῆς χέσιως ποτὸν πλὴν γυ-
 ναικέων ἀμέσω. καὶ τότε
 πρῶτον, ἐγὼ πάσαι ἀπό-
 λαυσιμ ἡγῶμαι τερπνοτέρων
 εἶν, πλὴν χειροτέρων. ὀξῆα
 ἦ ἡδονῶν, παραπῆσα θά-
 σια, πρὶν ἢ γνωθῆναι σπου-
 μιν. τὸ δ' ὀφραῖνον, ἐρ τῶ
 παρῆνον

illum Platonem) obtusus es-
 rat, omnibus amabilis fuit:
 postquam autem transit à
 puero in virum, qua etate
 intellectus (qui tamen im-
 perfectus erat) totam ac ple-
 nam ratiocinandi vim con-
 sequebatur, ab omnibus o-
 dio habebatur. Quid igitur
 affectibus turpibus verbo-
 rum prætendentes verecun-
 diam, animi virtutem appela-
 lant, corporis elegantiam,
 iuuenum isti amatores ma-
 gis quam sapientiæ? Atque
 hæc quidem à nobis dicta
 sufficiant, ne videamur cla-
 rorum virorum inuidiosè
 nimis mentionem facere. Pa-
 rumper autem à vehemen-
 tiori studio ad vestram Cal-
 licratida voluptatem descen-
 dendo, ostendam puerorum
 consuetudine muliebri mul-
 tò potiorem esse. Ac princi-
 pio quidem omnem ego de-
 lectationem censeo iucun-
 diorem esse, qua diuurnior

est. Acuta siquidem voluptas, qua celeriter præteruolat:
 priusquam satis percipiatur cognitione ac sensu, desinit.
 Illud aut quod lætitiā affert, quò magis abundat, eò potius
 est.

παρῆλκοντι ἑρᾶλλον. ὡς εἶδε
 καὶ βίη μακρὰς πεθερίας
 ἢ μικρολόγῳ ἢ ἡμῖν ἐπέκλω-
 σι μοῖρα, καὶ τὸ πᾶν ἡ
 Ἀλωκίης ἕγχεα, μηδὲ μιάς
 λύπης πλὴν διάνοιαν ἐνεμο-
 μύνης ἰορτῶν ἦδ' ἄν, καὶ πᾶσι
 σήναιμ, τὸν ὅλον χρόνον ἢ.
 γοῖμ. ἀπ' ἐπὶ τῶν μαζόνων
 ἀγαθῶν ὁ βάσανῳ ἑλπί-
 μων ἐνμύσησιν, ἔν γι τοῖς
 παρῶσιν ἤλιτα τὰ παρῆλ-
 κοντα γαῖν ἢ οὐδ' ἀπ' παρ-
 θύης μέχρις ἡλικίας μύσης,
 πρὶν ἢ τήλως πλὴν ἰσχυρῶν
 ἐντίδα τὸ γέρας ἐπιδραμῶν,
 ἀνάγκασον ἀνδράσιν ὁμοί-
 λημα. ἡδὲν παρῆλθη τὰ τ' ὡ-
 φας, ὅμως ἢ ἰμπηρία ἔχθη τι
 λάξαι τ' ἔνως σοφώτερον, ἢ δ'
 ἔκδοσιν ἔτῳ ἀπαρῶν πᾶσι
 θάτις, αὐτὸς ἔμοιγε δοκῆ πα-
 σχητιᾶν, ἀμφίβαλον Ἀφρο-
 δίτην μεταδιώκων. σαλευοὶ
 ἦ οἱ τ' μιλῶν ἀπανδρωθῆσιν
 ὄχοι.

est. Quare vinam & vitā
 longiores terminos parca ac
 tenax illa nobis praefinisset
 Parca, & totum hoc spa-
 cium perpetua sanitas gu-
 bernaret, nullamentis per-
 turbatione atque molestia
 interueniente. Festum e-
 nim diem, & quasi quen-
 dam solennem conuentum,
 totum hoc tempus perage-
 remus. Verum postquam
 maioribus bonis malignus
 deus inuidit, in presenti-
 bus utique rebus dulcissi-
 ma illa sunt, quae quam
 longissimè extenduntur. Mu-
 lier itaque ab eo quando
 virgo fuit, usque ad me-
 dianam vitam aetatem, prius-
 quam omnino postrema il-
 la senectutis ruga super-
 uenit, ad amplexandum ac
 pia ac digna viris conuers-
 satio est: atque etiamsi illa
 quae formae atque aetatis te-

ἔργοι, καὶ πραχὸν μὲν, ἀντι τῷ
 πάλοι μαλακῶ, πνευαδμιῶν.
 λοις τὸ γένος, οἱ δὲ ὄφρῳς
 μηροὶ θεξίον, ὡσπερὰ ρυπῶν-
 τῶν, ἄδ' ἐπὶ τίτων ἀφανίσ-
 ρα, τοῖς πιπαρακόσιον ὑμῖν ἀ-
 δφαι παέημι, γωακὶ δὲ ἀά
 πάση ἢ τῷ γέσματ' ἐπιση-
 βα χέεις, καὶ λαφιδῆς μὲν ἀπὸ
 τῶν βοσφύχων ἢ λιφιδῆς ἔ-
 निकῶν, ὑακίνθοις τὸ λαδὸν
 ἀνθῶσιον ὁμοία πορφύρουσιον.
 οἱ μὲν ἱπινῶτιοι λέχυνται,
 μεταφρῶν λόση. οἱ δὲ
 παρ' ἑτά καὶ κροτάφου, πολὺ
 τῶν ἐν περῶνι ἐλότιροι σι-
 νίωσιον τὸ δὲ ἀλο σῶμα, μὴ δὲ
 ἀκαρῆν τριχὸς αὐτῶς ἴσφου.
 μέγας, ἀλέκτε, φασίον, ἢ Σιδω-
 νίας ὀδὸν ἀφ' ἡγεστῶν ἀπα-
 ράηται, τὸ δὲ ἔχ' τῶν ἰδονῶν
 καὶ τὰς ἀντιπαθῆς μιλιδιων.
 τίον, ἐπ' ἀδ' ἐξ ἰσθῶς ἰσθ-
 τῶσιον οἱ πᾶσχοῦσιον ὄφρῳς
 νουται, σχεδὸν γὰρ, ὃ κατὰ

ταυτὰ

gio ipsius subnascente, electro, ut aiunt, aut vitro Sidonio
 perspicuum magis effulget. Cur autem non voluptas
 tum mutuos atque alternos affectus persequar, quandoqui-
 dem ex aequo cum iis qui agendo afficiuntur, patientes quos
 que letitiam capiunt? Prope modum enim non eodem mo-
 do vt

tori iam adulti & viriles,
 & asperum quidem, pro
 eo quod dudum molle ac
 tenerum fuit, densatum cre-
 bra lanugine mentium: fe-
 mura autem idonea ac com-
 moda illa, setis quasi quo-
 dam squalore obducta. Quae
 verò sunt his occultiora,
 vobis qui periculum eius
 rei fecistis, cognoscenda
 relinquo. In muliere au-
 tem semper omni & colo-
 ris resplendet gratia, &
 large capillorum capitiis
 iexturae, perinde ac sua-
 uiter florentes hyacinta
 thi nigricantes, aliae quin-
 dem per tergum effun-
 duntur, scapularum nimi-
 rum decus, aliae verò se-
 eundum aures & tempo-
 ra, multò quàm in pratis as-
 pium est, crispiores. Relin-
 quem verè corpus ne mi-
 nimo quidem crinis vesti-
 gio, ut aiunt, aut vitro Sidonio
 perspicuum magis effulget. Cur autem non voluptas
 tum mutuos atque alternos affectus persequar, quandoqui-
 dem ex aequo cum iis qui agendo afficiuntur, patientes quos
 que letitiam capiunt? Prope modum enim non eodem mo-
 do vt

τωτὰ τοῖς ἀλόγοις ζώοις, τὰς
 μούρας ἀσπιδὰς ἀσπί-
 ζουρας, ἀπὸ πωρ φιλεταίρω
 κοινωσίᾳ συζυγῆσθαι, ἰδῶ
 τὰ τε ἀγαθὰ οὐδ' ἀπῆλοισ ἔ-
 γείμειν, ἢ τὸ δυσχερῆ λεφό-
 τιρα μὲτ' ἀπῆλων, ὅθεν ἐν-
 ριθὴ πρᾶσιζα κεινὴ. καὶ φι-
 λίας μισίτην πρᾶσιζαν παρα-
 θίβουσι, γαστρὶ πλὴν ὀφθαλομέ-
 νων ἀρμυνηρῶν ἀπόλωνσι
 ἢ μόνου τὸν Θάσιον, ἢ τὸς
 χοί, πίνουσι οἶνον, ὅθ' ἑσθ'
 αὐτοῦς τῶν πολυτελεῶν πιμ-
 πλάμφοι οἰτίων, ἀπὸ δὲ ἑ-
 κῆ τερπνῶν ἑκάστω τὸ μὲτ'
 ἑκῆ καὶ τὰς ἰδονὰς κοινω-
 σάμενοι, μάκρον ὠφρανόμε-
 θα αἰ μὴ δὲ γυναικῶσι σω-
 δοί, ἢ ἀπλάσσιαν ἀντίδοσι
 ὁμοίαν ἔχουσι. ἀπῆλος γὰρ
 ἐξ ἴσου ἀσπιδῶν, ἰδῶς ἀπῆ-
 λάσσιαν, ἢ γὰρ μὴ διπασῆ
 Τάρισιαν πεσοκτίον, ὅτι ἢ θά-
 ληα τέρψις ὅλη μοίρα πλο-
 νηκῆ πλὴν ἄρῶνα. καὶ δὲ δὲ
 οἶμοι,

do ut bruta animalia, sed
 litarias conuersiones a-
 mamus, sed amica quo-
 dammodo societate con-
 iuncti, et suauiora que
 bona sunt inter nos mu-
 tud, existimamus: et aduer-
 sa iidem inter nos mutuo,
 leuiora. Unde et inuen-
 ta est mensa communis,
 et amicitia mediatrice illa
 in medio posita, debi-
 tam ventri adnumeramus
 voluptatem, non soli Tha-
 sum, si id forte contin-
 gat, bibentes vinum: nec
 que singuli per se precio-
 sis ac charis implentes nos
 obsonijs, sed illud suae ac
 delectabile putantes, quod
 quisque cum alio capir: ac vo-
 luptates inter nos commu-
 nicantes, maiori letitia af-
 ficimur. Illi igitur cum mu-
 lieribus congressus, delecta-
 tionis permutationem ac vi-
 cissitudinem parem habent.

Nam inter se mutuo utrinque
 ex aequo afficientes, cum maiori voluptate dissoluntur.
 Nisi verò Tiresia iudici accedendum fuerit, quod videli-
 cet mulieris delectatio toto gradu virilem precedit. Hone-
 stum

ἔμω, μὴ φιλάωτας ἀρπαύ-
 σαι θελήσαντας, ὅπως ἰδίᾳτι
 χυδὸν ἀπίσονται, σκοπεῖν, ὁ-
 λω παρὰ τὸς παρβάνοντας
 ἡδονῶν, ἀπ' ἐκείνο μίσησάμι-
 νος, οὗ τυγχάνουσιν, ἀντιπα-
 ρασχέειν ὁμοίᾳ, τὸτο δ' ἐκ ἀν-
 ἐπιπαίδων ἔποιτις, ἐκ ἑτο-
 μίμωνον ἀπ' ὁ μὴ ἀβλαῖς, ἢ
 νομίσει ποτὶ ταῦτα, τίω ἡδ-
 νῶν ἐξείρητον παύων ἀπίρ-
 χιται, ὅδ' ἡδονῶν ἡδονῶν
 ἀρχὰς μὴ ὁδῶν καὶ δῶν
 κρυὰ μικρὸν δὲ τὸν χόον τῆς
 ἀλγυδόνος χαλασάσας, πῆλ-
 ερ, ὡς φασιν, ἐδὲν ἄν ὀχλή-
 σεις, ἡδονῶν δὲ ἡδ' ἡτισσιῶ.
 ἢ δὲ δὲ τι καὶ περὶ τὸν
 ρορ ἡπῶν (δὲ δὲ ἡν Αφρο-
 δίτης τρυφῆ) γυναικὶ μὴ, ὡ
 Καλλιπράγιδᾳ, καὶ παρδίκῆ-
 τρον χεῖμῶν ἐξίστην δὲ
 φραυδῶν, διπλάσιος ἀπε-
 λῶσας ὁδῶν ἀνοίξαντα, τὸ
 δ' ἀρρῶν ἐδὲν τὸσση χαεί-
 λται θελήσας ἀπόλασιν, ὡς

stum autem esse arbitror,
 non ambitiosè, ac sibi tan-
 tum frui volendo, quo pa-
 tito priuatim aliquid com-
 modi auferant, spectare,
 totam ab aliquo accipien-
 tes voluptatem: sed illo
 quod percipiunt diuiso, pa-
 ria facere, et similia recom-
 pensare. Atqui hoc de pue-
 ris dicere nemo adèd' insa-
 nus est qui possit: sed alter
 quidem effectus, quodcum-
 que tandem modo hæc exi-
 stimat, voluptate velut ex-
 emptia, ac propria quadam
 percepta. abii: illi verò qui
 cōiuneliam hanc passus est,
 principio quidem dolores
 ac lachrymæ oboriuntur:
 paulò verò post ubi per tem-
 pus dolor aliquid remisit,
 magis, ut aiunt, nihil quicquam
 moleste feceris, vola-
 ptas autem ne ulla quidem
 aliqua. Quòd si autem ex

curiosus quiddam adscitum addere decet (debet autem in
 Veneris ludo, opinor) muliere licet, Callieratida, etiam
 puerorum modo aliquantulum viendo, voluptatem capere,
 duplici fruendæ illius via aperta: masculum autem quod effe-
 nullo modo præbet delectationem atque usum muliebrem.

Quare

εἰ μὴ καὶ ὑμῖν ἀρεσκάν ἀ-
 νανταί, πῶς ἀπάληος δὲ ἡμέας
 ἀπατησάμεθα. εἰ δὲ τοῖς ἀρ-
 ρήσιμ ὑπερπῆεις ἅ μὲν τὰ ἀρ-
 ρήσιμ ὁμιλία, πῶς τὸ λοιπὸν
 ἐράτωσαν. ἀπὸ κῶν καὶ γυ-
 ναῖκας. ἀγχι νῦν, ἃ νῦν τρι γό-
 νει, ἢ τὴν ξέσων ἠδὸν ὄν νομος
 βέται, ἡλικίαν ὁ δὲ ἀρρῆσιμ
 τρυφῆς ἰαινοῖσας, χάσασα
 τὴν ἰδίαν ἑσῶσιαν καὶ γυναι-
 κῆν ἀπὸ κῶν ὁμιλησάτωσαν,
 ὡς ἀνδρῶν. ἀσχημῶν δὲ ὄργα-
 νων ἡπολυγασάμεθα τέχνας.
 μα, ἀσπόρων τράσιον ἅ-
 νιγμα, λοιμῶσων γυνῆ
 μετὰ γυναικῶν, ὡς ἀνδρῶν. τὸ
 δὲ εἰς ἀπολὸν σπανίας ἡκοον
 ὄνομα, ἀσχημῶμα ἢ ἡγεμον,
 ἢ τριβάνης ἀσχημῶν, ἀνὰ
 ἄλλω μορπῶν. πᾶσα δὲ ἡ-
 μῶν ἢ γυναικωνίτις ἑσῶ πια-
 λανίς, ἀνδρογυνῶν ἑσῶς ἀ-
 σχημῶσων. καὶ ὡσῶν ἡρῶ-
 τον εἰς ἀρρῆσιμ τρυφῶν βίασῶ
 δὲ γυναικῶν, ἢ τὸ γυναικῶν ἀν-
 δρῶν εἰς γυναικῶν θηλυῶσων.

passim ac liberè vagetur : omne autem Gynaecium nostrum

Philenis sit, semimares quosdam amores turpiter agitant. &

quando melius est in masculam libidinem eogi mulierem,

quam generosum illud virorum in mulierem effocinari ?

Talia

Quare etiam si vobis qui-
 dem placere potest, nos cer-
 tē mutuo inter nos veluti
 quodam septo discludamur.
 Iam verò si maribus hoies
 stum adeò est cum maribus
 consuetudinem habere, az-
 ment sese mutuo de cetero
 etiam mulieres. Age nunc,
 ò iunior etas, & nouarum
 voluptatum inuentrix, pos-
 stea quā nonas mascula mol-
 liiēi vias excogitasti, lar-
 gire & mulieribus parem
 potestatem. Congrediantur
 & illa inter se mutuo, quēta
 admodum viri : lasciuo-
 rum autem instrumentorum
 iungentes inter se machi-
 namentum, obscurum at-
 que monstrosū, ex steris
 libus compositum, concum-
 bat mulier perinde ac vir
 cum muliere : illud autem
 quod raro auditum est no-
 men, & pudet sanè dicere,
 Tribadū obscenitatis istius,

τοῦτα θυτόνος μεταξὺ
 παλαιόθεν, ὁ Χαερκλῆς ἐ-
 παύσατο, δανόν τι καὶ θυ-
 εῶδον ἐν τοῖς ὄμμασιν ἴπο-
 βλήπων. ἰώκα δέ μοι καὶ ἡ-
 θαρσίω χεῖρα πρὸς τοὺς πα-
 λικοὺς ἔρωτας. ἐγὼ δέ, ἄν-
 χη μεδιάσας, καὶ πρὸς τὸν Α.
 θλώσον ἠρέμα τὸ ὄφθαλμῶ
 παραβαλὼν, παθίαι, ἔφη,
 καὶ γέλωτ, ὦ Καλικρατί-
 δια, δικαστὴς ἡαθιδεῶν πρὸς
 δολικίας, οὐκ οἶδ' ὅπως ὑπὸ
 τῆς Χαερκλῆους δανότης,
 ἐπὶ σπῆδαύτερον ἤγμαι. σχι-
 λὸν γὰρ, ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ,
 περὶ φόνου καὶ τυρναϊᾶς, ἢ
 νῦν Δία, φαρμάκων ἀγωνι-
 ζόμεν, ἢ περὶ φόνου ἰπαθῆ-
 νατο. ἡερὸς οὐδ' ὀνοῦ εἰ πο-
 τε καὶ πρότερον, ἀπατίειν σε
 τὰς Αθώας. Πεικλῆ δέ πρὸς
 θου, καὶ τῶν δικά ρητόρων
 τὰς Μακεδόσιν ἀνοπησιμέ-
 νας γνώσας, ἐνὶ ᾧ σὺ λόγῳ
 στατείψαι, μίαι τῶν ἐν πυν-
 κί ἀμνησιῶν ἀναμνησέειν.

μικρὸν

Talia cum magna conten-
 tione, atque inter dicendum
 grauius affectus postquam
 Charicles dixisset, conis-
 euit, vehemens quiddam at-
 que ferinum ex oculis in-
 uent. Videbatur autem mi-
 hi & expiatione uti contra
 masculos amores. Ego ve-
 rò tacite subridens, & ad
 Atheniensem oculos semim
 conuertens: Lusus, inquam,
 & risus, Callicratida, iu-
 dicem confedisse me arbi-
 tratus, nescio quo pacto,
 Chariclis vehementia ad se-
 rias atque seueras cogita-
 tiones abreptus sum. Prope
 modum enim quasi in vico
 Martio de eade atque incen-
 dio, aut per Iouem etiam de-
 beneficio certaretur, supra
 modum grauius affectus
 fuit. Tempus igitur si vna
 quam antea fuit, nunc maxi-
 me adest, ut Athenas ipse ves-
 petas. Pericli autem pare, ac
 decem illorum Rhetorum
 linguas cōtra Macedonas ar-

matas, vnica tua oratione exerceas, actionum earum quæ in
 Pnyce haberi consueuerūt, vnam aliquā ob oculos ponendo.

οοοο

Post.

μικρόν οὐδ' ἐπισχῶν ὁ Καλα
 κικρατίδας (ὡς καὶ ἀπ' τοῦ
 πρῶτου μοι τεκμαρομένη,
 καὶ λίαν ἀγωνίας μισὸς ἔ-
 νοι) λόγων ἀμοιβαίωρ ἰνάρ-
 χηται. ἢ γυνάξιμ' ἰκκαησία,
 καὶ Δικασίεια, καὶ πολιτι-
 κῶν πραγμάτων τῶ μετεσία,
 στρατηγὸς ἂν ἢ πρῶτατος ἐκ-
 χειροτόνησ, καὶ σὲ χαλκῶν
 ἀνδριάντων ἐν ταῖς ἀγοραῖς,
 ὃ Χαείκλεις, ἐτίμων' σχιδῶν
 γὰρ οὐδ' αὐτοῖς περὶ αὐτῶν,
 ὁπόσα πρῶταρ κατὰ σοφίαν
 ἰδιόσω, ἢ τις αὐταῖς τῶ
 τοῦ λίγαρ ἰξουσίαν ἰφῆκω,
 ἔτω μετὰ σπουδαῖς ἂν ἔπορ.
 ἄχ' ἢ Σπαρτίτουσ ἀνθαπισ-
 μῶν Τελίσσιτα, δι τῶ ἐν
 Ἀργεί βιὸς ἀειδέμεται γλωσ-
 κῶν Ἀργεί. οὐχὶ τὸ μελιχρὸν
 αἰχμημα Λαβίων Σαπφῶ, καὶ
 ἢ τῆς Πυθαγορείς σοφίας ἐν-
 γάτηρ, Θρανῶ. τάχα δ' ἰδὲ
 Πιεκκλῆς ἔτος ἂν Ἀσπασί-
 σωνυό.

Postquam igitur paululum
 sustinisset Callieratidas,
 videbatur autem (quantum
 de facie coniecturam mi-
 hi facere licebat) conten-
 tionis atque timoris, minis-
 que plenus esse, orationem
 superiori adversariam or-
 ditur. Si mulieribus, in-
 quit, concionum ὅ fori, ce-
 terarumque ciuilium rerum
 tractandarum facultas ali-
 qua foret, dux nimirum aut
 praeses illarum suffragiis
 iam pridem creatus esses: ac
 te statuis aereis per fora pas-
 sim posuiss, Charicles, ve-
 nerarentur. Ferme enim
 ne ipse quidem de se ipsis,
 quaecumque aliquando sa-
 pientia atque doctrina ex-
 cellere existimatae sunt, si
 quis ipsis dicendi potesta-
 tem permitteret, cum tan-
 to studio tantaque conten-
 tione dicerent: non illa quae
 contra Spartanos armata

processit h Telephilla, propter quam Argis inter Deos nus-
 meratur Mars muliebris. Non mellita illa, qua se Les-
 bus iactat, Sappho: ὃ Pythagoricae doctrinae filia
 Theano. Fortassis autem neque Pericles ita Aspasiae
 patrosi.

ὁμῶν ὁρῶσιν, ἀπὸ ἰπαδῆπερ
 ἀπὸ πῆλεις ἄρρηγας ἵππερ θη-
 λαῶν λέγειν, ἔπωμψ καὶ ἄν-
 θρωπῶν ἄνδρῶν. σὺ δὲ ἴ-
 κτως Ἀφροδίτῃ γυνὸν· καὶ γὰρ
 ἡμῶν τὸν σὸν ἔρωτα τιμῶ-
 μῃ. Ἐγὼ μὲν οὖν ἐνόμισον ἄ-
 χρι παυδίῃς, ἵλαρὰν πλὴν ἔ-
 ειρήμων πελοψῶν, ἐπὶ δὲ οἷ-
 παρὰ τοῦτον λόγον καὶ φιλο-
 σοφῆν ἵππερ γυναικῶν ἰπι-
 νόθησασιν, ἀσμύδος πλὴν ἄ-
 φορμῶν ἔρπαια μόνον· ἢ ὅ-
 ἑρῶν ἔρωτος, λοιπὸν ἀριτῆς ἢ
 ἡδονῆς ὅτιν ἔργον. ἀξίωμι
 γὰρ ἄν, ἔπειρ ἴω ἐν δωμα-
 τῷ, πλὴν ἐπὶ κοῦρον ποτε τῶν
 Σωκρατικῶν λόγων, πηλα-
 τάνισον, Ἀκαδημίας καὶ Λυ-
 κείου διδύκτου ὄντι χεῖροισιν,
 ἰγνὸς ἡμῶν ἐσθναί, πειφύ-
 κῆσαν ἐνθ' ἢ Φαίδρου πῆσαι
 ἰάκλιαις ἴω, ὡσπερ ὁ ἱερὸς
 ἔπειρ ἄνδρ πηλαίων ἀψῶ-
 μῃ· Χαεῖταρ. αὐτὴ τὰ χά-
 ἔμ, ὡσπερ ἢ ἐν Δωδώνῃ φη-
 γὸς, ἐκ τῶν ὀρολάμων ἰκα-
 ρὰν ἀπὸ ῥῆξασα φωνῶν τῶν
 παυδῶν ἀφῆμῃσιν ἔρω-
 τας,

patrocimatus est. Verum e-
 nim quando honestum ad e-
 est mares pro mulieribus di-
 cere, dacamus sanè & viri-
 pro viris. Tu verò propitia
 nobis sis Venus: nam & nos
 amorem tuum vengeramur.
 Ego itaque existimabam nò
 vltra ludum ac iocum hila-
 rem hanc contentionem nos-
 bis processuram esse: quia
 verò verba ab hoc profecta,
 etiam philosophari pro mu-
 lieribus in animum induxe-
 runt, libenter occasionem
 hanc arripui. Solus enim ma-
 sculus amor commune viri-
 tutis ac voluptatis opus est.
 Optarim autem, si quo pa-
 to fieri posset, & platanum
 illam, quæ Socraticos olim
 sermones auscultavit, arbo-
 rem Academiae & Lycæo fe-
 licitorem, propè alicubi nos-
 bis adflare, eo loca tamen
 natam, ubi Phædri accubi-
 tus fuit, quemadmodum sa-
 cer ille vir dixit, gratia præ-
 ditus plurima. Fortassis is
 pfa quoq. vi^k sagus illa Do-

donea, ex ramis sacraam erumpens vocem, puerorum amo-

τας, ἔτι τοῦ λαοῦ μεμνημέ-
νη Φαίδρου. πάλιν ἐπὶ τοῦ
ἀμύχανου· ἔγερ σοφὰ με-
ταξὺ ἑρισσοῦ σκοιόφρα, θε-
πασσοῦ τε ἠέρισσο, ξέφει τε
ἐπ' ἀποδείας γῆς ἀπαλήμυ-
θα, καὶ πλοινύλημα Χαει-
κλέους ὄνιν ἢ Κνιδῶ, ὅμας
τἀληθῆς οὐ πῶδ' ἄσομψ, ἄ-
ξανθῶ δὲνο. μόνου ἡμῖν οὐ
διᾶμορ ὄρανι λαείας πα-
ράσθη, οἰτίας ὄννῶμορ, ἰ-
ροφάντα μυσθείων, Ερωσ, ὃ
λακῶρ νῆπιου, ὅποια ζαγρᾶ-
φορ πᾶλσοι χᾶρῶ, ἀπ' ὄρ
ἢ πρᾶλσοπορ ὃ ἰγγύνησιν ἀρ-
χῆ, τίλασορ ὄνν τεχθῆτα
οὐ ἔρ' ἰξ ἀφανούς καὶ λεχνη
μψῆς ἀμορείας τὸ πᾶρ ἰμῶρ
φασας. ὡσπερ οὐδ' ὄλον λῶσ-
μου τάφορ τινὰ λινὸν ἀφ-
λῶρ, τὸ πικαίφρορ χάθῃ,
ἰκᾶνο μψ ἰς ἰσχάτω Ταρτώ-
ρρ μυχούς ἰφυράλωθῃ, ἔν-
θα ὡς ἀληθῶς σιδ' ἄραὶ τε
ψῶλου, καὶ χάλυθῃ οὐδῶς.

ὅπως

sepulchro aliquo communi totius mundi sublato, circum-
fuso, hanc videlicet, illud quidem olimi Tartari secussus
fuga precipitasti, ubi verè stant

Ferrati postes, atque aera limina portis :

res predicasset, memor ada
huc formosi illius Phædri.
Verum quia hoc fieri nullo
pacto potest:

—nam quam multi
medij inter utrosque

Montes umbrosi, & resos
nantes aequoris vnde :

hospitesq; in terra aliena re-
lictis sumus, & quasi quædam

prærogativa Chariclis Gnia-
dus est: veritatem tamen

hæcquæquâ prodemus. Tu
modò nobis ætherie deus in

tempore assiste, amicitia
fautor, & arcanorum sa-

cerdos Cupido, hæcquæquâ
quam præanus insans, qua-

lem ludendo fingunt picto-
rum manus, sed quem pri-

ma rerum omnium primor-
dia procreârunt, perfectum

& consummatum iam inde
ab initio genitum. Tu enim

ex obscura atque confusa
deformitate uniuersum hæc

effigiassti: proinde tanquam

ἴππευσι ἀρρήκῃσι δολιμφορῶ
 ρῆσι, τῆς ἑμπαιρῶ δολοῦ ἔρ
 γῆται λαμπρῶ δ' ἔφοτι πλὴν ἄ
 μωρὰν νύκτα πικράσας, παυ
 τὸς ἀψύχῃσι, καὶ ψυχλὸν ἔ
 ζουτος ἰχθὺς δημιουργός. ἔξ
 αἰρέτων ἔξ ἰγκράσας ὁμό
 νοιαν ἀνθρώποις: τὰς σιμνὰ
 φιλίας πάθη σωψίας, ἴν' ἔξ
 ἀκάνῃ καὶ ἀπαλῆς ἔτι ψυχῆς
 ἢ ὄνοια σιωπηροφροσῆν πῶς
 τὸ τέλειον ἀνθρώπων γάμοι
 μῶν ἔρ, ἔξ ὁχλῆς ἀναγκῶσας
 ἔνδραται φάρμακα, μὲν ὅτ
 ὁ ἀρρῆν ἔρωσ, φλοσόφῃσι κα
 λὸν δὲ ψυχῆς ἐπίταγμα. πᾶ
 σι δ' ὅτις ἐν τῷ πικρῶν ὅτ
 ἀνθρώπων ἢ σκημῶσις ἔπῃται
 τιμὴ πλεῶν, ἢ ὅσα τῆς παρ
 αὐτὰ χρείας ἐπιδαται καὶ πάν
 τη τῷ ἀναγκῆς τὸ καλὸν
 κρᾶλλον, ἀρετὴ μὲν ὅτ βίῃ ἄ
 μαθῆς λῶ, ἢ δὲ πῶ τ' ἑαθ' ἡμέ
 ραμ

ut ibi dura atque insupe
 rabili decentum custodia, à
 rediu & via ad superos
 repetenda prohiberetur.
 splendida autem luce obscu
 ra nocti pratenta, omnium
 & inanimatorum, & ani
 mam habentium opifex ex
 tinsii. Propriam autem ac
 singularem infundendo ho
 minibus concordiam, gra
 ues illos amicitiae affectus
 conglutinasti: ut videlicet
 ex anima adhuc malitia om
 nis experta & tenera, be
 neuolentia illa simul enus
 trita, in perfectionem, &
 quasi quandam virilem a
 tatem consummaretur. Nam
 nuptiae quidem, successio
 nis necessariae inuenta sunt
 remedia: solus autem ma
 sculus amor, animi philo
 sophici quasi quoddam im
 peratum est. Omnia verò

ea, quae ex integro ac liberè ad decorem exercitatione pro
 uehuntur, plus honoris consequuntur, quàm illa quae prae
 senti necessitate opus habent. Et omninò melius est hone
 stum, quàm quod fit necessario. Proinde quàm diu quidem
 vita haec hominum rudis & indocta fuit, neque adhuc dum
 quotidianam rerum experientiam, ad id quod melius est, per

ραυ πέρως πῆς τὸ βέλτιον
 ἀσχολῶν, ἀγαπητῶς ἐπ' αὐ-
 τὰ τὰ ἀναγκαῖα συνίσταται.
 τοῦ τῆς δὲ ἀγαθῆς διαίτης, ἐς
 πύγων ὁ γόνος ὁ παρ' ἰσχυρῶν
 ἔντροισιν ἐπαδὺ δὲ αὐτῶν ἐς
 σπουδαίως γῆρας πέρως ἔχον,
 οἱ δὲ τ' ἐπιγιννομένων ἀέλο-
 γισμοὶ τῆς ἀνάγκης ἀφελῶ-
 τῶν ἠνικάρων, ἐπινοῶν τι τῶν
 ἡραπλόων ἐκ τούτων κατ' ὀλί-
 γον ἐπιστῆμαι συνῆξοντο. τῶ
 το δὲ ἡμῖν ἀπ' τῶν ἐντελεῖ-
 ρων τεχνῶν ἐνέστη ἀκρίβεια.
 αὐτῶν πρῶτοι τινὲς ἀνθρω-
 ποι ἠρώμενοι, τῶ καὶ ἡμέ-
 ρων λιμῆ φάρμακον ἐξέτην.
 εἰδὲ ἀπισκόμοι τῆ πῆς τὸ πα-
 ρὸν ἐνδεία, τῆς ἀπείρας οὐκ
 ἐβόσθη ἐλπίσαι τὸ βέλτιον, τῶ
 εἰκότων πόσων εἰσι τοῦτο, καὶ
 μαθηθῆναι εἶσα, ὁρῶντων,
 καὶ τὰ πλεῖστα ὄντος λαρόν ἐ-
 σθῆναι ἀπ' ἡμῶν ἀλόγοις σῆ-
 οῖς μετὰ γόνον ἐβρίθην.

ρον

ocium conuertere licebat,
 demissa atque abiecta, præ-
 sentibus tum necessarijs res-
 bus contenta erat: organa
 autem tempus, meliori vi-
 uendi rationis inuentionem
 non præbebit. At postquam
 necessarij quidem vsus ac
 festinatio illa finem iam ca-
 piebat, ac posteriorum co-
 gitationes à necessitate lia-
 berate, melioribus subin-
 de occasionibus ad inue-
 niendum aliquid potius v-
 tebantur, paulatim scien-
 tia accreuerunt. Atque hu-
 ius rei argumenta capere e-
 tiam ex vulgaribus atque
 inferioribus istis artibus li-
 cet. Nam statim simul at-
 que primi quidam homines
 creati fuere contra famem
 diurnam remedium quære-
 re cœperunt: atque ita circ-
 cunuenienti atq; compulsi præ-
 senti necessitate, cum ino-
 pia, eligendi quod melius
 esset, facultatem non permetteret, fortuita qualibet her-
 ba victitabant, & radices molliores effodientes, & ut
 plurimum quercuum fructus comedentes. At poste-
 rior ætas, hæc brutis animantibus edenda abiecit: scia-
 tionem

ὅρα ἢ ἄρα οὐ, καὶ κελύς ἐίδορ
 αὐ γὰρ ὅρα ἰμείδαι, ἐρῶ
 σοὶ κατ' ἴτ' ἐκ ἐνάσονται,
 ἢ οὐδ' ἐμαρὲς ἄν' ἔποι τις, ὅ-
 τι ἴδεις τὰ χυρὰ ἄμάνων. τι
 δ' οὐκ ἐν ἀρχῇ μὲν ὄνδ' ἔω
 βίου, σκέπης διηθρότου ἀν-
 θρώποι, νάνη, θυεῖα δέραν.
 τῶν ἡμφίσανδ' καὶ σπίνυ-
 γας ὄρα, ἡρῶν καταθέσας
 ἐκφύσας, ἢ πάλαι ἴδωρ ἢ
 φυτῶν ἀνακοιδώματα; πλὴν
 δ' ἀπ' ἐτύων μίμωσιρ ἰπὶ τὸ
 πρῆστορ ἀν' ἐμάχουτος, ἢ
 φηναρ μὲν ἰαυτοῖς χλανίδας,
 οἴκας δ' ὠρίσανδ'. καὶ κλη-
 θότως αὐτῶν ταῦτα τέχνη, ἢ
 χέρον λαβῆσαι διδάσκαλορ,
 ἀντὶ μὲν λιτῆς ὑφῆς τὸ κἀλ-
 λιορ ἐποίησαν, ἀντὶ δ' ὠτε-
 λῶρ δωματίων, ὕχνη δ' ἐριμ-
 να ἢ λίθων πολυτέλειαν ἰμυ-
 χανίσανδ', καὶ γυμνῶ τοῖς
 χῶρ ἀμορφίαν ἐναντίοι βα-
 φῶς χρωμάτων κατ' ἔγραψαν,
 πλὴν

quasi quodam magistro, pro tenui ac vili quidem panno ves-
 stem meliorem facere ac variegare cœperunt: pro contemptis
 autem & humilibus domunculis, alia tectorum fastigia, &
 marmorum sumptuosa ædificia excogitârunt, ac nudam pas-
 sietum deformitatem floridis colorum tincturis depinxerunt.

tionem autem frumenti &
 hordei, agricolarum dilis-
 gentia ac studium inuenes-
 runt, reperta ratione qua il-
 la quotannis renascerentur.
 Ac nemo adeo insanus fue-
 rit, puto, qui dicat, quod
 quercus quam spica melio-
 res sint. Quid autem? annon
 statim quidē à principio vis-
 ta homines cū tegumento
 corporum indigerent, velle-
 ra excoriatis feris induerūt,
 & speluncas montium, quas
 contra frigus subirent, ex-
 cogitârunt? aut rursus trun-
 corum aut arborum aridas
 concauitates? Facta autem
 deinde ex his imitatione, eā-
 que in melius semper pro-
 moia, vestes quidem sibi i-
 psis texere cœperunt, ac dor-
 mos ædificârunt, atq; ita in-
 terim dum non animaduera-
 tunt, artes quæ circa hæc
 versantur, accepto tempore

πλὴν ἰκάσῃ γὰρ τούτων τῶν
 τιχνῶν καὶ ἐπισημῶν, ἀφω-
 ρῶ δὲ σα, καὶ βαθῆσιν ἐπιτε-
 θεαμένη λάθω, ὡς ἀπὸ μικρῆς
 λίσσεως ἰατὰ μικρὸν εἰς τὰς
 ἰδίας ἀνιτασθῆναι ἀντινας. ἰκα-
 ρῶ δὲ ἄρῶν τε, παρὶδία
 ἔωμτ' αὐτόν. εἶδ' ἢ σταδοχὴ
 τῶν λαμβανόντων, οἷς ἔμα-
 θον ἢ δὴ πεσθεῖσα, τὸ ἐνδύομ
 ἐπλήρωσε. μὴ δὲ τις ἔρωτας
 ἀρρῆσθω ἀποατέτω παρὰ τοῦ
 παλαιοῦ γόνου· γυνωξί δὲ
 ὁμιλεῖν ἀναγκασίον ἴω, ἵνα
 μὴ τιλίως ἀσπιρμον ἡμῶν
 φθαρή τὸ γῆν. αἰ δὲ ποικί-
 λα ἑφεία τῆτ φιλοκάλο τῶν
 της ἀρετῆς ἐπιθυμία, μόλις
 ἐπὶ τοῦ μηδὲν ἰῶντ' ἀνί-
 χνῶν αἰῶντ' εἰς τομφανίς
 ἔμικρον ἔξερ, ἵνα τῆ θεία φι-
 λοσοφία καὶ τὸ παιδευσῆσθ
 σωμακμάση. μὴ δὲ ἅτα Χαρί-
 κλης ὁ μὴ πρότερον ἔνρηθ,
 ἔτω ἐπινοηθῆν αἰθίς ὡς φαύ-
 λον ὄθωσ, μὴ δὲ ὅτι τ' παιδι-
 κῶν ἑρῶτων αἰ γυναικεία σύ-
 νοδοι

Nisi quod singula istæ ar-
 tes atque scientiæ, mutæ cum
 sint, & profundæ obliuioni
 subiectæ, tanquam à paruo
 fomite paulatim ad pro-
 prios efflorescendo peruene-
 runt radios. Vnusquisque e-
 nim à se aliquid reperit,
 posteriori tradidit: atque ita
 successu ista accipientium,
 semper aliquid hîs quæ antea
 didicerat, apponendo, quod
 defuit expleuit. Ne quis i-
 gitur amores masculos ab
 antiquis temporibus depo-
 scat. Nam tum mulieribus
 conuersari necesse erat, ne
 profus absque semine nobis
 genus nostrum interires. *Va-
 riæ* autem doctrinæ, & ea
 legantioris huius virtutis cõ-
 cupiscentiæ, vix tandem per
 tempus (quod nihil inten-
 tatum aut imperuestigatum
 relinquit) in lucem venturæ
 erant, ut cum diuina Philo-
 sophia & puerorum amo-
 res vnâ adolescerent. Qua-
 re Charicles ne quod antea
 inuentum non fuit, id postea
 excogitatum, iterum tanquam vile ac malum argue, né-
 que ob id, quod puerorum amoribus muliebres congressus
 antiquis,

νεοιοι προσβυτέρους επιγράσ
 φονται χρόνους, ἰλιάστον θάσ
 τισιν, ἀπὸ τὰ μὲν παλαιὰ
 τῶν ἐπιτηδωμάτων, ἀναγε
 κῶα νομισῶν, ἃ δὲ αὐθις ἐσ
 νοσοχολίας τοῖς λογισμοῖς
 ὁ βίῳ ἐπιξυρρι, ὡς ἐκείνων
 ἀμείνω τιμητικῶν. ἐμοὶ μὲν γὰρ
 ἑλίγου καὶ γιλλῶν ἔναρχῶν
 πῆα, Χαακκίους ἀποστασῶα,
 καὶ τῶν Σκυθῶν ἰρημίας ἰ
 σπανοῦτῶ. ὀλίγον δὲ ἐπὶ
 τῆς ἀγασ φιλονεικίας καὶ με
 τρηόδ, γυρόμῶν Ἐπιλω. οὐ
 δὲ γὰρ ὡς ἰναντία φθιγγῶ
 μῶ, οἷς ἐπιχέρει λίσαν, ὕ
 πτωαλμίνω ὡ τῆς φωνῆς τό
 ρφ τὸ ρηθῆν ἐκκλιπῆν, ἀπὸ ἑ
 πηρμίνης φωνῆ λαρυγγίζων,
 οὐκ ἐρωσι, φησίμ, ἀπὸ κλωρ
 λίνου, οὐδὲ ἀρχτοὶ καὶ
 σῦν, ἀπὸ αὐτῶν ἢ πῆς τὸ θῆ
 αν μόνον ὄρμυ κρατῆ. καὶ
 τί θεωμασδρ; ἃ γὰρ ἐκ λογισ
 μῶ δικαίως ἄρ τις ἔλοισ, Ἰω
 τα ὧς μὴ διωαμίνους λογι
 ζῶν, διὰ ἀφροσύλω ἢ ἐνέσιρ
 ἔχων.

qua erga faxinas accenduntur. Et quid hoc adeò mirum?
 Quæ enim ex ratiocinatione meritò aliquis capit, ea illis
 qui ratiocinari nequeunt, consequi non licet: quoniam cer-

antiquioribus inscribuntur
 temporibus, minores alteros
 putes. Sed vetera quidem
 exercitia, necessaria existis
 mamus: quæ verò postea per
 ocium cogitationibus incūs
 bens vita adinuenit, ea ut
 illis meliora, in precio ha
 henda atque colenda sunt.
 Nam mihi quidem parum
 absuit, quin etiā ridere pau
 lō antè in mentem veniret,
 Charicle videlicet bruta as
 nimantia, ὅ Scytharum so
 liudinem laudante. Propè
 autem præ nimia conten
 tione etiam penitentia dus
 cebatur quòd Græcus esset.
 Neque enim veluti qui con
 traria loqueretur, quæ dice
 re aggrediebatur, eorum
 verba submisso ac timido
 vocis toto furiim efferebat,
 sed elata voce proclamans:
 Flaud amant, inquit, se mu
 tuò leones, neque vrsi, aut
 sues: sed illorū ea concupi
 scentia solūm dominatur,

ἔλαρ. ἐπὶ τοὶ Προμηθεὺς, ἢ
 θεῶν τις ἄλλ' ὃ, ἢ νοῦν ἐκά-
 σε σωζέσθην ἀνθρώπων,
 οὐκ ἄν ἱρημία, καὶ βί' ὀ-
 ραῖ' αὐτοὺς ἵπομονον, οὐ-
 δ' ἀπὸ κλοῦσε τροφῶν ἔσθον, ἐξ
 ἴσου δ' ἡμῖν ἱερά διαμάμα-
 ροι, καὶ μέσῳ ἑστῆσαν τῶν ἱ-
 θίωρ ἑκαστ' οἰκῶν, ἐπὶ τοῖς
 κοινοῖς ἵποπιτῶντο νόμοις.
 τί δὲ παράδοξον, ἢ ἴσα τῆς
 φύσεως κατὰ κριτα, μηδὲν, ὅν
 λογισμοὶ παρῆχοντα, παρὰ
 τῆς πονοίας λαβῆν ἡντιχῆ-
 κότα, πρὸ σαφῆρ ἡμῶν μετὰ τῶν
 ἄλλων καὶ τὰς ἀρρένας ἱπι-
 θυμίας; οὐκ ἔρῳσι λέοντων.
 οὐδ' γὰρ φιλοφροῦσιν, οὐκ
 ἔρῳσιν ἄρκτοι. τὸ γὰρ ἐκ φι-
 λίας λαδὸν οὐκ ἴσασιν. ἀν-
 θρώποις δ' ἢ μετ' ἐπιστήμης
 φρόνησις, ἐκ τοῦ πολλῆς
 παρῆσα τὸ κάλλισον ἰδο-
 μένῃ, βεδοῦσάτους ἑρώτων
 ἐνόμισε τοὺς ἀρρένας, μὴ ὡς
 σων, ὃ Χαείκτες, ἀποκά-
 στον βίον συμφορέσας ἱταί.

tē Prometheus, aut aliū
 deorum quispiam, si mentem
 cuilibet humanam indidif-
 set, haudquaquam solitudo
 & vita montana pasceret
 illos neque muus atq̄ pro-
 misceua pabula haberent, sed
 ex æquo nobiscum sacra ve-
 nientes, & medias aedes pri-
 uatorum quisque habitans,
 communibus regerentur les-
 gibus. Quid igitur mirum
 aut alienum, si animalia na-
 tura dānata, quæ nihil eorū
 quæ ratio suppeditat, à pro-
 uidentia accipere per fortu-
 nam vnquam potuere, cum
 ceteris rebus etiam concu-
 piscencia in mares priuata
 sunt? Non amant sese leo-
 nes: neq̄ enim philosophan-
 tur. Non amant vrsi: non
 enim honestum ac pulchrum
 illud quod in amicitia est,
 norunt. At hominum illa cū
 scientia coniuncta pruden-
 tia, ex eo quod sapius pes-
 riculum fecerat, optimum

quod erat eligens, frmissimorum amorum iudicauit esse
 insulsos. Nequaquam igitur, Charicles, proterua &
 intemperantis vitæ collectis meretricij narrationibus gra-
 uitate

κα διυγέματα γυμνῶ τῷ λό-
 γῳ τῆς σιμνότητ^ς ἡμῶν κα-
 ταπόμπου, μηδ τὸν οὐρά-
 θιον ἔρωτα τῷ νυπῖω σωα-
 εἶδμα. λογίζου δ' ὄψι μὲν ἡλι-
 κίας τὰ τοιαῦτα μεταμαν-
 θάνων, ὅμως δ' οὐδ' λογίζου-
 νυῶ γέ, ἐπαδ' ἄπειρ οὐ πρότε-
 ρον, ὅτι διπλοῦς θεὸς ὁ ἔρας
 οὐ κατὰ μίαν ὁδὸν φοιτᾷν,
 οὐδ' ἐνὶ πνοῦματι τὰς ἡμε-
 τήρας ψυχὰς ἐρεθίζων, ἀλλ' ὁ
 μὲν ὡς ἀρ οἶμα, κομιδῆ νή-
 πια φροῦῶν, οὐδ' ἐνὸς αὐτοῦ
 πλὴ διὰ σοιαρ λῆιοχῆρ διωα-
 μίνον λογιαμῶ, πονὸς ἐν τῶς
 ἔ ἀφρόνων ψυχᾶς ἀθροίσι-
 ται, μάλιστα δ' αὐτῶ γυωαι-
 κείοι πόθοι μίλοσιμ. ἕτός δ' αἰ-
 ὁ δ' ἐφημέρον τῶτης ὑδρεῖας
 ἐτῶρος, ἀκείτω φορᾶ πῶ τὸ
 βυλόμφορ ἄγαρ. ἔτερ δ' ἔ-
 ρος, ἀγυγίωρ πατῆρ χόων,
 σιμνὸν ὁφθῆναι, ἢ πάντοθεν
 ἐρεσπρῖπὲς θιαμα, σφρο-
 γέντων ταμίαισ παθῶν, ἡπια-
 τῶς ἐκάστῃ διανοιαίς ἐμπνέει.

καὶ

uitatem nostram sermone
 nudo infecteris, neve ca-
 lessem illum Amorem in-
 fanti huic connumeris: sed
 vel nunc tandem apud te
 considera, quoniam id nun-
 quam antea fecisse videris,
 quod duplex deus Amor
 est, haudquaquam vna via
 veniitans, neque vno spiri-
 tu animos nostros accen-
 dens, sed alter quidem (quan-
 tum equidem arbitror) val-
 de puerilia ac stulta sa-
 piens, nulla ipsius mentem
 ratione gubernante, fres-
 quens in ammis insipien-
 tium congregatur. præci-
 pue autem ipsi muliebria de-
 sideria curæ sunt. Et hic
 est quotidianæ istius contu-
 meliæ socius, absque discri-
 mine cuiuscunque volenti sese
 celeriter applicans. Alter
 autem

Amor parens veterimo-
 rum temporum,

Spectaculum visu graue,
 & prorsus sacrum,

Custodisq; temperatorum affectuum,
 blandum quiddam mentibus vniuscuiusque inspirat: ac
 propi-

καὶ λαχόντων ἴστω τοῦδε τοῦ
 δαίμονος, ἡδονῶν ἀρετῆς μὲν.
 μιγμένω ἀσπαζόμεθα. δις-
 σαὶ γὰρ ὄντως, κατὰ τὸν τρα-
 γικόν. πνώματα πνῆ ὁ ἔρωσις,
 ἑνὸς δὲ ὀνόματι οὐχ ὁμοίαι
 τὰ πάθη κοινοῦνται. καὶ γὰρ
 αἰσῶσις, ἀφελείας ὁμοῦ καὶ
 βλάβης ἀμφιβολίας δὲ δαί-
 μονος. αἰσῶσις, ἢ ἄνδρας μί-
 γασινται, ἢ δὲ ὀνίσιον. οὐ
 μὲν οὐδὲ ἰείδωρ γὰρ ὄντι
 ἐν ἀπὸ ἰπὶ γαῖαν βίαι δόοι,
 τῶν μίαν κινεῖται ἰσχυροῦσι
 σαρ. ἢ δὲ ἰπιωμυτῆ, δὲ δὲ
 ἀνδρῶν θυμὸν ἔχουσι. οὐδὲν
 οὐκ ἀπάροξον, ἢ πάσι ἄσ-
 ρητῆ κοινοῦ προσηγορίαν ἔ-
 χου ἔτυχε, ὡς ἔρωσις καλεῖται
 ὄντι, καὶ ἀκόλαστον ἡδονῶν,
 καὶ τῶν σωφρονέσεων ὀνομα-
 γίας δὲ φησι, τὸ μὴ δὲ οἶον
 καὶ τὸ δὲ τῶν βίαι φησι δόσις,
 ἢ να πῶς μείνωμεν ἀνθρώποι;
 φησι τὸν πῶν κατὰ τὸν σο-
 φώτατον Εὐριπίδω, ἢ δὲ ἰ-
 τῆς πῶς γυναικας σωθῶν,
 φοιτῶντων ἐπὶ ἰσὶ καὶ παῖσι.
 ἀρῶ.

ne quiddā fuerat, iuxta sapientissimū Euripidem, si absq̄ illo
 cū mulieribus cōgressu ad sacra ὁ τέπλα Deorū vēitantes,

argen.

propitiū hunc Deum sortitū,
 voluptatē virtute immixtam
 amplectimur. Geminos enim
 veuera iuxta tragicum spiri-
 tus efflat amor. Vnū autē
 cōmune nomē affectus dissi-
 miles habent. Nam ὁ vere-
 cundia vtilitatis pariter ὁ
 damni ambigua atq̄ anceps
 dea est. Quae simul ὁ fru-
 ctus homini, ὁ mala pluri-
 ma confert. Iam verò neque
 contentionum genus vnū
 est, — terraeq̄ per orbem

Versantur geminae: quarū
 hanc cum laude sequuntur
 Prudentes, illam damnant

cū fraudis amantem.
 Nihil igitur nouū aut mirū,
 si affectus peior virtuti com-
 munem appellationem for-
 tē naclus sit, ita ut amor vo-
 cetur ὁ intemperās illa vo-
 luptas, ὁ modesta hęc be-
 neuolentia. Nuptias igitur,
 inquit, pro nihilo putas, ὁ
 femineū genus ē vita expel-
 lis: deinde quo pacto homi-
 nes cōseruabimur? Beatū sa-

ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τίνα
 παρὰ τῆς εὐδοχῆς ἰανούμι-
 θα. ἀνάγκη γὰρ βαρῶν κατ'
 ἀρχαῖα ζυγὸν ἡμῖν ἐπιθέσθαι,
 τοῖς κληθεμένοις παθαρῶν
 βιάσται· τὸ μὲν ἔρ κατὰ
 αἰρώμεθα τοῖς νοτισμοῖς· ἐ-
 κίτω δὲ τῆ ἀνάγκῃ τὸ χεῖρος
 εἶδον. ἄχι τέκνον, ζωῶντος
 ἀειθμοῦ ἔσωσασθαι, ἔρ δὲ τοῖς
 ἀποῖσι ἀπαρτῆ, μὲ μοι γήοιτο.
 τίς γὰρ ἄρ ὠφρονῶν ἀνέχεσθαι
 δυνάτω ἐξέωθινῶ ζωακός
 ἀραϊσόμενης, ἐπικίτοις σο-
 φίσμασι; ἡς ὁ μὲν ἀληθῶς
 χαρακτὴρ ἀμορφῶ, ἀπό-
 πρῶι δὲ κόσμοι, τὸ τῆς φύ-
 σιος ἀπρῶπις βουκοιῶσι.
 αἰ γοῦν ἀπὸ τ' νυκτερον κοίτης
 πῆς ὄρθρον ἄρ ἴσοι τις ἀνι-
 πμίνας ζωῶνας. ἀσχίω νο-
 μισθ' θηέων, τ' πῆ μῖας ἄρας
 ἐνομαδῶν δυνκλνθ' ἀνίσων.
 ὁ δὲν ἀειθῶς οἰκοι καθέρχου-
 σιν κῶτὰς, ἔδινι τ' ἀρρῶων
 βληπομίνας γ' ἄσθ δὲ, καὶ θε-
 ραται.

argento atq; auro liberos à
 successione mercari posse-
 mus. Necesitas enim graui
 certicibus nostris iugo im-
 posito, imperatis parere nos
 cogit. Quod pulchrum igitur
 est, id ratione eligimus :
 necessitati autem cedat diu-
 litas. Quantum igitur ad li-
 beros procreandos attinet,
 mulieres in numero aliquo
 sint : in ceteris verò rebus
 apoge ne mihi ulla fuerit.
 Quis enim sanæ mentis sum-
 finere queat, à summo stas-
 tim mane mulierem comen-
 tem atque exornantem sese,
 alienis atq; adscitijs impos-
 sturis? Cuius vera ac natia
 facies, turpis est: peregrina
 autem ornamenta, naturæ
 deformitatem tegunt, atque
 aspiciētib; imponū. Quod
 si igitur ad auroram contes-
 pleur aliquis mulieres à no-
 Elurno lecto surgentes, tu-
 piores putabit esse bestijs,

que intra vnā horam nominari aut excitari se difficile
 limè patiuntur. Unde diligenter domi concludunt sese,
 vt ne ab vllō viro conspiciantur. Amicula autem & ana-
 gilla,

ραποανίδων ὁ σύμμορφος
 ὄχλος, ἐκ κίχλης παρισσῶσι,
 ποιικίλοις φαρμάκοις late-
 φαρμακώουσα τὰ δυσνηθῆ
 πρόσωπα. οὐ γὰρ ἕδραται ἅ-
 κρᾶτα νόματι τὸν ἐψηλὸν
 ἀρνιψάφωσα κάρρον, ἀθὺς ἄ-
 πλονται σπονδῆς ἰχομίνου τι-
 νὸς πράγματι, ἀλλ' αἰ ποτα-
 λὰ τῶν διαπασμάτων σιωθε-
 σαις τὸν αἰθῆ τοῦ πεσέπου
 κέωτα φαίφρασι, ὡς δὲ ἐπι-
 δημοτικοῖς σομπῆς, ἀλλ' ὅτις
 ἄκη τῶν ἀηρέζουσῶν ἰκτι-
 χεῖσαι, λιχανίδας ἀργυρᾶς,
 καὶ πέχους ἑσοπράτε, καὶ
 καθάπερ ἐν φαρμακοπόλει
 πυξιδῶν ὄχλον, ἀγῆα μισὰ
 πομπῆς λακοδαιμονίας, ἐρ-
 οῖς ὀδόντων σμηκτικῆ δύ-
 νάμει, ἢ βλιφάρα μελαίνουσα
 τέχνη θησαυρίζεται. τὸ δ' ὀλη-
 σον ἀραλίσκα μέρος ἢ πλοκῆ
 τῶν τριχῶν, αἰ μὲν γὰρ φαρμά-
 κοῖς ἰερθεράνδρ' ἀνωμένους,
 πῆς ἡλίον μισσημβρίαν τοῦς
 πλοκάμους, ἴσα τοῖς τείνειω
 χοῖδῶς,

cilla, consimilis formæ tu-
 ba, circumstant, varijs me-
 dicaminibus infelices illas
 facies inficiendo ac medi-
 tando restituentes:

Neque enim latice meri
 Aquæ profundam ubi ab-
 luere crapulam,
 proinus ad serium aliquod
 studioque dignum accedunt
 negocium, sed crebræ me-
 dicamentorum compositio-
 nes sædam faciei cutem ex-
 poliunt. Perinde autem ut
 in publica pompa, aliasuba
 inde aliæ ancillarum instru-
 menta manibus exhibent,
 pelues videlicet aureas, &
 gutturnia, speculæque, &
 quemadmodum in pharma-
 copolio, pyxidum turban,
 & vascula plena multæ in-
 felicitatis, in quibus den-
 tium vis abstersiva aut pala-
 pebris denigrandis ars com-
 parata veluî thesaurus quis-
 piam seruatur. Plurimum
 autem partem consumit
 textura capillorum. Nam
 aliæ quidem medicamentis rubefaciendi vim habentibus, ad Solis meridiem capillos perinde ut lanarum colo-
 ribus

ροιῶς, ξανθῶ μεταβάσειν
 ἄνθη, τῶν ἰδίων καλακρίνε-
 σα φύσιν, ὁπόσους δὲ ἄρῆν
 ἢ μέλαινα χροίτη νομίζεται,
 τὸν γυγαμυκότων πλοῦτον
 ἄς τὰν τῶ ἀναλίσκουσιν, ὅς
 ἢν Ἀραβίαν σχεδὸν ἐν τῶν
 προκῶν ἀκρυίουσαι, σιδηρὰ
 τε ὄργανα, πνρὸς ἀμβλέα
 φλογὶ διασφύτα, βία τῶν ἑ-
 λίκων οὐλότιτα διαπλῖκα.
 καὶ περιέρχοι μὲν αἰ μίχρη τῶν
 ὀφρύων ἐφακυσμῖνα λό-
 μαι, βραχὺ τῶ μτῶπφ με-
 τὰ χμῖον ἀφίπσι, σοβαρῶς
 δὲ, ἄχρη τῶν μεταφρίων,
 οἱ ὀπίσθην ἰπισαλόου) πλό-
 καμοι, καὶ μετὰ τοῦτο ἀνο-
 βαφῆν ὠδῖλα, τῆς σαρκὸς ἐν-
 δοτέρῳ τοῦς ὠδῶς ἐπισφί-
 ζοντα, καὶ μετὰ τοῦς ἐς πρό-
 φασιν ἰωδῆς, ἔπιρ τοῦ δλοκῶν
 γυγμῶδα· πάντα ἧ τὰ ἐν-
 τὸς αὐτῆς, γυγαμυκῖτρα τοῦ
 πῶσάπου, χωρὶς τῶν ἀμῶρ-
 φος πεπλῶνῶτων ματῶν,
 οὗς ἀὲ περιφέρουσι δισμῶ-
 τας.

ribus flauo inficiunt fulgo-
 re, propriam damnantes na-
 turam. Alia verò quibus
 sufficere ad formam nigra
 coma videtur, omnem mari-
 torum opulentiam in hanc
 expendunt, totam propè A-
 rabiā ex capillis redolens
 tes, ferreaque instrumen-
 ta ignis obusa ac modica
 flamma calefacta, vi quae-
 dam cinnorum flectus in-
 ter se implicant. At curio-
 sis quidem compositae illae,
 & ad supercilia usque et-
 tractae coma, breue intersti-
 tium fronti relinquunt. Post
 tergum autem in scapulas
 usque demissi capilli, in so-
 lenti quodam modo succu-
 tiuntur. Huc accedunt &
 varijs coloribus tineta san-
 dalia, intra carnem pedes i-
 pso adstringentia, & tenuis
 atque pellucida, pretextu
 tantum assumpta, vestis, ne-
 corpus ipsum nudatum esse
 videatur. Omnia autem quae
 intra ipsam sunt, cognitu fa-
 cilia quàm facies, usque ad turpiter propendentes istas
 mamillas, quas semper circumferunt obligatas ac vin-
 ctas.

τας, τί δὲ τὰ τούτων πλου-
 σιώτερα λακὰ διέξισθα, λί-
 θους ἑρυθροῦς κατὰ τὸ νο-
 θῶν, πολυτάλαντον ἡρήμι-
 νας βρῖθ^Θ, ἢ τὸς χειρὶ καρ-
 ποῖς ἢ βράχιοσι δράκοντας,
 ὡς ὠφελον ὄντως ἀντι χερσὶς
 δράκοντες εἶναι. καὶ σφάνη
 μὲν ἐν κύνελω πλὴν κεφαλῆς
 πειθεῖ, λίθοις ἰνδικῶς δὲ ἀ-
 σερ^Θ. πολυτιμῆς δὲ τῶν
 αὐτοῦ ὄρμοι καθάπαντα. καὶ
 ἀρχὴ τῶν πιδῶν ἰσχάτων κα-
 ταβέδην ὁ ἀθλι^Θ χυρὸς,
 ἅπαν, ἢ τι τοῦ σφυροῦ γυμ-
 νοῦται, περισφίγγωμ. ἄξιον
 δὲ λῶ, σιδῆρω τὰ πείσφωρα
 σκέλη περιπῆσαι. λαπαλαῶν
 αὐτῶν ὄλον τὸ σῶμα, νόθης
 ὀμορφίας ἑξαπατῶντι κάλ-
 ηδ ἡμαζωθῆ^Γ τὰς ἀνασχῶ-
 τους παρὰ τὸ ἑρυθροῦ νοση-
 ῖν ἰπυρῖσις φύνεισιν ἵνα πλὴν ὕ-
 περλακον αὐτῶν, καὶ πιονα
 χροῖαν, τὸ πορφυροῦ ἀνθ^Θ
 ἰπιφοινίξῃ. τίς δὲν ὁ μὲτὰ πλὴν
 τοσαύτῳ παρασκευῆ βίος;
 αὐτὸς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἕξουσι,
 καὶ

ius rubere faciat. Quae igitur vita porro tantum appa-
 rum consequitur? Nempe statim e domo egressiones,

etas. Quid autem opus est
 opulentiora istis mala recēs-
 sere? lapillos videlicet Ery-
 thraeos ab extremis auricu-
 lis numerofo pōdere suspen-
 sos, aut illos circum manus
 Θ brachia euntes dracones?
 qui vinam verè pro auro
 draeones sint. Etiam coro-
 na caput circumcirca ama-
 bit, lapillis Indicis stellata:
 preciosa autem de ceruicis
 bus monilia dependent, Θ
 usq̄ ad extremos pedes mi-
 serum illud descendit aurū,
 omne quicquid tali ubique
 nudum est, reuiciens Θ ad-
 stringens. Dignum autem
 fuerat, ferro potius religata
 crura ista vinciri. Iam verò
 ubi totum corpus adulteris
 ne istius formositatis fallas
 ei elegancia quasi quibusdā
 præstigijs efformatum fue-
 rit, impudentes etiam genas
 rubefaciant illiis fucis, ut
 videlicet nimum ipsarū Θ
 pinguem colorem, purpus
 reus ille nitor insuper addi-

Θ om-

καὶ ὡς θεατὴς ἐπιβίβω τοὺς
 γυμναστικὰς. ἄν' ἐνίαν οἱ
 κακοδαίμονα ἄνθρωπον, οὐδὲ
 αὐτὰ ἴσασιν τὰ ὄνοματά, ἡ
 Νιάδας, ἢ τῆς Φρυγίας Δαι-
 μονα, καὶ τὸν Δυσέρωτα ἡ-
 μορ' ἐπὶ τῷ σοιμύρῳ. τὰ δὲ δὲ
 ἀπόρρητοι, καὶ χωρὶς ἀνθρώπων,
 ὑπόπτα μυστήρια· καὶ γὰρ τί
 δὲ περιπέτεια ἢ φθορὰν
 ψυχῆς; ἰσθῶν δὲ τούτων
 ἀπαλαγῶσιν, οἴκοι ἄθῶν τὰ
 μακρὰ λουτρά. καὶ πολυτε-
 λῆς ἢ καὶ ἡδῶνα τράπεζα
 πολυς δὲ ὁμιλία τῶν ἀνθρώπων
 ἀκισμὸς. ἰσθῶν δὲ τῶν
 ὡλιγώφρωνται ταῖς παρ' αὐ-
 τῶν γαστριμαργίας, οὐκ ἐν
 οὐδὲ τῷ φάρμακῳ αὐτῶν πα-
 ραδεδίχθαι διαμαρτύρουσι σι-
 τίων, ἀλλοῖς δακτύλοις ἐ-
 πιγράφουσαι, τῶν παρακῆ-
 μῶν ἕκαστον ἀφ' ἑαυτῶν,
 ὑνκτας ἐπὶ τούτοις διηγου-
 ῶμεθα, καὶ τοὺς ἐπιτόκωτας
 ὑπνοῦς, καὶ ἐκλύτητ' ἄνυλῶ
 γιμνοσάν, ἀφ' ἧς ἀνασῶς ἔ-
 κας, ἄνυλῶ τῶν γαστρίων.

ταῦτι

resertum, ex quo surgens quisque statim lauacro opus ha-

et omnibus spectator atterens
 atque necans maritos. Quo-
 rum nonnullorum infelices
 viri, ne ipsa quidem nomi-
 na norant, ^m Coliadas, si
 fors ita ferat, et Genetyl-
 idas, aut Phrygiam illam
 deam, et Comum amore
 perditum in pastore. Sacri-
 ficia autem arcana, et abs-
 que viris suspecta mysteria.
 Quid enim attinet et ani-
 morum corruptelas comple-
 di? Postquam autem his per-
 actis iterum discesserunt,
 domi statim proluxa bal-
 nea, ac sumptuosa quidem
 et lauta mensa, erga viros
 autem multa ac simulata re-
 cusatio. Postquam enim ni-
 mis quam repleta fuerint
 sua ipsarum gulositate, cum
 amplius neque guttur ipsarum
 cibi quicquam recipere po-
 test, summus digiti vel in-
 scribentes, appositorum ve-
 numquodque degustant, no-
 fles ad hæc narrantes, et
 diuersorum corporum som-
 nos, et muliebritate lectum

PPPP

bet.

ταυτὶ μὲν οὐκ ἀναθοῦς βίου
 τημίαια, τῶν δὲ μικροτέρων
 ἄτις ἐθελήσει τὸ ἀληθὲς κα-
 τὰ μίρον ἔξιτάσαι, ὄντως
 καταράσαστα Προμηθεῖ, πῶ
 Μινῶν φασιν ἐν ἄνω ἀπὸ ῥή-
 φας φωνῶν. Εἰτ' οὐ δικαίως
 πλοσσιπαθῆσκον μένον Γρά-
 φουσι τὸν Προμηθεῖα πῶς
 τῶς πέτραις; Καὶ γιντ' αὐτῶν
 Ἰωλαμπῆς, ἅπο δ' οὐδέ τι
 Ἀγαθόν, ὃ μισθὸν οἱ μ' ἀπαν-
 τας τοὺς θεοὺς. Γυναικὲς
 Ἰπασσων, ὃ πλουτιμυτοί
 θεοί, ἔδν ἔμαρόν. γαμῆ
 τίς ἀνθρώπων; γαμῆ δὲ
 θεός, λοιπὸν ἔπιθυμία. ἢ
 γαμινία δὲ μολὸς ἰντρον
 φῶν. Εἰτ' ἐπιθελαὶ ἢ φαρμα-
 κῆαι, καὶ νόσοι, Χαλιπῶτα-
 τος φθόνῳ, μὲν οὐκ ἴσ' ἀνῶτα
 ἢ Βίον γαμῆ. τίς καὶ τατὰ ἀ-
 γαθὰ δικάει; τίτι βίῳ ὁ δὲ
 συχὸς

Toroq̄ adulter nuptiali subsidens
 Illudit. hinc nascuntur insidia & metus,
 Et temperata toxico mala pocula,
 Morbique varij, atque omnium gravissima
 Invidia, cum qua mulier omne ævum exigit.

Quis hæc bona videlicet sectatur? aut cui vita adeo in-
 felix

bet. Atque hæc constantia
 vitæ argumenta sunt. At
 verò quæ acerbiora sunt, si-
 quis veritatem ex parte mo-
 dò diligentius persequi ve-
 lit, verè execrari Prometheū
 posset, in Menandri illam e-
 rumpendo vocem:

Ergo immerentem dici-
 tant Prometheus

Pendere fixum Caucasī
 de rupibus?

Et geritur illi lampas, at
 aliud nihil

Boni: quod omnes au-
 tumo odisse superos.

Fecit mulieres, proh su-
 preme Iuppiter,

Genus scelestum. ducit
 aliquis coniugem?

Clām ducit, & quodam-
 modo oblitus sūi.

Nam cupiditates mox se-
 quuntur plurimæ,

ψυχῆς οὗτος, θυμὸς ἄξιον
 τοίνω ἀντιθέσθαι τοῖς θάλασι
 κακοῖς, πλὴν ἀρρήγνα τῶν ποτα-
 μῶν ἀγωγῆν. ὄρθει ἄνα-
 σῆς ἐκ τῆς ἀφύγος κοίτης, τὸν
 ἐπὶ τῶν ὀμμάτων ἔτι κοιτῶν
 ὑπνον ἀπονιψάμεν, ὕδατι
 λιτῶ, πλὴν ἑρᾶν χλαμύδα
 ταῖς ἐπιώμοις περιόνας σὺρ-
 φάσας, ἀπὸ τῆς πατρώας ἐ-
 σίας ἐξέρχεται, κάτω κικύ-
 φως, καὶ κινδύνα τῶν ἀπέν-
 των ἐξ ἰναυτίου πρὸς ἄλκων.
 ἀκόλυθοι δὲ καὶ παιδαγωγοί,
 κερδὸς αὐτῶν κόσμιον ἔπουνται,
 τὰ σιμνά τῆς ἀρετῆς ἐν χερ-
 σὶν ὄργανα κρατουμένων, οὐ
 πευδὴ κίψος ἐν ζυμᾶς, κόμην
 καταψήχων ἀνωμύνας, οὐ
 δὲ ἴσοπρον τῶν ἀντιμόρφων
 χαρακτῆρων ἀγράφους ἐκί-
 νηται, ἀπὸ τῆς ποσούποιοι δὲ κη-
 τοὶ κατόπιον ἀκολουθοῦσιν,
 ἢ παναυτῶν ἔργων ἀρτίως φν.
 λάθησσαι βίβλοι, καὶ ἄς μὴ
 νικῶ δέοι φοιτῶν, ὁμιλῆς λυ-
 ροὶ. πᾶσι δὲ τοῖς φιλοδόφοις
 ψυχῆς μαθημασι λιπαρῆς
 ἰναθλή.

felix ac misera animum de-
 mulceat? Aequum igitur
 fuerit, mulieribus istis malis
 opponere masculam pueros
 rum viuendi rationem. Nam
 manē surgens ex lecto haud-
 quaquam coniugali, post-
 quam residentem in oculis
 somnum reliquum aqua sim-
 plici absterfit, sacra chla-
 myde humeralibus fibulis
 adstricta, à paternis adibus
 egreditur, demisso in terram
 vultu, ac neminem ex omni-
 bus ex aduerso intuens. Co-
 mites autem ἑ παδαγωγῶν
 turba ipsum decens, sequun-
 tur, venerabilia virtutis ins-
 trumenta manib. tenentes,
 non seclti pectinis incisuras,
 quib. coma demulceri queat,
 neque specula, repercussarum
 formarum absq. penicillo
 expressas effigies: sed
 vel multiplices pugillares à
 tergo sequantur, vel veterum
 virtutes operum custodientes
 libelli. Quod si etiā
 in ludum Musici itare illius

oporteat, apta atque sonora lyra. Omnibus autem philo-
 sophicis animi disciplinis abundanter exercitatus, ubi
 P P P P z iatt

ἰναθλόσας, ἰπαδᾶρ ἢ διὰς
 νοια τῶν ἐγκυκλιῶν ἀγαθῶν
 κοροῶν, τὸ σῶμα ταῖς ἐλευθε-
 ρίοις ἀκνήσισι κλυοῦν. Θυσ-
 σαλοὶ γὰρ ἵπποι μέλοσι κλυ-
 οῦν ἢ βραχὺ πλὴν νύκτια πα-
 νοδαμύσας, ἐν ἡρώων μελι-
 τᾷ τὰ πολεμικὰ, ἀκούτας ἀ-
 φίας, καὶ βέλῃ δι' ἀσπίδα δι-
 ξίας ἀρπάζων. ἔθ' αἰλιπα-
 ροῦ παλαῶσται, καὶ πρὸς ἡλίου
 μεσημβρινὸν θέλποσι ἐκονί-
 ζται τὸ σῶμα πυρρόμενον. οἱ
 τι τῶν ἐναγωνίων πόρων ἀ-
 ποπαλάζοντο ἰδρωτόν, μεθ' ὅς
 δευτὴρ αὐτόμα, καὶ τράπεζα
 πᾶσι μετὰ μεσημέριον ἐπιπέφυ-
 σα πρᾶξι. πάλιν γὰρ αὐτοῖς
 διδασκαλοὶ, ἢ παλαιῶν ἱερ-
 γων αὐτοπλόμα, καὶ ἐπιμε-
 λόμενοι μνήμα, τίς ἀνθ' αὐ-
 τῶν, ἢ τίς ἐπὶ φρονήσει μαρ-
 τυρέμεν, ἢ οἱ δικαιοσύ-
 νων καὶ σωφροσύνης ἡσπᾶς
 σάνθ' ἑαυτοῖς ἀρξάντας ἀπα-
 λῶν ἔτι πλὴν ψυχῶν ἐπαρδῶν,
 ὅταν ἡσπᾶρα πλὴν πρᾶξι κρύ-
 σι, τῆς γαστρὸς ἀνάγκη τὸν
 ὀφθαλμὸν

iam mens cyclicis illis bonis
 satiata fuerit, corpus quoque
 liberis exercitiis er-
 exercet. Nam Thessali equi
 curæ illi sunt: ac breuiter
 iuuentutem domans ac sub-
 iugans, in pace meditantur
 res bellicas, emittendo spica-
 cula, & eubrando iacula,
 perita ac certa ferendi dex-
 tera. Deinde & nitida pa-
 laestra, & ad Solis meridia-
 num calorem oppletur pul-
 uere corpus densatum, de-
 stillantesque contentiosos
 rum laborum sudores, post
 quos laucra breuia, & men-
 sa sobria, rebus paulò post
 gerendis non aduersa. Rurs-
 sum enim ipsi tum præcepto-
 res, & veterum operum ex-
 empla repetentes, atque in his
 eum cura versantes recor-
 dationes, nempe quis heros
 virilis ac fortis fuerit, aut
 quis ob prudentiam publico
 testimonio laudatus, aut qui
 iustitiam ac temperantiam
 amplexati fuerint. At talibus
 virtutibus tenerum adhuc animum imbuens, quando iam
 vespera rebus gerendis finem imponit, tributo quod ven-
 tri

Ἰφελόμορον ἄσμιον ἱπιμα
 πύσας, ἡδίου ὑπνοῦ καθό-
 δα, τοῖς μὲν ἡμέραν καμά-
 τοις ἰπυρριμῶν ἐπὶ χρόνον, τίς
 οὐκ ἄρ' ἱρασις ἐφύδον ἡβού-
 τοιοῦτος; τίς δ' οὕτω τυ-
 φλά ἢ αὐτῶν ὀρμμάτων βο-
 λῶν, πυροὶ δὲ οἱ τῆς θυμίας
 λογισμοῖς; πῶς δ' οὐκ ἄρ' ἄ-
 γάψουσι τὸν ἐν παλαίστραις
 μὲν Ἐρμῶν, Ἀπόλλωνα δὲ ἐν
 λυραῖς, ἱππαστῶν δὲ ὡς Κάστο-
 ρα, θείας δὲ ἀριτῆς ἐστὶ θύης
 τοῦ διὰ κούρτα σάμαλος; ἀπ'
 ἔμοι μὲν, δαίμονες οὐράνιοι,
 βίβ' ἔν' ἡλιωνῶν οὐτ' ἄρ'
 παντικὸν τοῦ φίλου καθέξ-
 ομαι, καὶ πηλοῖον ἢ δὲ λα-
 ποῦτ' ἄκουσον, ἐξίον τι δὲ
 αὐτῶν ὠνεξίφω, καὶ παντὸν
 ἔργον κοινωνίαν ἔχων. οὐ-
 ξαίτο μὲν οὐδ' ἔρωρτις δὲ ἄρ'
 πείσῃ καὶ ἀκλινοῦς βίου, τὸν
 σεργόμενον, ἀλύπως αἰς γῆ-
 ρας ὀδύσσει, μηδ' ἑμῶς τύ-
 χης παράσαντα βάσκανον
 ἰπύρασαν ἢ δὲ ἡ, οἱ ἄνθρω-
 πίνης φύσεως νόμος, νόσος ἰπι-
 ψάουσα =

tri ex necessitate debetur de-
 penso, suaviore somnos
 dormit, post diurnos istos la-
 bores ad tempus conque-
 scens. Quis igitur amator
 ephēbi talis non ferret? Aut
 cui ita habes oculorum qui-
 dem fuerit acies, cæca verò
 atque offuscata mentis ra-
 tiones? Quomodo verò non
 amaret illum palastris qui-
 dem Mercurium, inter lyras
 autem Apollinem, equitatio-
 nem verò Castorem, diuinas
 auiem virtutes mortali pro-
 sequentem corpore? At mi-
 hi quidem, ô Dii cælestes,
 vitinã vita sit hæc perpetua,
 ex aduerso amici sedere, &
 suaue loquentem propè au-
 dire: cum exeunte autem pa-
 riter exire: & in summa,
 omne cum eo opus commu-
 ne habere? Optarit igitur
 amator quispiã per illas fam-
 & inconcussam vitã ama-
 sium suum absq; omni mole-
 stia ad senectutem perueni-
 re posse, nullius fortunæ in-
 uida impressione labefactatum. Quòd si verò etiam, qua-
 lis humanæ naturæ condiitio est, morbus quispiam inua-

ψάσασθ' αὐτοῦ, κάμνοντι
 σπυροσάσω, καὶ δὲ χαμνείου
 θαλάσσης ἀναγομύφω συμ-
 πλόσσομαι, καὶ τυραννικῆ
 θία δισμὰ πικράψω, τὸν ἴσθρ
 ἱμαυτῶ πειθῆσω οἰδηροῦ.
 ἰχθρὸς ἄπας, ὀμισῶν ἰκῆ
 γορ, ἱμὸς ἔσσα. καὶ φιλήσω
 πὸς πῆς αὐτὸν ὀνοϊκῶς ἔχον-
 τας. ἢ δὲ λησὰς ἢ πολιμίους
 θειασάμω, ἐπ' αὐτῶν ὀρμῶν-
 τας, ὀπλισάμω ἢ παρὰ δό-
 μαμι. ἢ δὲ ἀπὸ θάνη, [ἢ] οὐκ
 ἀνέξομαι τι λαυταίας δὲ ἐν-
 πολὰς τοῖς μετ' ἰκῆγορ. ἢ
 ἱμοῦ εὐχρομύφω ἰπιθῶ-
 μω, ποινὸν ἀμφοτέροισ ἐπι-
 χῶσσαι τάφορ, ὀσίοις δὲ ἀνα-
 μιξάντας ὀσῆα, μὴ πῶ λω-
 φίλῳ νόνην ἀπ' ἀκάλωρ δὲ
 κείνω. ταῦτα δὲ ὀ πρώτοι χα-
 γάξοισι οἱ ἱμοὶ πῆς τοῦς ἀ-
 ξίους ἔρωτω, ἀπ' ἢ θεοῖς γά-
 τωρ ἢ βωϊκῆ φρόνησις ἰνομο-
 θέτησθ, ἐν οἷς ὀ φιλίας ἔρωσ,
 ἄχει θανάτου σωμξίπνωσ.
 Φωκίς ἐν νηπιῶν ἔτι χέονω,
 ὀξίωλ Πυλάδῃ σαμῶψι. θεῖδρ
 δ,

duravit, & vna cum vita tandem expiravit. Phocis ab in-
 fanilibus adhuc annis Orestem Pyladi coniunxit: Deum
 autem

serit ipsum, cum laborantē
 pariter agrotabo: & si per
 intempestum mare in altum
 tollatur, cum eo simul nauis
 gabo. Quod si etiam tyrans
 mea vis vincula illi inne-
 fiat, par ferrum mihi ipsa
 quoque circumdabo. Et qui-
 cundq; illum oderit, idem mi-
 hi inimicus quoque erit. Si
 verò prædones aut hostes
 videam in ipsum grassantes,
 etiam ultra quam potero ar-
 mabor: & si moriatur, vi-
 uere neque ipse sustinebo.
 Postrema autem mandata
 ijs quos proximè post illum
 amavi ista dabo, ut commu-
 ne ambobus sepulchrum ac-
 cumulent: osibus autē per-
 misendo offi, ne musū qui-
 dem pulverem à se mutuo
 segregari sinant. Atque hæc
 non primi ita effingunt mei
 dixi proxima heroum pru-
 dentia velut quadam lege
 sanciuir, in quibus amicitie
 amor ille ad mortem usque

ἢ τῶν πρὸς ἀπὸλλοῦ παθῶν
 μοι τιμω λαθόντων, ὡς ἐφ' ἑ-
 νὸς σαύφους τοῦ βίου σωτέ-
 πλωσαμ. ἀμφότεροι Κλυ-
 ταμνηστρα ἀνήρου, ὡς Ἀ-
 γαμέμνονος παῖδον. ἢ ἄμ-
 φοῖν Ἀίγιον ἔφρονάβω. τὰς
 Ορέστω ἰδανούσας ποινὰς
 Πυλάδης ἐνόση μάθον, κα-
 νομῆφ σικκωνίφτο. τὴν δὲ
 ἐρωτικὴν φιλίαν δὲ τοῖς τῆς
 Εὐλάδῃ ὄροισ ἐμίτησαμ,
 ἐπὶ ἐπὶ τοὺς ἰσχυάτους Σκυ-
 θῶν τέρμονας ἔπλωσαμ, ὁ
 μῆρ νοσῶν, ὁ δὲ θεραπόδαρ. τῆς
 κοῦν Ταιρικῆς γῆς ἐπιβάς
 νοντας ἀδύς ἢ μητροῦδον
 αὐτοῦς Βειννὺς ἐξφοδόχησε.
 καὶ τῶν βαρβάρων ἐν λυ-
 κλοφ κεισάτωρ, ὁ μῆρ τῆς
 σινώβους μαυίας πωσῶν, ἢ
 καὶ Πυλάδης δὲ Ἀφρόν ἄ-
 πίφα, σάματός τ' ἐπιμίθε,
 Πίπλυ τε πρὸ ἀλνύφης ὀπύες
 τοῖς ὄφαις, Οὐκ ἐρασεῖ μόνον,
 ἀλλὰ ἢ παρὸς ἰνδανύφῃ
 ἴδῃ.

in sania collapsus iacebat: Pylades autem

Spumam oris abstergebat, atque corporis

Curam gerens, tegebat illud vestibus.

non amatoris modò, sed & patris affectum præ se ferens.

P P P P 4

Quando

autem cum mutuorum affe-
 ctuum veluti mediatorem
 quendam accepissent, perina-
 de atque in uno eodemq; vi-
 ta nauigio simul nauigârunt.
 Ambo Clytemnestrâ matris
 emerunt, uti Agamemnos
 nis filij: ab ambobus Aegi-
 sthus occidebatur: & fu-
 riyis quibus Orestes exagitabatur,
 Pylades magis quam
 ille infestabatur: idemq; cum
 illo, cum iudicaretur, peri-
 culum sustinebat. Amato-
 riam autem amicitiam non
 Græcia modò terminis me-
 tiebantur, sed ad extremos
 Scytharum fines nauigârunt,
 aliter quidem morbo
 laborans, aliter autem cu-
 ram adhibens. Tauricam
 quippe terram ascendentes,
 statim occisa matris olirix
 Ecinnyis perinde atque ha-
 spitio ipsos excepit. Ac bar-
 baris undique circumstanti-
 bus, aliter quidem ex consu-

ἴδ' ὅτι λυγὰ γού' ἐκείνη, θα-
 τίρον μόνον ὅτι ἐπὶ τῷ φο-
 ουνθῶα, τὸν ἑτερον ἐς Μυ-
 κῶας ἀπέραι, κομιούτα
 γράμματα, μύσαν ἑπὶ ἀλ-
 κήων ἀμφοτέρω θελοσιν,
 ἰκάτηρ ὅτι ἐν θατίρω ζῶντι
 ἴθ' ἰαυτὸν ἄγουμ' ὅτι ἀπο-
 δῆται δὲ τὰς ἐπιστολὰς Ορέ-
 σης, ὡς Πυλάδης παθῆν ἀξιό-
 τίτερον, μόνον ἀνὴρ ἰσχυρὸς ἐπὶ
 ἱρωμενὸς γυρόμ' ὅτι. Τὸ γὰρ
 σφαλίωα τόνδ', ἰμοὶ βάρ' ὅτι
 μέγα. Οὐαρτολῶν γὰρ εἰμ'
 ἐπὶ τὰς συμφορὰς. καὶ μὲν
 ὄλιγον φησί. Τῷ δὲ μὲν δὲ λ-
 τον δίδω, Πέμψω γὰρ Ἀργος,
 ὅτι σοὶ καλῶς ἔχῃν, ἡμῶς δ'
 ὁ γὰρ ἴστω κ' ἐνέτω καὶ γὰρ ὅ-
 τως ἔχα τὸ πᾶν ὅταν γὰρ ἐν
 παιδῶν ὁ σπουδαῖος ἔρωσ' ἐν-
 πραφεῖς, ἐπὶ τῶν ἡδονῶν ἰσθ-
 δωα μὲν ἡλικίαν ἀνδρῶν
 ὅτι, τὸ πάλα φιληθῆν, αἰοι-
 βίους ἔρωτας ἀνταποδίδω
 σι ἢ δυσχερῆς ἀντιδῆσθ' ὁτι-
 ρε ποτίρ' ὅτι ἰσχυρὸς δὲν, ὡς
 περ' ἀπ' ἰσότητος τῆς τῶ φιλή-
 τει, confirmatus fuerit : id quod olim amatum est, mutuos
 atque alternos amores vicissim reddit : adeoque difficile est
 sentire uter alterius amator existat, perinde ut in speculo

Quando igitur iudicio lata
 sententia fuerat, ut altero
 ad supplicium & eadem ma-
 nente, alter Mycenae profi-
 cisceretur ad afferendas li-
 teras: ambo manere alter
 pro altero volunt, uterque in
 altero viuentē seipsum vne-
 re existimans. Rejicit autem
 & epistola à se Orestes, tantū
 quam Pylade digniore qui
 illas acciperet, tantū non
 amator pro amato redditus.

Nāq̄ hūc perire occisum
 (inquit) onus mihi graue:
 Ego enim ille sum, qui
 hoc cōcilio nobis malum.

Et paulo post ait:

Huic quidem da literas,
 Argos enim mittam, tibi
 ut res bene habeat:

Occidat aut nos, cui opo.

Nam vniuersum negocium
 ita se habet. Quando enim
 à puero dignus ac serius ille
 amor simul enutritus, in eam
 et stem quæ iam ratione vti,
 aliāq̄ ex alijs colligere po-
 test, similis

θαυσιανόας, ἐπὶ τὸν ἰρώ-
 φρον ὁμοίως εἰδένος τί δὲ οὐ
 τοῦ κατ' ἡμᾶς βίβη ξύλω αὐτό.
 πρυφὸν ὀναδίνας, θέοις νό-
 μοις οὐαδὲν, ἐκ θαδοχῆς ἐφ'
 ἡμᾶς καταθεβνός; ἀσμενός
 δ' αὐτὸ δὲ ξάφρο, μὲν' ἀγνῆς
 θαυνοίας νεωκορῶν. ὄλβι
 ἦ ὡς ἀληθῶς, κατὰ πλὴν τῶν
 σοφῶν ἀπόφρασιμ, Ω ωῶδ' ἐς
 τι νεοί, καὶ μάνυχον ἵπποί.
 Γυράκα δ' ὁ γέρον ἡν
 ἰλαφρότατα, κῆροί Τὸν φι-
 λῆσιμ. αὐ γὰρ μὲν Σωκρατι
 καὶ διδασκαλία καὶ τὸ ναμ
 πρὸν ἰκᾶνο τῆς ἀρετῆς δὲ κα.
 εὐείον, τοῖς Δελφικοῖς τεύ-
 ποσιμ ἰτιμῆθ. χρομὸν γὰρ
 ἀληθείας ὁ Πύθι' ἐθεσι-
 σμ, ἀνδρῶν ἀπάντην Σωκρά-
 τῆς σοφάτα', ὅς ἅμα τοῖς
 ἄλλοις μαθήμασιμ, ἐξ ἄν τὸν
 βίον ὤνκει, καὶ τὸ πειθερα-
 σῆν ὡς μάλα καὶ ἀφελῶν πεσῆς
 καὶ δὲ τῶν νέων ἰεῶν,
 ὡς Ἀλκιβιάδου Σωκρατῆς,
 ὅς

caeteris disciplinis, quibus vitam hominum promovit, & pue-
 rorum amorem, ceu rem præcipuè utilem adinuēnit. Conue-
 nit aut. in iuuenes amare, perinde ut Alcibiadem ° Socrates,

simili amantis beneuolen-
 tiæ, in amatum recidende i-
 magine. Quid igitur ceu pe-
 regrinam voluptatem nobis
 exprobras, id quod vita no-
 stræ proprium est, diuinis
 legibus definitum, & per
 successionem ad nos trans-
 missum? Libenter verò in-
 psium recipientes cum pura
 mente, veluti sacram quan-
 dam rem tractamus. Nam
 verè beatus ille est, iuxta sa-
 pienium sententiam,

Cui pueri molles, & equi
 solidam vngulam habentes:
 Atq; senecta viro minùs
 intolerabilis illi est.

Si quem adamant pueri.
 Socraticæ verò doctrinæ,
 & splendidum illud viru-
 tis examinandæ iudicium,
 etiam Delphicis cortinis ap-
 probatum est. Oraculum e-
 nim veritatis Pythius ille ex
 adyto dedit, Virorum om-
 nium Socrates (inquiens) sa-
 pientissimus: qui pariter cum

ὅς πο μῆ ἡλαμύδι παρὸς
 ἔπνοος ἰκοιμύθη. καὶ ἔγωγε
 τῷ Κατιμάχῳ, ἐπὶ τέλει
 τῶν λόγων, ἥδιστα πεδάλω
 ἔν ἅπασι λέρουμα: Αἰθε γὰρ
 ὃ λέροισιν ἐπ' ὅμμασι λίχνα
 φέροντων, Ἐρχίῳ ὡς ὑμῖν ὦ.
 εἰσι παδοφιλῆν, Ὡς ἔγωγε
 ἱράοιτε, πόλιμ κἀσφραγῆ.
 λοίτε Γαῦτ' ἄδότην, ὅ νεα-
 νία, σαφρόνως πασιγ ἀ-
 γαθοῖς πρόοιτε, μηδ' ὀλίγη
 τέρψινος ἔνεκα τῷ μακρᾷ
 ἐκχέοντι ἄνοιαν, ἀρετῆς
 ἀκμῆς, πλάσῃ τὰ ἑὺφιλῆν
 πάθῃ πεδάλω. τὸν δ' ἔ-
 ρανιον ἱρώτα πεσπυῶνται,
 εἰς γῦρας ἀπ' αὐδῶν βίβασα
 τυρέτε τὰ πάθῃ. τοῖς γὰρ ἔγω
 φιλοῖσιν ἥδιστ' ἢ μὲν ὃ τῷ ἴσῳ
 κρόνῳ, ἔδ' ἐμῆς ἀπριπῆς σινδ
 δέσσης παροικῶς, ἀοίδι-
 μοι δ' ἢ τὰ θάνατον εἰς πάν-
 τας ἐκφοιτῶσι ληνδόνων. ἔδ'
 δ' ἄ φιλοσόφων πασι πι-
 σάσῃ, ὡς ἄρ' ἢ τὰ γλῶσσῃ.

ἔγεται

qui sub una atq; eadem chla-
 myde patris somnos dormi-
 uit. Atque equidem Calli-
 machi illud præconium ad
 finem orationis libentissime
 cunctis apponerem:

Namque, utinam, cu-
 pido sectantes lumine a-
 matos,

Hevcius ut pueros iussit
 amare senex,

Sic ὅ ametis eos, fortisq;
 habitetis in urbe.

His cognitis, adolescentes
 modestè pueris bonis con-
 uersamini: neque modicæ
 delectationis gratia, longa
 effusa benevolentia, usq; ad
 vigorem modò ætatis fictos
 ac simulatos amandi affectus.
 protendite: sed cœlestem æ-
 morem adorantes, à pueris
 usq; ad senectutem stabi-
 les animorum motus confer-
 uate. Nam hoc pacto aman-
 tibus, suavissimum quidem
 vitæ tempus est, nulla inho-
 nesta conscientia cobabi-

tante. Celebris autem ὅ multa post mortem illorum fama
 ad omnes passim promanat. Quòd si verò conuenit philosop-
 horum pueris fidem adhibere, etiã æther post terram ex-
 cipit

ῥίται ζὺς ταῦτα ἰκλιῶντας.
οἱ δὲ ἄμεινον ἀφθανούσῳ, ἰ-
χουσι τῆς ἀριτῆς γέρας τὸ ἄσ-
φθαρόν. τοιαῦτα τῷ Κλε-
δικρατίδου σφόδρα νεανικῶς
σεμνολογησάμενος Χαερκλίας
μῦθ' ἰκλιθεὶς λέγειν παρὰ
μῦθον, ἐπίσχορον ὦρα γὰρ λῶ
ἐπὶ ναῦν ἰατικίνα διομένων
δ' ὁ, τι φρουρίῳ, ἀφφύνα-
σαι, δὲ ὀλίγος ζὺς ἰκατέρου
λόγος ἀειδμυσάμενος, οὐκ ἴξ
ἴποψος, φημί, καὶ παρμυ-
δικμύρος ὑμῶν, ἀίτῳροι, τὰ
τῶν λόγων ἰοικίην ἀπραχιδι-
σθαι δὲ λυκῆς δὲ, καὶ νῆ Δί,
ἰρρῶμένους φρουρίδ' ἰναρ-
γῆ ταῦτ' ἴδαιμ' ἰχνη σιδῶρ ῥῆ
ἔδ' ἐν ὄξει δ', τι τ' ἰκατέρων ἰ-
πῆν ἰτέρῳ δὴ ἰαδῶ ἀφφύματι.
καὶ ποτὴ μῦθ' ἰ τῶν πραγμ-
τῶν ἰμπαρία. πλέων δὲ ἰ τῶν
λόγων δ' ἀνότης ὡς ἰχνη ἀν-
ἰξάμεται, ἰ παρ λῶ ἰρ δὴ ἰα-
τῷ ἰνῆδῶα Θρακίμηνος ἰκῆ-
νος ὁ ἰόδορον ἰν ἰμφων-
σηκῶτόν ἰξ ἰσον βαδίσσῳ.

πλῶ

quidē optārim, si modō possibile foret, vel Theramenes ille
coithurnus fieri, vi ambo victores ex a quo hinc discederētis.

Verumt.

capit eos qui hęc sectantur.
Illi autem meliori fato mor-
rientes, virtutis præmiū hoc
incorruptibile consequun-
tur. Atque hęc cūm Callis-
cratidas valdē iuueniliter
iacendo amplificasset, Cha-
riclem quidem denud dicere
conantem represii. Tempus
enim erat ut ad naudem de-
scenderemus. Rogantibus
autem, ut de eo quod mihi sa-
pere viderentur, sententiam
ferrem, paulisper viriusque
verbis connumeratis et per-
pensis: Et ad quaquam su-
bitō, inquam, ac temerē vi-
dentur, amici, orationes istæ
à vobis effutitæ, aut citra
præmeditationem composi-
tæ esse: sed cōtinuæ, longæq;
et per Iouem etiā solidæ cu-
iusdam curæ manifesta hæc
vestigia sunt. Propemodum
enim nihil est quod ab vitro
dici potuerit, quod præter-
missum sit. Ac multa quidem
rerū experientia, maior autē
orationis grauitas: ut ego

πῶς ἐπεδύκτω ἀνάσσει οὐκ
 εὐκταί, καὶ αὐτὸς ἐν ὧ μετα-
 ξὺν πλῶ, περὶ τῶν αὐτῶν ἡκέ-
 κεια διοχλήσασθαι, τὸ μάλιστα
 παρασάβειναι μοι δικαιο-
 ἀφρανεύμασι, γὰρ μοι ἢ ἀνδρώ-
 ποισι βιωφιλῆς πρᾶγμα, καὶ
 μακάριον, ὅποταρ ὄντων
 ταῦτα, πασιδὲς δ' ἔρωτας, ὅσοι
 φιλίας ἀγὰρ δικαιοσύνῃς
 εὐνοίας, μόνως φιλοσοφίας ἔρ-
 γον ἡγάμα. διὸ δὲ γαμη-
 τῆρον μὲν ἅπασιν, πασιδὲς ἄν
 ἢ ἀφείδω μόνως φιλοσόφοις.
 καὶ ἢ ἐν γαμῶν ὀδύνη.
 ὅ ἀρετὴ φύνται καὶ οὐκ ἂν,
 ὃ Χαρίκλεις, μηδὲν ἀχθιδῆς,
 εἰ τὰς Αθηνῶνας ἢ Κόρινθους.
 ἤξα λαγὼ μὲν, καὶ αὐτὸς οὐ
 τόμω λόγῳ τῶν κείσιν ἱππ-
 σπώσας, ἰξάνεστω ἰώρων ἢ
 ἡπικρατικῆ ἢ Χαρικλῆα πα-
 ρὰ μικρὸν ὡς θανάτου λατῆς
 κείσιν. ὃ δ' Αθηνῶν, ἰλαρῶ
 ὧ πρότω φασίδος, ἀναπηδῆ-
 σας, πῶς εὐδρασοῦσας.
 εἰκασίμ

Veruntamen quoniam ipse
 nihil remissuri videmini, &
 ego inter nauigandum de
 ijdem rebus haudquaquam
 admittere turbam aliquam
 iterum constitui: id quod mi-
 hi maxime videtur iustum
 esse, pronuntiabo. Nuptiæ
 quidem ad vitam hominum
 promouendam res in primis
 vtilis & beata, quoties ex sen-
 tentia contingunt: p puera-
 rum autem amores quot-
 quot amicitie pura & casta
 iura conciliant, solus philo-
 sophia opus existimo. Quas
 re sanè coniugio quidem vas-
 candum omnibus est: pueros
 autem amare, solis philo-
 sophis relinquatur. Minime
 enim mulieribus perfecta ac
 solida virtus innascitur. Tu
 verò Charicles nequaquam
 egrè feras, si Athenis Corin-
 thus hic cedet. Atq; ego qui-
 dem præ verecundia breui
 oratione iudicio ita tum ap-
 properato surrexi. Animad-
 uertebam enim Chariclem supra qd tristem esse, propemodum
 nò aliter ac si morte damnatus esset: Atheniensis aut alter læ-
 to quodam modo alacer exiliens, incebat valdè insolenter.

Puiffes

ἔκαστος ἄν τις αὐτὸν ἐν Σα-
λαμίνοι Πέρσας καταναυα-
μαχηκῆσαι. καὶ ὧτό γὰρ τῆς
κείσεως ἀπωδάμω, λαμπρὸς
τιρον ἡμῶς ἐλάσασαί. Ὁ αὐ-
τὸ τὰ πινύκια. καὶ ἦρ ἡ ἄλλο
λως ὡ βίω μεγαλοφρονέσα.
Ἐ. ἡ σὺ καὶ ἡ τὸν Χαεικλῆα
παρηγορησάμεν, ἐπὶ τῆ ἡσας
νότυτι τῆ δόωρ, σὺν χίς ὅ-
περ θαυμάζωμ, ὅτι δυσχερε-
σίρ φ μίρει λυαταῶς σων-
ζόρησεν. ἀπὸ ἡ μὲν ἐν Κνί-
θω ἡσπερ δὲ, καὶ τὰ παρὰ τῆ
θεῶ λαληθήσα, σπουδῶ ἡ ἰ-
λαρὸν ἄμα καὶ παιδῶν ὄ-
μυσορ ἰσχυρότα, τῆ δὲ πρὸ θε-
κείδι. σὺ δὲ, ὡ Θεόμνησε, ὁ
πλὴν ἑωλον ἡμῶν ἰκαλίσσα
μὲ Ὁ μνύμεν, ἡ δὲ λυατῆς
τότ ἡ δα, πῶς ἄν ἀτακῆνω.
Θεόμ Μελιτιδίλω ἡ Κοροιδωρ
ὄση μ, πῆς θεῶν, ἵνα τοῖς ὅ-
πὸ δὲ δὲ λυατῆς κειθῆσιν ἵνα
τιαν φέρω ψῆφωρ. ὅς ἡ ἄ.
κρας ἡ δὲ οὐδὲ τῶν λυομῆσων,
ἡσπερ.

Putáſſes ipsum circa Salas
minem navali praelio Per-
ſai ſuperaffe. Etiam illud ex
iudicio hoc confeſcuſ ſum,
quòd ſplendidiore conuiui-
o nos idem accepit, dum vi-
ſtorix epulum nobis præbet.
Erat enim aliàs quoq; quod
ad vitam attinet, magnifi-
centior. Tacitè autem Ὁ
Chariclēm conſulatus ſum
ob gravitatem verborum,
aſſidue admirando quòd diſ-
ſiciliori parti tam potente
oratione patrocinatus eſſet.
Ceterùm ea tum in Gnido
commoratio, quaꝫ apud i-
pſam deam verbis vltro ei-
troſq; iactata ſunt, habentiã
pariter Ὁ ſerium hilare, Ὁ
eruditionem à Muſu non a-
lienam, ad hunc ferè mo-
dum direpta ſunt. Tu verò
Theomneſte, qui antiquariũ
adèd rerum harũ memoriã
nobis excitãſti, ſi tum iudex
fuiffes, quo pacto ſententiã
iuliſſes? THEOM. Meliti-

dem aut Coræbum me putas eſſe, per deos. ut ego ſi quæ abſ-
te iuſſe adèd iudicata ſunt, contrariam ſententiã ferem?
qui quidem præ ſumma eorum qua modò dicebantur volu-
ptate,

ἀστειδῆν ἐν τῇ Κνίδα ᾧ-
 πιλῷ, ὀλίγον τὸ βραχὺ τοῦτο
 διαμάτιον αὐτὸν ἠγάπησθε
 εἶναι τὸν νεὸν ἐκείνον. ὅμως
 δ' οὐκ (ὁ δὲ μὴ ἀπειρὴς ἐν
 ἱστορίῃ ἀγαθὰ πᾶς ἀγέλως,
 πᾶν περὶ ἐργασίῃ, πανηγυρεῖ-
 σαι δοκῆ) ὧς ἀγαπᾷ τὸν
 παιδερᾶν κατὰ φρονίμους
 λόγους ἰθαύμαστον μὲν, ἐπὶ τῇ
 σμυόντι, πλεὺς ἢ πάντων
 μῦθον ᾧδῳ, ἰθάδε παιδὶ
 σῶδιη μερῶν, Ταυτα-
 λάους δίκας ἐποφίρειν, καὶ
 ὧς ὀμμασι δῶ κάμους μο-
 νοουχὶ πεσκέυον, ἰξὶδρ
 ἀρύσασθαι, λιψῆν ἰπομόνην.
 ἔ γάρ ἀπόρη τὸ θεωρεῖν ἐ-
 ρώμῳ, οὐδ' ἀπαντικρὺ κα-
 θυμῆν καὶ λαλοῦν, ἄ-
 κούειν, ἀπ' ὄσπερ ἰδούης
 ἐλίμακα συμπηξάμεν, ἔ-
 ρως, πρῶτον ἔχῃ βαθμὸν ὄ-
 ψως, ἵνα ἴδῃ, ἡδὲν θεάσασ-
 ται, ποθεῖ πεσάων ἰθάδε
 ὄσαι.

prate, in Gnido comorari me
 putabam, propemodum par-
 uam hanc domunculam i-
 psam illud templum esse exi-
 stimans. Sed tamen (nihil
 enim, puto, in hac dici ses-
 siuitate indecorè dicitur :
 ὅς ὅτι, etiam si ni-
 mius ὅ ἀφῆταις fuerit,
 solennis esse, ὅ ad festum
 pertinere videtur) oratio
 nem illam ab amatore pne-
 torum cum nimio supercia-
 lio prolatam, admirabar
 quidem ob grauitatem, ve-
 rum non admodum ad dea-
 mulcendum animum facere
 arbitrabar, cum puero non
 dum pubescente consuetu-
 dinem quotidianam habe-
 re, ὅ interim Tantalii pœ-
 nas sustinere, ac pulchritu-
 dine in oculis tantum non
 exundante, cum haurire ac
 bibere liceat, situm malle pa-
 ti. Neque enim satis est aspi-
 cere eum quem amas, neque

ex aduerso sedentem atque loquentem audire, sed petinde at-
 que scalis quibusdam voluptatis compactis, amor primum
 gradum visus habet, ut aspiciat videlicet amatum: deinde ubi
 inspexerit, cupit adductum ad se propius etiam contingere.

θαί. δι' ἄκρων γοῦδ δακτύ-
λων ἡδὲ μόνον βίγη, τὰ τῆς
ἀπλάουσας ἄς ἄπαν ἡσθῆ
τὸ σῶμα. τυχῶν δ' ὀμαρῶς
τάτῃ, τείτλω πῆραρ ἰπάγα
φιλήματ' ὅ, οὐκ ὄνθ' ἠγείρ-
ρον, ἀπ' ἠρέμα χεῖλη πῆς
σεγίσις χέλιον, ἃ πρῖν ἢ
ψαῦσα, τιλείως ἀπίση, μι-
θρ ἰπονοίας ἰχν' ὠταλι-
πῶρ. εἶτα πῆς τὸ παρῆκορ
ἀρμόζορ' ὅ, ἃ ἡπαρσί-
ροισ μὲ ἀσπῶμασιρ ἰντίτα-
συρ' ἰδ' ὅτι κῆ σγείκωρ ἢ
συρ' ἰδ' τὸ σῶμα, τῶρ δ' χερῶρ
ἔδ' μίαν παείησιρ ἀργλώ. ὡ
ἂρ φανερὸν τῶρ ὠδοιτῶρ
συμπειποκῆ, τῶ ἡδονῶ
σωάπλοισιρ. ἢ παθείως ἴ-
γρῶς ἢ διξία, κατὰ λόληπου
δύσα, μασὸς βραχὺ τῶ φύ-
σιρ ἰπρροιδῶνταρ πῆσα, κῆ
σφειδῶσις γαστῆρ ἀμφια-
φῆς ὅις δακτύλοισ ἰπιδῆτ.
ἴται ὀμαρῶς. μετὰ τῶτο, κῆ
πρωτόχρωω ἀνθ' ἡδῆς. κῆ
τί ἄρρητ' ἀναμνήσασθαι με
ἀῖ;

Summis itaque digitis tam-
etsi solum attingerit, frui-
tionis istius delectatio totum
mox corpus percurrit. Post-
quam autem etiam hoc po-
tuit facile est, tertium exa-
perimentum addit, nempe
basiationis, non statim cu-
riosum illud & affectatum,
sed paulatim labia admo-
uendo labijs: quae priusquam
plane contingat, rursum ab-
sistit, nullo suspicionis vestigio
relieto. Deinde verò ad
id quod porrigitur, appli-
cando sese, exquisitioribus
semper quidem amplexibus
illiquescit, interdum etiam
ipsum os tacite diducens
manuum autem nullam ad-
mittit segnitiam. Nam manis
festae ac mutuae eorum quae
sensu percipiuntur ample-
xationes, voluptatem con-
glutinant. Aut elàm dextra
molliter per sinu subingres-
sa, mamillas pro sua natura
modice extantes premit, &

astrikti solidiq; ventris plenum atque exuberans, illud digi-
tis contrectat aequaliter. Post hac & primam succrescentis
pubis lanuginem. Ac quid attinet me oculisiora ista lon-
gins

δεῖ δὲ σοῦτος τυγῶν ἰξοσίας
 ὀϊρας, θερμότερος τινὸς ἄλλου
 ται πράγματι. Ἐτ' ἀπ' μη-
 ρῶν τρωϊμισαδάμῃ, κατὰ
 τὸν καμικόν, αὐτὸ ἐπάταξεν·
 ἱμοὶ μὲν ἔγω πατρὸς ἔμῃ γί-
 νοιτο. μεταφορῆσχα δὲ, καὶ
 ὅσοι τῶν φιλοσοφίας ὀφρωῶ
 ἕπιρ αὐτὸν ὄντος ἑροτάφους
 ἕπιρ ἄρκασι, σιμωνῶν ὄνομα-
 τῶν κομψάμασι τοὺς ἀμα-
 θῆς σοιμαυτιώδους· ἱρωτι-
 κὸς ἦ ἢ τίς σπερ, ἢ ὁ Σωκ-
 ράτης. καὶ ἰπὸ μίαν Ἀχιλ-
 βιάδης αὐτὸν χλαυίδα ἑλε-
 θῆς, οὐκ ἀπλήξ ἀνέστη, καὶ μὴ
 θανύσσης, ἢ δὲ γὰρ ὁ Πάτρο-
 κος. ἢ ἂν Ἀχιλῆος ἤγαπῶτο
 μίχρη τοῦ κατὰ ἀπαυτικῶν
 καθέσθαι, Διὲ μὲν ἂν Αἰακί-
 δῳ, ὁπότι λήξεν ἀείδων·
 ἂν ἢ ἢ καὶ ἰ ἐκάνων φιλίας
 μισίτης ἢ δὲ οὐκ εἶνων γῶν Ἀ-
 χιλῆος ἢ Πατρόκλου θάνατον,
 ἀταμίωτῶ πάθα πῆς τῶν
 ἀλήθῃσιν ἀπερράγη, Μυρῶν
 γιτῶν σῶν ἐνσὶβῆς ὁμιλία
 Καλ.

gius persequi? Tantam igitur
 natus potestatem amor,
 calidioris cuiusdam rei opus
 attingit: atque ita a femoris
 bus, quali quodam exordio
 facto, iuxta Comicum, i-
 psium percuit. Mihi quidem
 ita amare pueros contingat.
 Illi vero de sublimitus dispu-
 tantes, & quicumque philo-
 sophia supercilium ultra in-
 psu tempora adductum has-
 bent, iumorum verborum
 insolentia rudes & imperi-
 tos pascant. Amori enim de-
 ditus fuit, ut quisquam alius,
 Socrates: & sub vno eodem-
 que cum ipso pallio accum-
 bens Alcibiades, haudqua-
 quam intactus inde surrexit.
 Ac ne mireris. non enim ne-
 que Patroclus ab Achille a-
 mabatur eousque modo, ut
 ex aduerso illi se deret,
 Aeacidem expectans, dum
 cantus finat ille:
 sed erat & illorum amicitiae
 mediatrix voluptas. Cum i-
 gitur generet Achilles Pa-
 trocli mortem, parum custodito aff-
 etu in veritatem erupit:
 Femorum & tuorum sancta conuersatio
 Melior, inquit.
 Illos

Καμίων. ὅς γ' αὖτ' ὀνομαζο-
 μένης παρ' Ἑλλήσι Λωμάσας,
 ἔθ' ἄν' ἄν' ἄλλος ἱραὸς νο-
 μίζω. τάχα φάσαι τις εὐσεβῆ
 ταῦτ' εἶνα λέγεισθαι, πῶς ἄ-
 ληθῆ γ' ἐν τῷ Κνιδίαν Ἀφρο-
 δίτῳ. Ἄν. ὅτ' ἀνέξομαι σου,
 εἴηθ' Ἐλέμνησι, ἄνθρω ἀρχὴν
 ἡσυχαστομῆθου τρίτων λό-
 γων, ἵς ἀκῆσιν ἐν ἰορτῇ μόνου
 ἑκός ἐστι. τὰμα δὲ τῶν ἱμορ-
 ῶτων πόρρω ἀρκεῖται. ἀφ' ἑ-
 μροί δὲ τῷ πᾶρ ἑλευσιν πᾶσι
 χρονοῖ, ἑς ἀγορᾶν ἐξίωμ' ἡ-
 ἴθ' ἡδ' ἑκός ὄσιν, ὑφ' ἡπτε-
 ῶσαι τῷ θεῷ πῶς πορεύεται. ἐστὶ
 δ' ἐν ἀτρεπῆσι ἡ θεῶν, τῶν ἐν
 Οἴτῃ παθῶν πομιμνήσκουσα
 τὸς πᾶρόντας.

Illos verò qui apud Græcos
 ἢ Comastæ seu Comestatos
 res appellantur, nihil aliud
 quàm certos ac manifestos
 amatores puto. Fortassis au-
 tem dixerit quispiam, tur-
 pia hæc diælu esse: vera cera-
 tè tamè sunt, per ipsam Gni-
 diam Venærem. LVCIA.
 Flaudquaquam ferâ, te cha-
 rē Theomneste, aliud prin-
 cipium tertij sermonis seren-
 tem, quod audire solenni ac
 festo die solum par est. Cæ-
 tera verò ab auribus meis
 procul hinc ablegare decet.
 Sed omittentes plus tempora-
 ris commorando hinc accu-
 mulare, in forum hinc exeda-
 mus. Iam enim probabile est,
 accendi deo rogam. Est au-
 tem non iniucundum spectaculum,
 eorum quæ ille in Oetâ
 passus est, memoriam in animum
 reuocans presentibus & spē
 elanibus.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

α ΤΑΥΡΙΟΥΡΟΣ.] Sunt qui Herculem bis integrum de-
 uorasse bouem scribunt, semel apud Litidum urbem & iterum
 apud Oriopas Thyodamantis bouem. Callimachus hymno ἑς
 ἀρτέμιον, fabulatur Herculem iam in Deos relatum; nihilominus
 inexplēbilis edacitatis esse, & gurgitem insignem. & ῥοῖε inquit.

Πάσαι ἀδηφα γίνετ' ἐν οἱ παρὰ νοδῶν ἰάνη

Τῆ πόν' ἀζολεδονε σωλυτεθ θφοδμευεθ.

Tanta erat ingluvie, quanta, cum scinderet aruunt
Occurrit Dryopum ductori Thiodamanti.

Exinde mansit apud Lindios ritus & consuetudo, ut bos arator Herculi cognomeni βρολυα immoletur cum multa divinum imprecatione. Idem legas apud Philostratum in Imaginum lib. 2. apud Lactantium lib. 1. cap. 21. & apud Nazianzenum ἐπιθλοκῆ prima, cuius ista sunt verba: ὁ βρολυας τ' ζωερθῶν τρεωνῖσας, κῆ τῶν ἀπότρεν βοῦν λαφύζας κῆ τῶν κλῆσιν λαβῶν ἐκ τῆς πεδῆζεις: hoc est, Boumanduco ille, qui oppresso vi agricola, bouem aratorem abligurh; e re ipsa nomen adeptus. & paulo post: Λιθλοῖς δ' οὐδὲς τὸ κῆλαδ τῶ βρολυα: id est, Pium opus habebatur apud Lindios, auras imprecari Boumanducioni Herculi, illique conicia facere, cultus loco erat. Huc spectat illud ab eodem ad Nemesium obscurius dictum: κῆ λιθδ' ἐφουεζης ηεοῖν. Lindus que sacris coniciatur. b Myrtus.] Myrus Veneri sacra, olea Minervæ, quercus Ioni, populus alba Herculi. c Hædera.] sacra Baccho, Phæbo Iauris. d Parum subridens.] Veneris Gnidie templum, & lucum, & stauam, Lucianus hic egregie est executus. Sed si quis plura requirat, ex nostri Plinij libro 36. petenda sunt, ne ego longior sim. e Mars.] De adulterio Veneris, que cum Pultano nupta fuit, cum Marte, vide lepidissimam fabulam apud Homerum lib. 11. Odysse. & dialogum Apollinis & Mercurij inter deorum dialogos, similiter iucundum. Ouid. quoque lib. 4. Metamor. f Nullo talo.] Quoties tali quatuor ita excidebant, ut diversa esset omnibus facies, Veneris iactus appellabatur, idemque felicissimus erat. Martialis:

Cum steterit nullus vultu tibi talus eodem,

Munera me dices magna dedisse tibi.

g Quis igitur amorem.] Vide Plutarchum in vita Alcibiadis, & Thucydidem, & Erasmus in Alcibiadis Sileno. h Telephilla.] De hac vide Pausaniam in Argolicis. i Aspasia.] Idem Lucianus in dialogo, cui nomen Gallus, testatur Pythagoram Aspasia Periclis Atheniensis scortum aliquando fuisse.

fuisset. Vbi Micyllus miratur nouum illud & insolens transfor-
 mationis genus, quod ex scorio prodiert philosophus. k Fagus
 illa Dodonea.] Vide prouerbiū Dodoneū: & Caelium Rho-
 dig. lib. 29. cap. 15. lib. 13. ca. 3. Sophocle in Trachinijs de gemi-
 nis colamnis. l Paruus infans, qualem.] Moschus in amore
 fugitiuo dicit illi malam mentē inesse & rectam: id est, multis
 dolis inuolutam, ac velut cataphractū. Non idem sentire: quod
 sonat labra sua venena, & dona fellacia esse. m Colias.]
 Genetyllus Veneris cognomina suis apud Aristophantem: de
 quibus hęc ferē à Pausania in Atticis: Colias inquit, promon-
 torium Attica, 20. stadijs ab vrbe distans, quo Medorum disse-
 ctam classim maris aestus detulit, vbi Coliados Veneris templū,
 & dearum, quę Genetyllides vocabantur, fuit. Arprocratio
 quoque deam à promontorio denominatam scribit, quod sit ex
 metaphora ἡρώς, id est, membri nuncupatum. Aristophanis
 verò interpres Venerem Coliada nominauit, ab adolescente quo-
 dam Attico. Colus autem, saltationis species pastoralis, & itens
 Phrygia, quibus etiam inter conuiuia vrebantur. Apparet er-
 go mulierum mores & insolentiam in publicis conuentibus, spe-
 ctaculis & saltationibus notari, in Furijs Orestes.] Del-
 phus obsessus furij, Apollinis consilio venit Athenas in Mi-
 neruę delubrum, cuius consilio vincens, reuersus est Argos.
 Has verò furias placans vocauit Eumenidas apud Aeschylum.

o Alcibiadem Socrates.] Huius tamen eximiam formam,
 vt Laertius prodit, aspērnatus est: & cum Carmides domesti-
 cos illi pueros dedisset vt ab eis domum deduceretur, suscipere
 noluit. Quin perinde ad formosos se habere dicebas, vt est in
 albo lapide lineę albę. p Puerorum autem amores.] A-
 mare puerorum indolem, qui probo ingenio videbantur, per-
 missum Lacedæmonijs erit: ceterum abuti illis turpissimum
 habebatur, quasi corpus adamaretur potius quam animus.
 Quod si quis accusatus esset, quod parum honestam cum illis
 habuisset consuetudinem, is per omnem vitam infamis erat, &
 à publicis honoribus submouebatur. Hoc non solum in pueris,
 quorum ætati consulens lex permisit grandioribus amare, sed
 etiam in turpitudine, locum habet, verum etiam in coniugibus:
 non enim recte amat uxorem, qui corpus amat potius quā
 animam;

animum. q Comastæ.] Vox est Eidylliorum scriptoribus
 usitata; pro his qui cantu puellis blandiuntur, & earum a-
 morem captant. Introducitur à Theocrito Eidylio 3. amator
 quidam Amaryllidis puellæ amore incensus, quem Comastæ
 vocat.

ZBYΣ ΒΛΕΓΧΟ-

ἰδ.Ⓞ.

IUPITER CON.

futatus.

Vincenzio Obsopæo interprete.

ΚΥΝΙΣΚΟΥ ΚΑΙ

Zluob.

CYNISCVS ET

Iupiter.

ARGVMENTVM.

SVmma dialogi huius est. Quando fato ac necessitate
 quadam omnia in hoc mundo geruntur, eiq; etiam
 Dij obnoxij sunt superuacaneam esse omnem religio-
 nem, ac cultum diuinum: ideoq; neq; dijs sacrificandū
 esse, neq; ab illis quicquam sperandum: imò ipsos illos
 non meliores aut etiam feliciores hominibus esse, sed so-
 lum fati ac necessitudinis istius sempiternæ ministros,
 qui per se neque prodesse nobis, neque nocere possint.
 Nam si vlla illorum prouidētia, aut rerum humanarum
 administratio foret, neque malos ac sceleratos inultos
 manere, & pios bonosq; beneficijs ac munere illorum
 prouchi debere. Nam que de supplicijs inferorum ac
 pœnis nocentum feruntur, ea si quæ sint, eiusmodi cer-
 tē esse, vt immeritō & iniustē illis eueniant qui ea pa-
 tiuntur, cū nemo sua voluntate, sed ex prædestinato
 fatoq; impellente peccet. Fingitur autem Cyniscus, vt
 intrepidus atq; impudentior paulō quispiam cum Ioue
 disputare. Estq; hic dialogus ex illis vnus, ob quos Lu-
 cianus propriē blasphemus atque ἄθεος vocatus est.
 Quid enim in rebus mortalium sanctum aut inuolatū
 vtiqam erit, si religione ac metu Deorū è medio subla-
 to, hominibus persuaseris, siue benè siue malè agant, id
 necessitate quadam fatorum fieri, eoq; ipsos à cri-
 mine solutos atq; innoxios esse?

CYNI-